

Editorönden

Bismillahirrahmanirrahim.

Yaşanan koronavirüs süreci nedeniyle her şey alt üst oldu. Planlar değişti. Eğitimde hedefler, takvim ve aşamaları gözden geçirildi, geçiriliyor. Yeni normal diye bir kavram ortaya çıktı.

LGS, YKS sınavları farklıydı ve birçok değişikliklere gidildi. Bu yıl LGS sınavında en önemli fark ilkokula 60-66 aylık ile 72-80 aylık başlayan öğrencilerin bugün aynı LGS sınavına aynı şartlarda girmesiydi. Ne gibi tecrübeler elde edilecek ya da sıkıntılar ortaya çıkacak henüz tam belli değil.

Koronavirüsün ikinci dalgası ihtimali konuşuluyor. Yüksek makamlarca sıkça hatırlatılıyor, tedbirlerin elden bırakılmaması şeklinde uyarılar yapılıyor.

Daha önce ÖĞ-DER tarafından bir seçenek olarak dile getirilen evde eğitim bu süreçte zorunlu olarak gündeme geldi. Ev okul uygulamalarının tekrar üzerinde düşünülmesi ve bir seçenek olarak topluma sunulması faydalı olacaktır.

Bir şey daha ortaya çıktı yaşadığımız bu süreçte, bilgiden önemli şeyler de varmış: Ahlaki ve manevi değerlerimiz. İnsani değerlerin ne kadar önemli olduğu, sevgi ve saygının ne büyük bir nimet olduğunu yaşayarak öğretti bize bu süreçte yaratıcımız

Allah. Özgürlüğün ne kadar önemli olduğunu ve sınırlarının bulunduğunu hatırladık hep beraber. Tekrar insanlığımızı kuşandık bu süreçte.

Bize dayatılan Kapitalizm ve Materyalizmdeki yanlışlar bir kez daha gündeme geldi. Çok üretip ve çılgınca tüketmenin yemek için yaşamaktan, israftan başka bir anlamı olmadığını anladık. Yaşamak için yemenin erdemi hafızalarımızda tazelendi yeniden.

Bencilliğin, kibrin, aşırı hırsın ne kadar boş birer uğraş olduğunu öğrendik, bazı acı tecrübelerle. İnsanın en güzel süsünün güzel ahlak olduğunu geç de olsa anladık yaşadıklarımızla.

Sonrasını kestiremesek de yeni normalin insanlığımızı yeniden idrakte daha bir farklı olacağı söylenebilir.

Bu sayımızda Muallim Peygamber, Neden Sevgi Eğitimi, Uzaktan Eğitim, Tembel Çocuk Eğitimi, Pandemi Eğitimi, Korona ve Covid19, Ahlak ve Adalete Dayanmayan Eğitim, Muallim Naci'ye Göre Çocuklar, Sohbet Eğitimi, Ey İnsanoğlu Öleceksin gibi kıymetli yazılar sizleri bekliyor.

Selam ve dualarımızla...

Mustafa AYDIN

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Abdurrahman ERBAŞ

EDİTÖR
Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU
Hamdi SÜRÜCÜ
Ali ÖZCAN
Nizamettin KARS
Mecit DÖNMEZBİLEK
Mustafa ALKAN
İbrahim PÜR
Erdal BİLİR
Tacettin ÇETİNKAYA

TASHİH
Yusuf AYDIN
Ömer POLAT

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR
reklam@ogder.org

DAĞITIM
Furkan KILIÇÇI

GRAFİK TASARIM
RamaK Bilişim Teknolojileri
Tel: (0312) 999 15 98 - 0505 814 20 70
info@ramakbilisim.com
Serhat Mah. 1315. Cad No:7-F/1
YENİMAHALLE/ANKARA

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
15 HAZİRAN 2020

YAYINCI
ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği İktisadi İşletmesi

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millîsuur.com.tr
e-posta: millîsuur@ogder.org

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır.
Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur
dergisine aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle
alıntı yapılabilir. Millî Şuur dergisi basın ve
meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların
sorumluluğu yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

- 04 Sohbet Okulu
- 06 3W İşgal Formülü
- 08 Corona ile Hackleniyor Muyuz?
- 10 Neden Sevgi Eğitimine İhtiyacımız Var?
- 12 Pandemi Eğitimi
- 14 2. Abdulhamit Han ve Erbakan
- 18 Covid-19 ve Yeni Dünya Formatı
- 20 Uzaktan Gelişim
- 22 Uzaktan Eğitim Günleri
- 24 Eğitim Hayatın Tamamını Kapsar
- 26 Uzaktan Eğitim Oluyor Mu?
- 28 Fen Bilimleri ve Korona Virüs
- 32 Muallim Peygamber
- 36 Tembel Çocukların Eğitimi
- 38 Eğitimi Yönetebilmek
- 40 Ben Bir Öğretmenim - Şiir
- 42 Toplumun Psikolojisi Niçin Bozuldu, Nasıl Düzeler?
- 44 Bankacılık ve Faiz Sistemi
- 46 Hüzün Var, Endişe Yok
- 48 Muallim Naci'ye Göre Çocukların Eğitimi
- 50 Covid-19 Cihadımıza Virgül Koydurmasın
- 52 Ahlaka ve Adalete Dayanmayan Eğitim Olmaz
- 55 Kuş Dili
- 56 Ey İnsanoğlu; Öleceksin!
- 58 Aile Yapımızdaki Çözülme
- 60 Korona Virüsünün Olumlu ve Olumsuz Etkileri
- 62 Sözün Gücü
- 64 Bulmaca



04

SOHBET OKULU

İsmail Hakkı AKKİRAZ



28

FEN BİLİMLERİ VE KORONA
VİRÜSÜ

Ali Osman ENGİN



06

3W İŞGAL FORMÜLÜ

Mustafa AYDIN



32

MUALLİM PEYGAMBER

Mustafa AĞIRMAN



08

CORONA İLE HACKLENİYOR
MUYUZ?

NİZAMETTİN KARS



36

TEMBEL ÇOCUK EĞİTİMİ

Mecit DÖNMEZBİLEK



10

NEDEN SEVGİ EĞİTİMİNE
İHTİYACIMIZ VAR?

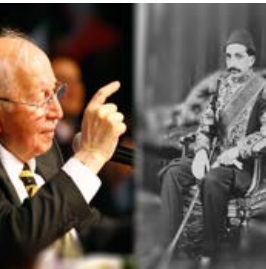
ALİ SEYYAR



44

BANKACILIK VE FAİZ SİSTEMİ

Birol DUMAN



14

2. ABDULHAMİT HAN VE
ERBAKAN

Ekrem ŞAMA



48

MUALLİM NACİ'YE GÖRE
ÇOCUKLARIN EĞİTİMİ

Ömer KANTARCI



22

UZAKTAN EĞİTİM GÜNLERİ

Esmâ BAYKAN TUNÇ



58

AİLE YAPIMIZDAKİ ÇÖZÜLME

Abdullah İKİNCİ



SOHBET OKULU

İslam'ca eğitimin temel hedefi insanları itikat, ahlak ve fıkıh olarak dünya ve ahiret saadetlerini kazanabilecekleri melekeyi, şuuru ve hali kazandırabilmektir. Bunun bilinen en meşhur yolu ise okumak, tedris ve dinlemedir. Dinleme yoluyla yapılan eğitimin en yaygın olan şekli ise sohbetlerdir. Sohbetin sözlük anlamı; kısa bir süre de olsa birlikte olmaktır. Sohbet; arkadaşlık edip ünsiyet kurmak, bedenle ya da gönülle uzun süre beraberlik hali, dini, fikri, sosyal, ahlaki ve fıkhi konuların konuşulduğu toplantı gibi anlamda kullanılır. Sohbetin kelime anlamı dikkate alınarak Allah Resulünün sohbetinde bulunan Müslümanlar için sahabe ve ashap terimleri kullanılmıştır. Peygamberimiz ashabinı sohbet aracılığıyla eğitmiştir. Bu eğitim sünnetini takip eden âlim ve terbiyeciler de sohbet halkaları düzenleyerek ilimlerini halka aktarmışlardır. Her şey kendi ortamında yetişir ve gelişir. Müslümanın ortamı da, sadıkların ortamı ve sadıkların oluşturduğu ilim ve sohbet halkalarıdır. Müslüman şahsiyetler, böyle bir ilim ve sohbet halkası ortamında yetişir ve olgunlaşır. Kötülüklerden korunur, iyiliklerle, iyilerle buluşur, tanışır ve İslam'ca bir kimlik kazanır. Kişinin eğitiminde içinde yaşadığı çevrenin çok büyük bir etkisi vardır. Ecdadımız bunu; "üzüm üzüme baka baka kararır" sözü ile ifade etmiştir. Peygamberimiz: "Kişi dostunun dini üzerinedir. Sizden her biriniz kiminle arkadaşlık ettiğine baksın." (Tirmizi) buyurmaktadır. Bu hadisten anlaşılacağı gibi insanlar, bulundukları ortamın karakterine bürünmekte veya kendi karakterine uygun olan ortamları tercih etmektedirler. İslam'ca bir ortamda yetişen her insan, kulluk şuuru kazanırken, İslam'ca olamayan bir ortamda bulunan kişi de her türlü kötülüğün ve rezilliğin adamı olur. Allah bize, bizi hakka ve hakikate taşıyacak kimseler ile birlikte olmayı emretmiştir. Tevbe 119: "Ey iman edenler! Allah'tan ittika edin, yolunuzu kitabıyla bulmaya çalış-

şın ve sadıklar ile beraber olun" Müslüman kendine uygun bir yerde, kimliğinin gerektirdiği bir vasatta bulunmadıkça İslam'ca yaşamasını sağlayacak bir irfana edebe ve ahlaka sahip olamaz.

NEBEVİ İKİ OKUL

Peygamberimiz 13 yıl Mekke'de "Darul Erkam", 10 yıl Medine'de "Suffe" okulunda ve sahabe evlerinde yaptığı sohbetlerde ashabi, iman ve cihat şuuruyla yoğurmuş, sevgi ve şefkat ateşiyle yakmış ve İslam şuuru ile pişirmişti. Ve her birini Kur'an ve Sünnet ikliminde, kâinat bahçesinin sevda çiçekleri, nebevi gülleri ve Rabbani erleri olarak insanlığa hediye etmiştir. Ve onlar Peygamber sohbetlerinde birer müçtehit, mürşit, âlim, fakihi, lider ve komutan olarak yetişmişlerdir. Şirk ve inkârın kol gezdiği, nifak ve münafıklığın bir sis gibi ufukumuzu kararttığı, ahlaksızlığın toplumu esir aldığı zamanımızda, ehil kişilerin samimi ve gayesi Allah rızası olan inanların oluşturacağı sohbet ve ilim halkalarına devam etmek her Müslüman için su ve hava kadar zaruridir. İslam'ın kamusal alanın dışında tutulduğu bir toplumda, materyalist eğitimle sürekli zehirlenen mana iklimimizi, İslam'ın anlatılıp öğretildiği sohbetlerde canlandırmak ve hayata kavuşturmak mecburiyetindeyiz. Aksi takdirde manen felç olur, ölüme sürüklenir ve farkında olmadan manen bir harabeye döneriz. Yaşadığımız asırda Prof. Dr. Necmettin Erbakan hocamız tarafından kurulan Milli Görüş Okulu, tıpkı saadet asrının "Darul Erkam" ve "Suffe" nebevi iki okulda olduğu gibi milletimizi aslına döndürmenin merkezi olmuştur. Toplum olarak bu hareketin kıymetini bilmemiz gerekir. İlim ve irfan sohbetlerine devam etmenin değeri hakkında Peygamberimiz şöyle buyurmaktadır: "Bir toplum Allah'ın evlerinden bir eve toplanır, Allah'ın kitabını okurlar, onu kendi aralarında ders edi-

nip öğrenirlerse onların üzerine sekinet iner. Rahmet onları kaplar. Etrafını melekler sarar. Allah da kendi yanındakilere onları zikreder.” Kişi sohbetlere ilim öğrenmek, öğrendiği ile amel etmek ve öğrenip amel ettiklerini başkalarına tebliğ etmek niyeti ile gelmelidir. Aksi takdirde yapılan sohbet boşuna bir çabadan öte bir anlam ifade etmez.

ASHAP

Ashap, Peygamberimizin yetiştirdiği kimselerdir. Sahabeler, halis bir niyetle Peygamberimizin sohbetlerine devam ettiler, O’ndan dünya ve ahiret saadetine bütün esaslarını dikkatle dinlerler, kafalarına takılan soruları sordular ve cevaplarını aldılar. Zorunlu işlerinden dolayı sohbete iştirak edemeyenler kendi aralarında nöbetleşe sohbete devam ettiler, orada öğrendiklerini birbirlerine anlattılar. Onun için onlar, bütün insanlığa örnek bir nesil oldular. Peygamberimiz onlar için: “Benim ashabin gökteki yıldızlar gibidir, hangisini örnek alıp tabi olursanız, itikat ve düzen olarak İslam hidayetine ermiş olursunuz” buyurmuştur.

BİR KISSA

İlim ve irfan meclislerine devam etmek bir rahmet, fazilet, nimet ve saadettir. Sohbetlerden uzak durmak ise bir zarar ve mahrumiyettir. İmam Ebu Yusuf’un 15-16 yaşlarında çok sevdiği bir oğlu varmış. Aniden hastalanmış ve ölmüş. Çocuğun tekfin, teçhiz ve defin işini bir yakınına havale ederek İmamı Ebu Hanife’nin ilim meclisine gitti ve şöyle dedi: “Umarım ki bugün ilim meclisinde, duymadığım bilgileri öğrenirim. Şayet gitmezsem korkarım ki orada konuşulanları kaçırayım ve bir daha öğrenemem.” Şuur sohbetlerine, çok basit bahanelerle itibar etmemek şeytanın bir oyunu, nefsin bir aldatmacasıdır. Devamlı olan fayda verir. Sohbetlerden istifade etmek isteyen, ilim meclislerini hiç kaçırmamalı bunu bütün işlerinin önüne almalı büyük bir azimle devam etmeli ve her sohbette yeni bir mesele öğrenmenin heyecanını yaşamalıdır.

SOHBET EHLİ OLMAK

Kendisini “Ben muallim olarak gönderildim” diye tanımlayan Peygamberimiz, bütün dünyada İslâm’ın şaşırtıcı bir hızla yayılmasıyla neticelenen hizmetini, sohbetle insanları yetiştirerek başlatmıştır. Peygamberimizin sohbeti; öyle bir terbiye okulu idi ki, insanların yırtıcılıkta vahşi hayvanları geçtiği bir dönemde, bütün imkânsızlıklara rağmen bu okulda yetişenler, barışın, birlik ve beraberliğin, insanlığın kurtuluşunun tohumu olmuşlardır. Bu nesli öğretmenleri Peygamberimiz ile birlikte örnek alan toplumlar her zaman kurtuluşa ermişlerdir. Sohbet ehli olmak Kur’an ve Sünnet ehli olmaktır. Sohbetin insan terbiyesinde nasıl etkili olduğunu şu hadis anlatmaktadır: “İyilerle aynı mecliste bulunan kimse, misk kokusu satanla beraber bulunan kimse gibidir. Ya ondan güzel koku satın alır, ya güzel kokunun etkisi üzerinde kalır. Kötü insanlarla beraber olan kimse de, körükçü dükkânında oturan kimse gibidir. Ona ya körükçünün elindeki ateşten bir kıvılcım sıçrar, bir tarafını yakar veya oradaki pis koku üzerine siner, o koku ile kalkar.” Nakis olanlar, kâmil insanlara baka baka önce noksanlıklarını görürler. Sonra doğrunun, iyinin ve güzelin, faydalının, adaletin ne olduğunu öğrenirler. Peşinden İslâm’ı sever, iyi insan olmaya niyetlenirler. Güzel olan çeker, kuvvetli olan etkiler. İnsan fıtratı gördüğüne meyleder. İyileri gören kimsenin kalbinde iman ve hakikat yeşerir, kötülerle oturup

kalkanın kalbine ise şirk, inkâr ve nifak yerleşir. Eskiden, uzun kış gecelerinde büyüklerimiz, peygamberlerin kıssalarını, salih zatların cihat ve kahramanlıklarını okurlardı. Zamanımızda ise ariflerin, evliyanın sohbeti yerine televizyon, gazete ve kısır siyasi konuşmalar yapılmaya başladı. İnsanlar sertleşti, şükürler azaldı ve fikirler kısaldı. İslam, bilinmeden yaşanmaz, İslâm’ı bilip öğrenmenin yollarından birisi de şuur sohbetleridir.

7 HASLET, 6 İKRAM

Bir kimse bir âlimin ilim ve irfan sohbetine katılırsa, her ne kadar onun anlattığı ilminden bir şeyler ezberleyemese de, onun için yedi güzel haslet vardır:

1. İlim öğrenenlerin faziletine nail olur.
2. Âlimin yanında bulunduğu müddetçe, günahlardan ve hatalardan korunur.
3. Âlimin yanına gitmek için evinden çıktığı andan itibaren Allah’ın rahmeti üzerine iner.
4. Âlimin yanında bulunduğu müddetçe, onların bereketi sebebiyle kendisi de ilahi rahmetten nasiplenir.
5. Onu dinlediği müddetçe kendisine sevap yazılır.
6. Adam, âlimlerin yanında bulunduğu müddetçe meleklerin rahmet kuşatması içinde olur.
7. Âlimin yanına gidip gelirken, attığı her adım, onun bir günahına kefarettir. Attığı her adım onun derecesini yükseltir, iyiliklerinin fazlalaşmasına sebep olur.

Sonra Allah, o kişiye altı ikramda bulunur:

1. Allah o kimseye, âlimlerin meclislerinde bulunma sevgisini ikram eder.
2. Âlime uyan herkesin kazandığı sevap kadar, onların sevaplarından hiçbir şey eksiltilmeden aynısı kendisine de verilir.
3. O mecliste bulunanlardan biri Allah tarafından bağışlanırsa, o da diğerlerine şefaattçi olur.
4. Fasıkların meclislerine karşı kalbi soğur.
5. İlim taliplerinin ve salihlerin yoluna girmiş olur.
6. Şuur sohbetlerinde elde ettiği bilgilerle Allah’ın emirlerini yerine getirmiş olur. Şuur sohbetleri, sevgiyi ölçmek için bir aynadır. İnsan sevdiği şeyin sohbetine katılır.

Günümüzde, itikat ve düzen olarak İslâm’ın öğrenileceği-şuur sohbetleri, insanın kendini bulacağı, hakikati soluklayacağı, ruhunu doyuracağı hakikat sofralarıdır. Bu sohbetler, Müslümanın günlük gıdası gibidir. Mümkünse her gün, değilse haftada bir şuur sohbetlerinden gıdasını almalıdır. Yoksa kalp kurur, ilerleme durur. Müslüman için sohbet, ağaç için su gibidir. Denilebilir ki bu şuur sohbetleri nerededir? Şuur sohbetleri Milli Görüş’tedir. Milli Görüş olmadan şuur sohbeti olmaz. Şuur sohbetlerini ihya edip yaygın hale getirmek müminlerin görevidir. Selam hidayete tabi olanlara...



3W İŞGAL FORMÜLÜ WINE, WOMEN, WAR

Artık Sahralar Değil Sayfalar İşgal Ediliyor.

Bugünün işgalleri coğrafyaları işgal ederek değil zihinleri işgale ederek gerçekleşmektedir. Kölelik de öyle; zincirlerle değil zihinlerle tutsak ediliyor insanlar. Riski az, maliyet düşük, üstelik kendilerini özgür hissettirerek...

Güç, artık ordu sayısının kalabalıklığı ile değil, insan kalitesi ile ifade edilmektedir. İnsanlarını belli gayeler için eğiten yapılar, bugünün savaşında galipler masasında yerini almaktadır. Ne yazık ki ülkeleri ve bayrakları da gözlemlenememektedir çoğu zaman.

Bugünün Gücü Bilgidir.

Bilgiye sahip olan dünyaya hükmediyor. Bilgiyi kontrol altında tutanlar dünyanın hükümdarı...

Silahlar Değişti, Strateji De...

Bilgiyi kontrol edenler parayı, parayı kontrol edenler bilgiyi kontrol ediyor. İkisini kontrol edenler medyayı kontrol ediyor.

Bunları kontrol edenler de önce zihinleri işgal ediyor, sonra kültürel işgal ve ardından fiziksel işgal gerçekleşiyor.

İşte bu süreci en iyi tahlil eden Erbakan Hocamızdı. Siyonizm'i mikrop olarak teşhis edip deşifre etmişti.

Bazen "nefret suçu" nedeniyle "İrkçi Emperyalizm" olarak da niteliyordu.

Küresel İrkçi Emperyalizm işgal sürecini sürdürüyor. Kullandıkları yeni silahlarla o kadar etkililer ki zalimi mazlum, mazlumu zalim gösterebilmektedirler.

Bu işgal sürecini son dönemlerde 3W formülü ile izah ediyordu.

Nedir Bu 3W?

Wine: İçki ile uyuşturmak. Women: Kadın ile ifsat. War: Savaşla fiili işgal.

İrkçi Emperyalizm, algılar oluşturarak gerçeğin önüne geçmektedir. Gerçek, algılarla manipüle edilerek, küresel sömürü ve dizayn sürdürülmektedir.

Toplamları uyuşturup, kadın ögesi ile ifsat ederek gayesiz hale getirdikten sonra; bedenler ve coğrafyalar üzerinde hâkimiyetini gerçekleştirebilmektedir İrkçı Emperyalizm. Coğrafyaların yeraltı, yerüstü ve insan kaynaklarını acımasızca sömürmektedir. Bunu anlamak için çok fazla araştırma yapmaya bile gerek yoktur. Dünyanın süper

“Bir an önce bu süreç doğru okunmalı, sürecin enstrümanlarını kavradıktan sonra da mukabil hamleler geciktirmeden yapılmalıdır.”

zenginlerinin Siyonist Yahudiler olduğunun görülmesi yeterlidir. İlk on sıradaki bu zenginlerin dünya servetinin yarısından fazlasına sahip olması, ne denli vahşi bir sömürü sisteminin uygulandığını gözler önüne sermektedir.

Dünyanın yeniden dizaynı, adeta dünya araba motoru üzerinden gerçekleştirilirken, bugün arama motoru üzerinden gerçekleştirilmektedir. Vasıtalar değişmiştir, silahlar da...

İşte bugün bu küresel hegemon güçlere karşı mücadelede değişiklikler görülmektedir. Savaş vasıtaları gibi mecraları da değişmiştir. Değişen sadece vasıtalar ve mecralar değildir. Stratejiler de değişmiş ve değişmektedir. Değişen vasıtalarla karşı, değişen mücadele biçimleri ile mukabelede bulunulabilir.

Dünün Stratejileri İle Bugün Zafer Elde edilemez.

Küresel emperyalistlerle araba motoru siyaseti ile mücadele elbette önemlidir, tek başına araba motoru başarısızlığa mahkûmdur. O süreç geçilmiş yeni bir merhale başlamıştır: Arama motoru! Çağın mücadelesi, çağın geçerli vasıtaları ile geçerli stratejileri birleştirilerek yapılabilir. Başarı böylelikle gelebilir.

Bugün Google, Zoom, Skype vb. üzerinden mücadele sürdürülmektedir. Bunların marka değeri, ülkemizdeki fiziki kurulu fabrikaların birçoğundan daha değerlidir!

Mücadele yazılım üzerinden yürümektedir. Bu küresel güçlerin işgal hamleleri ARGE çalışması üzerinden yürütülüyor.

Bu değişimi ve tehlikeyi, Erbakan Hocamız bizlere önceden haber vermiş olmasına rağmen gerekli hamleleri geciktirdik. Zira Erbakan Hoca'nın son zamanlarında ağır sanayi yerine “yüksek teknolojilerden” bahsediyor olması, dünyadaki değişen bu mücadelenin yeni merhalesini bizlere anlatıyordu. Bu mücadelenin nasıl yapılacağını da tarif ediyordu.

Bir firma olan Apple iPhone'un, ARGE'ye ayırdığı yıllık bütçe 14 milyar \$ iken; ülkemizin bu alanda sadece 2 milyar \$ ayırıyor olması, konuya bakışımızın kıfayetsizliğini anlamaya yeterlidir.

Bugün koronavirüs sürecinde görülen o ki yeni bir dönem bağıra bağıra, bağırtıla bağırtıla geliyor.

Ne Yapmalı?

Bir an önce bu süreç doğru okunmalı,

sürecin enstrümanlarını kavradıktan sonra da mukabil hamleler geciktirmeden yapılmalıdır.

Bugünün savaşı-silahları para, bilgi ve medya üzerinden yürütülürken; kullanılan malzeme-lojistiğin WINE, WOMEN, WAR olduğunu kavramalıyız.

Adı bile manipülatif olan sosyal medya üzerinden dizayn hızla sürdürülürken, kayıtsız kalmamız düşünülemez.

Bilgiye Sahip Olan Dünyaya Yön Verir.

Eğer kuralı siz koyamıyorsanız, oyunu kuralına göre oynamalısınız.

Şöyle özetlenebilir: Yüksek teknoloji-yazılım Allah'ın nimetidir. Bu konuda hızla gereken adımlar atılmalıdır.

Teknoloji maddi olarak, mekân ve imkân yüksek maliyetleri gerektirmezken, sadece Allah'ın vermiş olduğu akıl nimetini bilgi ile buluşturup gaye için seferber etmek... İşte yeni seferberliğin manası budur.

Haydi, Seferler başlasın! Zaferler bizim olsun, dünya barışla dolsun, insanlık saadet bulsun! Vesselam.





CORONA İLE HACKLENİYOR MUYUZ

Kendini çok güçlü, her şeye muktedir gören; adeta kendini ve bilimi tanrılaştıran ve dünyanın her noktasına müdahale eden insanoğlu, teknolojinin getirdikleri ile 'Kadir-i Mutlak'mış gibi yeryüzünde dolaşıyordu. Gözle görülmeyen bir virüs geldi ve birden her şey ters yüz oldu. Küçücük bir sineğin, tanrılığını ilan eden Nemrut'u yere serdiği gibi, covid-19 da bütün insanlığı yere serdi.

Virüs kendiliğinden mi çıktı yoksa laboratuvar ortamında mı üretildi tartışmaları alıp başını giderken, birçoğumuz bunun bir ilahi ceza olduğunu düşünmedik, düşünmüyoruz.

20 ve 21. yüzyıllar kimyasal ve biyolojik silahların ortaya çıktığı asırlar oldu. Bu biyolojik silahları biz; 1915'te Çanakkale'den, 1988'de Halepçe'den ve 1948'den günümüze kadar İsrail'in Filistinlilere karşı yaptıkları saldırılardan biliyoruz. Kim bilir, belki Covid-19 da bu tür saldırılardan biridir. Şu anda "Yeni Dünya Düzeni" içinde "Tek Dünya Hükümeti" kurmak isteyenlerin medi-

kal kolu, zorunlu bir aşı ile dünya nüfusunu kontrol altına alacak bir projeyi uyguluyor görüşü, birçok araştırmacı tarafından dillendiriliyor.

2018'deki Davos Zirvesinde konuşan İsrailli Prof. Noah Harari, adeta günümüzü işaret ederek; biyolojinin teknoloji ile birleşmesi sonucunda, insanlığın hatta tüm yaşamın veri yönetenlerin kontrolüne geçeceğini söylemişti. "Veriyi kontrol eden sadece insanlığın değil, yaşamın kendisinin de geleceğini kontrol edecek. Verilerin kontrolü insan elitlerinin dijital diktatörlük kurmaktan da öte, daha radikal bir şey yapmalarına olanak sağlayabilir. Elitler organizmalara müdahale ederek onları hackleyerek yaşamın geleceğini yeniden tasarlama yetkisini kazanabilir. Önümüzdeki dönemde bedenimizi ve zihnimizi yeniden inşa etmenin yollarını bulacağız. Dolayısıyla veri, 21. yüzyılın ekonomisinde yeni bir ürüne dönüşecek. Tekstil, otomobiller ya da silahlar değil; bedenler ve zihinler geliştireceğiz." demişti. Harari'nin şu söyledikleri de adeta Corona sonra-

sı dünyayı anlatmaktadır: "Demokrasi merkezi, veri işlemeyi mümkün kılan yapılara uyum sağlayamazsa insanlar dijital diktatörlüklerin boyunduruğu altına girebilir. Bugün dahi bu teknolojileri kullanan demokratik görünümlü ülkelerin bu tip yapılar kurmak için çablaştığını gözlemliyoruz."

Birçoğumuza göre komplo teorisinden öte bir şey ifade etmeyen bu sözlerin, bugün gerçekleşiyor olması bir tesadüf olabilir mi?

Dünyanın yarısının, virüsün ortaya çıkmasından sorumlu tuttuğu ve hatta bazı ülkelerin meclislerinde yargılanması gerektiği ifade edilen, IBM ve Microsoft'un kurucusu Bill Gates, corona virüse karşı aşı geliştirmekte çok hevesli. Bill Gates'in Hindistan, Filipinler ve Afrika'da aşıyla ilgili sabıkalılarını bilen Prof. Dr. Sait Yılmaz, Milli Gazete için yazdığı bir yazısında şu korkunç ifadelerle yer vermişti: "Aşı programı ile birlikte bir nano-çip'in bünyeye enjekte edilmesi ile sadece sağlık kontrolü değil, kişi eylemlerinin

takip edilmesi hedefleniyor. Gates Vakfı ve GAVI tarafından geliştirilen dövme benzeri ilk çip, hem aşı hem de elektronik kimlik için kullanılıyor. Bill Gates'e göre bu sistem kimin aşı olup olmadığını anlamak için geliştirildi. Ancak bu kimlik tanıma içinde elektromanyetik dalga tespiti var, yani 5G ile başlanacak ve 6G ile evrimleşecek küresel kontrolün ilk adımı. Aşı ile kimlik tanıma (ID 2020) programı BM Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri içine dâhil edildi ve 2030 yılına kadar tamamlanması hedeflendi. Şu anda insanın aklını yönetmek için korku yolu ile insanları aşılama ve çip takmak hedefine yönelik Covid-19 uygulaması dönemindeyiz..."

Ne demişti Hariri Davos'taki konuşmasında; "İnsanları hackleme yeteneği kazanıyoruz."

Evet, galiba hackleniyoruz.

Küresel elitler, Siyonistler; gıda, tohum ve ilaç sektörlerini ellerinde bulundurdukları gibi gübre, tarım ilaçları ve böcek ilaçlarını da üretmektedirler. Bu döngüyle de dünya nüfusunu bir milyardan altına indirmek için tohumları ve gıdayı dijital teknolojiyle yeniden yapılandırarak, insanların bünyelerine zarar verir hale getirmektedirler. Dünya Sağlık Örgütü, Unesco gibi örgütleri de kullanarak ürettikleri ilaçlarla hastalıkları daha da derinleştirmektedirler.

Ehli küfür yani batıl, dünyayı ifsat etmek için her yola başvuruyor. Bizim de ıslah için harekete geçmemiz gerekiyor.

NE YAPMALIYIZ?

Çıkarılan tohum yasası iptal edilmeli. Bill Gates'e ait Monsanto şirketinin GDO'lu tohumlarından vazgeçilerek yerli tohum ıslahı yapılmalı.

Bu süreç üretimin, özellikle de gıda üretiminin ne kadar önemli olduğunu gösterdi. Gıdada dışa bağımlılıktan kurtulmak için tarımsal üretime, bilimsel üretime ağırlık verilmeli.

İlaç ve alkolün hammaddesi olan pancar, tütün, kenevir, çay gibi endüstriyel tarım ürünlerinin ekimini sınırlayan kotalar kaldırılmalı.

İlaçta dışa bağımlılıktan kurtulmak için kendi kimyagerlerimizin ürettiği ve üreteceği ilaçları kullanmalıyız.

Dijital teknolojide dışa bağımlılıktan kurtulmak için yazılımcı ve donanımcılarımızı yetiştirmeliyiz.

Bütün bunların olabilmesi için de eğitim sistemimizi yenisinden gözden geçirerek, meslek liselerine ağırlık vermeliyiz. Pandemi sürecinde meslek liselerimizin üretime dönük katkılarının küçümsemeyecek düzeyde olduğunu gördük.

Her türlü maske üretiminden tutun dezenfektan, dezenfektan cihazı, UV ışınları yayarak virüs yok eden robot üreten meslek liseleri oldu. Kimya meslek liseleri temizlik ürünleri, dezenfektan ve alkol üretimi yaparken; ülkenin en prestijli okulları olan Fen ve Anadolu liseleri bir iğne ucu dahi üretememişlerdir, üretemezler de. Onun için meslek liseleri müfredatı tekrar ele alınmalı. En başarılı öğrenciler meslek liselerine yönlendirilmeli. Mühendisler de teknisyen ve teknikerler de meslek lisesi öğrencilerinden seçilmeli. Kimya meslek liseleri tekrar aktifleştirilmeli ve kimyagerler bu okullardan çıkmalı.

Ülkemiz endemik bitki açısından çok zengin bir ülke. Bitkisel ilaçların sağlıktaki önemi gün geçtikçe artıyor. Bitkileri bilen, tanıyan biyologların sayısını arttırmamız gerekir. Bunun için de Biyoloji Meslek liseleri kurmalıyız.

Hemen hemen bütün meslek liselerinde Bilişim bölümü mevcut. Ancak bu bölümlerde bakım ve onarım dalı ile web tasarımı bulunmakta. Az çok bilgisayar bilen herkesin wordpresin hazır şablonlarından web sayfası tasarladığı bir dönemde, üç yıl çocuklara bu eğitimi vermek saçmalaktır. Bir rüzgarla başlanıp sonra unutulmuş kodlama

eğitimi bilişim bölümlerinde verilmeli. Dostlar alışverişte görsün türü eğitimden vazgeçilerek, gerçek manada yazılımcılar bu bilişim bölümlerinden çıkarılmalıdır. Meslek liselerinin bilişim bölümleri dijital üsler haline getirilmelidir.

Sağlık meslek liseleri canlandırılmalı. Doktor, hemşire, sağlık teknisyenleri bu okulların öğrencilerinden seçilmelidir.

Ve en önemlisi, kapanma noktasına gelen tarım meslek liseleri tekrardan canlandırılmalıdır. Her bölgede en az bir veya iki tarım meslek lisesi açılarak, o bölgenin tarımsal üretimine dönük teorik ve pratik eğitim verilmelidir. Köylerimiz ve meralarımız boşalmıştır. Tarımla uğraşan yaşlı bir nüfus mevcut... Tarım meslek lisesi mezunu gençlerin bir bölümünü ziraat fakültelerine gönderirken, bir bölümünü de köylerde istihdam ederek tarım çiftçisini gençleştirmeliyiz.

Pandemi süreci bir kez daha gösterdi ki; ancak üreten ekonomiler ve ülkeler zor zamanlarda ayakta durabilir. Bundan dolayı, her türlü kaosa ve olağanüstü duruma hazırlıklı olmak için üretim üretim üretim diyoruz.

"Veriyi kontrol eden sadece insanlığın değil, yaşamın kendisinin de geleceğini kontrol edecek."



NEDEN SEVGİ EĞİTİMİNE İHTİYACIMIZ VAR

Okullarımız, çocuklarımıza eskiye nazaran herhalde daha çok bilgi aktarıyor. Maddî bilgiler ile donanımlı olan öğrencilerimiz, öğrendikleri yeni bilgileri ne kadar içselleştirebiliyor? Bu bilgilene, bilmenin ana gayesini gerçekleştirmesi bakımından yeterli midir? Yani bilgilenen öğrenciler, bilgiyi hangi maksat için kullanacaklarını yeterince biliyor mu? Bilgi, öğrencilerimizi mutlu ediyor mu? Onların ahlâkını güzelleştiriyor mu? İç dünyalarını manevî yönden zenginleştiriyor mu? Çocuklarımıza bilginin, bireysel ve toplumsal saadet için en önemli kaynaklardan birisinin olduğunu anlatabiliyor muyuz? Maddî bilgiler, huzurun maddî icaplarını yerine getiremiyorsa nerede hata yapıyoruz? Gerek refah, gerekse bilgi açısından neskiye göre daha iyi bir durumda olduğumuza göre, modern dünyamızın çocuk ve gençleri neden mutlu ve huzurlu değil?

Veliler, çocuklarının istikbalini düşünerek, en iyi eğitim almalarını ister. Öğretmenler de mevcut eğitim sisteminde öğrencilere, müfredata uygun en yeni bilgileri aktarır. Peki eksik olan ne? Hiç düşündünüz mü? Eğitim programlarının içinde ne kadar sevgi ve merhamet var? Öğretmenlerimiz bilgiyi öğretirken, ne kadar şefkatlidir? Çocuklu ailelerimiz, sevgi ve merhamet konusunda ne kadar samimî? Yoksa ebeveynlerimiz, evdeki çocuklarını seviyor da en yakın akrabalarına gereken sevgi ve saygıyı göstermiyor mu? Aileler, çocuklarına ihtimam ile yoğun ilgi gösterirken, kendi yaşlı anne ve babalarını ihmal etmiş olmasın? Eğer en yakın akrabasını ve(ya) komşusunu unutuyor ve sevgisini sadece çocuğu ile sınırlı tutuyor ise, bu gerçek anlamda sevgi ve merhamet olabilir mi? Dikey ve yatay merhametten mahrum bir sevgi, olsa olsa bencillik olur.

Tekrar soruyorum. Başta ailelerimiz ve öğretmenlerimiz olmak üzere bizler çocuklarımıza/öğrencilerimize kapsamlı ve samimi bir sevgi gösterebiliyor muyuz? Sevgimizi, şefkatimizi derece derece, dalga dalga sosyal çevremize ve özellikle muhatap olduğumuz insanlara yansıtabiliyor muyuz? Çocuklarımıza/öğrencilerimize öyle bir sevgi ışığı yansıtmalıyız ki, yüreklerinde gerçekten sevildiklerini hissedebilmeli ve aldıkları sevgi kaynağı ile sosyal münasebetlerini düzene koyabilmeliler. Sevgiyi kalbinde yaşayan çocuklarımız/öğrencilerimiz, hem eğitimde daha çok başarılı olabilir, hem de sevgi gördüklerine karşı daha saygılı olur. Karşılıklı sevgi ve saygı ikliminde oluşan sosyal ortam, güven üzerinden gelişir. Bu sevgi atmosferi, okulda varsa, sokakta da vardır. Ailede varsa, okula da yansır. Sokaklarda, ailede ve okulda güven yoksa orada

sevgide ya ifrat, ya da tefrit boyutuyla bir sorun, bir sapma var demektir. Sevginin asliyeti kaybolmuşsa, orada maneviyatımız ile ilgili bir sorun vardır.

Sevgi Eğitimi Şiddeti Önler

Şiddetin kaynağı, merhametin yokluğu veya sevgisizliktir, ilgi görmemektir. Sevgiden mahrum olan çocuk ve gençler, merhamet besleyemez. Merhameti, ailede veya okulda göremeyen öğrenciler, bilgi sahibi olsa ne olur, olmasa ne olur? Sadece bilgi, şiddeti ve yozlaşmayı önleyecek bir kaynak değildir. Şiddeti önleyecek kaynak; kin, intikam, hiddet, nefret gibi nefsanî/şeytanî duyguları bastıracak; vicdan, sevgi ve merhamet duygularıdır. İlmin huzura ulaştıran sırrı Marifetullah'tır. Sevginin huzura ulaştıran sırrı ise Muhabetullah'tır. Peki Allah'ı bilme ve O'nu sevme temelli aile ve okul ortamını oluşturabiliyor muyuz? Çocuklarımızın eğitim ve terbiyesinden sorumlu aile fertlerimiz ve öğretmen-

lerimiz, gerçek sevgiyi meydana getirecek marifetullah ve muhabetullah bilincine ne kadar yakındır? Herhalde artık itiraf etme zamanı geldi.

Zulüm, bir şeyi layık olduğu yere koymamakla ortaya çıkar. Biz herhalde gerek aile, gerekse eğitim sistemimizde olması gereken en önemli iki unsuru yani marifetullah ve muhabetullahı göz ardı ederek, kendi kendimize zulmetmekteyiz. Zulmün olduğu yerde her türlü adaletsizlik, sapkınlık ve şiddet olabilir. Bazen velilerimiz, bazen öğretmenlerimiz, çocuklarına/öğrencilerine şiddet uygulayabilir; bazen de tam tersine çocuklarımız/öğrencilerimiz anne-babalarına veya öğretmenlerine şiddet uygulayabilir. Çarpık bir aile ve eğitim modelinde bilgi de sevgi de asliyetin-

den uzaklaşır. Çocuklarımıza Allah'ı tanıtmadan, Allah sevgisi öğretmeden bilgi de, sevgi de eksik kalmaktadır.

“Allah'ı bilme ve O'nu sevme temelli aile ve ortamını oluşturabiliyor muyuz?”

Ezcümle; Eksik bilgi ve sevgi ile yetişen gençlerimiz/öğrencilerimiz, soğuk demire benzer. Nasıl ki soğuk demir dövülmez ise marifetullah

ve muhabetullahtan mahrum olan gençlerimize/öğrencilerimize bu aşamadan sonra bir şey anlatamazsınız. Çünkü nefis perde olmuş, gaflet, kin ve inat had safhadadır. Çare; çocuğun doğumundan itibaren ailede ve sosyal çevrede sevgi iklimi oluşturmak, okulda ise; işe ilk önce sevgi ve sorumluluk eğitimi ile başlamaktır. Unutmayalım, sevginin kaynağı da bizi muhabbet ile yaratan Allah'tır.





PANDEMİ EĞİTİMİ

“Yeni bir hayat başlayacak. İnsanlar evlerinden dışarı çıkmayacak.” diye bir söz duymadık Mart ayının sonlarına kadar. Şaka gibi başladık pandemi sürecine. Pandemiden daha hızlı, pandemi korkusunu tetikleyen korunma, kaçınma ve kapanma duygusu bütün dünyada çok hızlı yayıldı.

Öğretmenler ilk kez duygusal etkileşimden mekanik etkileşime geçerek robot ruhunda eğitim vermeye başladılar. Öğrenci ve öğretmen etkileşimi bu mekanik etkileşimi anlamlandırmaya çalışırken ürettikleri stresin farkına bile varmadılar. Bu durumun geçici yada kalıcı olduğu konusunda zihinler henüz net değil. Uzaktan, içindeki duyguları ekran süzgecine takılan, ders anlatımlarına mecbur kaldık.

Öğretmenler, salgından önce tükenmişlik sendromunda olmaları muhtemel olduğu için, salgınla birlikte artan; strese, kaygıya, tükenmişliğe ek bir duygu yaşamadılar. Sadece aynı duyguları, aynı hedef için farklı bir araçla yaşamının şaşkınlığını yaşadılar. Okul çalışma şartlarının, öğrenci egosunu kışkırtma üzerine kurulduğu için, liderlik vasıflarını ortaya koyamamasının verdiği bir yorgunluk vardı. Artık bu yorgunluk yerini sessiz kapanmaya ve bekleyişe bıraktı.

Öğrencilerden sınava hazırlananlar dışında umutsuzluğa kapılan olmadı. Sadece egolarını yarıştırdıkları sosyal ortamlardan mahrum kalınca, kendilerinin kendilerine bir anlam ifade etmediğinin farkına vardılar. Aslında bu durum üzerine bir panel ve konuşma bile hazırlanabilir. Çünkü maalesef çocuklarımızın kendilerine yetebilmelerini sağlayacak, iç motivasyonu tetikleyecek olgunlaşmış değerler ve inanç sistemi yok. Önceki yazılarda hemen her yazarın belirttiği; gençlerdeki manevi çöküntü ve doyumsuzluk davranışları belki de ilk kez kendileri tarafından fark edilmeye başlandı.

Çocuklar artık başarı konusunda zihinsel bir boşluk yaşıyorlar. Muhtemelen karne verilmeyecek. LGS, YKS sınavlarında ilk dönemden sorumlu tutularak yapılması kararı alındı. Önümüzdeki yıl yeni okullara gitme hayali kuran öğrenciler, başarılı olsalar bile, hak ettikleri okullarda mı, yoksa evde uzaktan eğitimle mi devam edecekleri sorusunu net cevaplayamıyorlar. Çünkü pandeminin doğal seyri resmi ağızlardan da net açıklamalar çıkmasını engelliyor. Bu durumda her Müslümanın sığınacak duaya ihtiyacı var ama insanlar maalesef dua, tazarru ve niyaz ile değil; resmi yönlendirmelerinde etkisiyle

alkışlarla, anlık balkon serenatlarıyla rahatlamayı tercih ettiler. Bu durumun oluşmasında, İtalya’da başlayan boş Roma meydanında verilen opera konserinin Anadolu versiyonu hali ile sokak aralarında müzikli arabalar gezdiren belediyelerin katkısı görmezden gelinemez. Büyük iş başardılar. Tebrik ediyorum kendilerini. Bir kez daha batı taklitçisi olduklarını gösterdiler.

Oysa eğitimin hedefleri vardı, öğrencinin hayalleri vardı, ailelerin çocuklarına eğitim adına yaptıkları yatırımları vardı. Bu emeklerin hepsinin içinde egosal inanç, duygu, emek vardı. Alkışlarla, serenatlarla buharlaşmasını izliyoruz her bir emeğin, hayalin, yatırımın... Egosal inanç yerine, manevi ideallerle değerler sistemine sahip inanç, duygu ve emek görmeyi de çok arzu ederdik ancak sayıları oldukça az gibi görünüyor.

Sadece bireysel değerler üzerinden değil, sistem zaafından da söz etmek gerekiyor. Örgütsel eğitim yapılanmamızın da kendine ait değerler sistemi bir anda değer kaybetti. Çünkü idealist ruhla çalışan, savaştı, kararlı, olumlu duygulara sahip öğretmenlerin çok az olduğu veya olmadığı da bu süreçte anlaşıldı. Maalesef öğretmenlerin

ve diğer memurların “Yandaş-Sen”de var olmaları sistem tarafından yeterli görülüyor olmalı. Çocuklarımızın, öğretmenlerimizin, ebeveynlerimizin; bu süreçte duygu yönetimini gerçekleştirecek örgütsel bir yapısının olmaması nasıl da kendini açık etti. Sayın Bakan Ziya Selçuk Bey’in kişisel, samimi ve pozitif enerji veren gayretleri örgütsel yapının bir parçası olmayınca, sosyal medyada paylaşım malzemesinden bir adım öteye geçemedi.

Çocukların ve ebeveynlerinin kaygıları, korkuları, yaşama dair negatif tutumları artmaya devam etti. Yaptığı işin sıradanlığını bozma ve daha özel hale getirme gayretinde olan ve azınlıkta kalan öğretmenler ise her şeye rağmen pozitif enerji vermeye, eldeki imkanları en verimli şekilde kullanmaya özen gösterdiler. Sadece eğitim vererek değil, özel zamanlarda arayıp havadan sudan sohbetlerle boyuta yeni bir hava katma arayışı içinde de oldular. Bu süreçte çocuğunu okula göndermeye alışmış ebeveynler ki, özellikle anneler, çocuklarını gönderecekleri bir okul olmayınca suçluluk duygusu ile karışık tanımsız bir kaygı bozukluğu yaşamaya başladılar. Kendilerini rahatlatmak için anlamsız bir şekilde evde çocuklarına “ders çalış!” baskısı uygulamaya başladılar. İmdatlarına yetişen eba ders uygulaması ise sadece gönül almadan öteye geçemedi. Sınav öğrencileri, parasız eğitim ülkesinde yine para vererek, sınav hazırlık paketi alarak çalışmaya devam ettiler, sınav kaygısına ek olarak pandemi stresini de yükleyerek.

Düşünsel boyutta oluşturulan her korkudan doğan stres, kaygı ancak güven tazeleme ile dengelenir. Duygusal zekâ araştırmalarını takip edenler bilir; çocuklar, gençler, yetişkinler her zihinsel kodu duygusal kimyalarıyla bağlarlar. Böylesine bir ortamda çocuklarımızın sınav ve okul çalışmalarında başarınındüşmesinin sebebi, kontrolsüz yüksek kaygılardır. Yüksek kaygıları kontrol edecek okul kültürünün yanında ciddi bir örgütsel donanım gerektirdiği anlaşıldı.

Aynı havayı değil ama aynı sorunu paylaşıyoruz tüm dünya ile. İnsan olmanın en güzel yanı olan paylaşmayı, hem

duygusal hem maddi anlamda yaşamının tam zamanıdır. Çocuklarımızın duygularına rehberlik edecek ev ve öğrenim ortamları oluşturulmalıdır. Nasıl olacak?

Tabii ki balkon alkışları ile değil. Sosyal medyada ev etkinlikleri, TV’lerde aile içi iletişim sohbetleri, youtube’da bulvar yayına ait abartılı başlıklı videolar... Bunların ebeveynlerde ve gençlerde stres giderici hiçbir etkisinin olmadığı gibi, itibar kaybettiğini bile kabul edebiliriz. Balkon alkışlarının ve gecelik serenatların altında ölüm korkusundan sinsi bir kaçış olduğunu kabul etmemiz gerekir. Manevi krizden çok daha önce, dünyayı kaybetme telaşında zihinsel bir devrim var duygularımızda. İlk kez toplu ölümle burun buruna geldik. Oysa ne de çok önemli işlerimiz(!) vardı.

“Düşünsel boyutta oluşturulan her korkudan doğan stres, kaygı ancak güven tazeleme ile dengelenir.”

İşte tüm bu korkularnedeniyle birbirimize stres yükledik. Öğrenciler olumsuz duygularla öğrenme ve anlama becerilerinde zaafa uğradılar. Öğrencinin öğrenme, öğretmenin etkili olabilme yetenekleri zayıfladı. Anlık sevinç tatminleri arayışı ile içinde bulunduğumuz girdaptan çıkmaya çalıştık. Oysa bir gerçek vardı: ölüm... Çaresi ise Kur’an-ı Kerim... Ölümle barışık olmadığımızın toplumsal haykırışı idi görünen. Oysa asıl anlatılmak istenen, en zor zamanlarımızda balkon alkışlarına katılma bilincimiz kadar, sığınacak bir Rabbimiz olduğunu akla getirmiyor oluşumuz.

Bir diğer akıllarda sorgulanan kaygılarımız ise; geleceğe dair net bir resmi,

tasavvur edemeyişimizdir. Özellikle öğretmen ve öğrencilerin “Okullara yeniden dönmeye ne kadar hazırlar?” sorusu üzerine resmi bir çalışmanın olduğuna dair veri henüz yok. Her fırsatta dile getirdiğim bir düşünceyi yeniden tekrar edeceğim: Eğitim çalışanları ve öğrencileri et ve kemikten ibaret nesne makamından; zihinsel, bedensel, kalp, ruh ve akıldan oluşan beş boyutlu insan makamına hak ettiği şekilde yüceltmeyi başaramazsak, atacağımız her adımın bir sonraki hali robotik kodlamayla gerçekleşecektir.

Daha açık ifade ile: öğretmenlerin okulda veya uzaktan eğitim verirken daha güçlü duygulara sahip olması, öğrenmenin gerçekleşmesi için gerekli olan yapıcı duygusal etkileşimin pozitif olmasını sağlayacaktır. Öğretmen, öğrenci ve ebeveynin daha pozitif anlaşılır duygulara sahip olması için atılması gereken adımlar henüz atılabilmiş değil. Bu durum yazımın başında da belirttiğim gibi örgütsel iklim ile ilgili bir durum. Pandemi ile birlikte bu durumda ciddi bir eksiklik olduğunu görmemiz endişelendirici... Sayın Bakanımız Ziya Selçuk Bey’in kişisel olarak durumun farkında olduğunu gösteren mesajları ise umut verici olarak kabul edilebilir. Halen dünyanın diğer toplumlarında olduğu gibi, ülkemizde de duygular inişli çıkışlı olmaya devam ediyor.

Toplumsal birliği sağlamak için, sürü duygusallığı halinde verilen alkış telkini de çok işe yaramış görünmüyor. Toplumsal güven duygumuz yükseldiğinde iletişimin kendiliğinden doğacağını ümit ediyorum. Ancak görünen o ki; toplumsal kutuplaşma, kutupların iddialaşmasında taraf olmaktan bir adım öteye taşıyor bizi. Bedelini, eğitim ve toplumsal değerlerimizin yozlaşmasındaki çaresizliğimizle ödüluyoruz. Toplumsal değerlerimiz adına biriktirdiğimiz ne varsa onunla imtihana tabi oluyoruz. Ne dersiniz,sizce hayattaki en önemli şeyin ne olduğunu anlamak için, ihtiyaç duyduğunuz mutlak doğruyu nerede ararsınız?



2. ABDÜLHAMİD HAN VE ERBAKAN

Çokları bu iki lideri aynı kefeye koyup tartarlar ve ikisinin de aynı değerde oldukları sonucunu çıkarırlar. Ben ise aralarında çok önemli farklar görmekteyim:

II. Abdülhamid Han göreve geldiğinde hazır bir ünvan, hazır bir koltuk bulmuştu. Devam eden zincirin bir halkası olarak gelmişti. Hepsi samimi olmasa da emrinde devlet adamları, bürokratlar ve tabi olan halk vardı. Ordusu, donanması, gücü, kuvveti vardı. Elbette Yavuz Sultan Selim devri değildi ama kurulu bir düzeni vardı.

Bu kurulu düzeni dahiyane bir sevk ve idare ile 33 yıl yönetmiş, bilinen icraatları yapma başarısını göstermiştir. Dünya Müslümanlarını tek bir noktaya baktırma ve onların lideri olma becerisini göstermiştir.

Erbakan ise; bırakın devleti, bırakın orduyu, bırakın gücü kuvveti, bırakın ünvanı, bırakın emre amade bir halkı, etrafında bir Allah'ın kulu bile yokken aldığı bir işaretle tek başına harekete geçmiştir.

Dikenlerle dolu mezbeleliklerde, tek başına gül yetiştirmeye teşebbüs etmiştir. Bu kadar bariz bir fark varken, mukayeseyi biraz daha dikkatli yapmak zorundayız.

Elbette benzeyen yönleri çok var. Ama bu kısacık yazıda bunları tek tek saymak mümkün değil. Sadece etrafındaki insanlar bakımından bir benzerliği ortaya koymak istiyorum.

Önce II. Abdülhamid Han'ı hatırlayalım:

İsrail Devletini kurma hevesindeki Siyonistleri ve onların tahriklerine kapılan bazı Müslim veya gayr-ı müslim tebaayı hariç tutarsak, başlangıçta herkes onu destekliyordu. Ne zaman ki Halifelğin gerektirdiği gerçek icraatlara başlamış, o zaman etrafında düşmanlığa varan bir muhalefet tabakası oluşuvermişti. Bu tabakanın içinde ne yazık ki birçok İslam alimi, mütefekkeri, sanatçısı da bulunmuş, O'nu devirmek için çalışmıştır. Hatta hal' fetvasını bir ilim adamı olarak Elmalılı Muhammed Hamdi Efendi hazırlamıştır. Mehmet Akif'inden tutun da, Bediüzzaman Saidi Nursi'ye kadar bazı gönül sultanları da muhalifler arasındaydı.

Muhalefetin başı olan İttihat Terakki Paşaları, onu devirdikten yıllar sonra hatalarını anladılar ama batağa saplanmış olduklarından geri dönüş imkanları kalmamıştı. Koskoca İslam Devleti'ni mahvettiler, kendileri de mahvoldu.

Muhalefetin içinde yer almaması gerektiği halde, bu suçlu işlemiş olan ilim ve gönül adamlarına gelince; elbette onlar da çok pişman olmuşlar ama yıkılmasına sebep oldukları İslam Devleti'nden sonra oluşmuş bulunan, arzu etmedikleri ortamın içinde boğuşarak ömürlerini tüketmişlerdir. Denilebilir ki, yıkılmasına sebep oldukları düzeni geri getirebilmek için yaptıkları çalışmalarla gönlümüze taht kurmuşlardır. Bu gönül sultanlarını anarken bugün, içimizden geçiriyoruz ki; "Keşke bu kişiler, bari siyonizmin oyununa

gelmemiş olsalardı da üzerlerinde böyle bir leke bulunmasaydı.”

Bunlardan Milli Şairimiz Mehmet Akif’e, işlemiş olduğu II. Abdülhamid Han’a muhalefet kusurundan dolayı, nasıl bir ilahi ikazın geldiğini bir olayla hatırlayalım.

II. Abdülhamid Han’ın devrilmesinden sonra İttihat ve Terakki partisi ülkeye hakim olmuş, asıl keyfi idare ve istibdat dönemi başlamıştır. Sokak ortasında cinayetler işleniyor, Şer’i Şerif ayaklar altına alınıyor, her tarafta ateş ve barut kokusu arasında ülke sınırları geçiliyor, ülkeler koparıyor, gözyaşları sel gibi akıyordu.

İşte bu zamanların birinde Sultanahmet Camii’nde şahit olduğu bir olayı yine bizzat Mehmet Akif kendisi anlatmaktadır.

Sultanahmet Camii’ne her gittiğinde orada iki gözü iki çeşme ağlayan yaşlı bir zata rastlamak-tadır. Bu yaşlı zat, başından geçen çok ilginç bir olayı kendisine anlatınca, Mehmet Akif Ersoy bundan çok etkilenmiş, bu yaşlı zatla aralarında geçen konuşmayı şöyle anlatmıştır:

“Sabah namazlarını kılmak için Sultan Ahmet Camii’ne gidiyorum. Her sabah ne kadar erken gidersem gideyim, mihrabın bir kenarına oturmuş olan, saç sakalı bembeyaz olmuş ihtiyar bir adamı, ümitsizce bedbin bir şekilde, durmadan ağlarken görüyorum. O kadar ağlıyor ki, ağlamadığı tek bir dakikaya rastlayamadım. Bunun sebebini çok merak ediyordum. Nihayet bir gün o yaşlı zatın yanına sokuldum ve:

-Muhterem niye bu kadar ağlıyorsun? Allah’ın rahmetinden bir insan bu kadar ümitsiz olur mu?

Dedim.

Yaşlı gözlerle bana baktı ve:

-Beni konuşurma! Neredeyse kalbim duracak,

Dedi. Ben anlatması için çok ısrar edince başından geçen olayı ağlaya ağlaya şöyle anlattı:

-Efendim, ben Abdülhamid Han Cennetmekan’ın devrinde orduda bir binbaşydım. Emrim altında olan bir birliğim vardı. Bu askeri görevime annemin ve babamın vefatına kadar devam ettim. Fakat onlar vefat edince istifa etmek istedim. Çünkü bir hayli servetimiz vardı. Bu mal ve mülkün başında durmak, onların çarçur olmaması için gerektiği şekilde ilgilenmek gayesiyle, bir istifa dilekçesi yazıp Sadaret makamına gönderdim. Dilekçemde dedim ki: "Annem de

babam da vefat etti. Falan yerde mağazalarımız, filan yerde gayrimenkullerimiz vardır. Netice itibarıyla bunlarla ilgile-necek, ticari işlerin yürümesi için mağazaların başında duracak bir nezaretçiye ihtiyaç vardır. Bu vesileyle şayet kabul buyrulursa, görevimden istifa etmek istiyorum."

Bu dilekçeyi yazdıktan bir müddet sonra, doğrudan doğruya Hünkar’dan bana bir yazı geldi. Heyecanla gelen mektubu açtım ve okudum. Orada istifamın kabul edilmediği yazılmıştı. Öyle anlaşılıyordu ki, istifa dilekçem bizzat padişaha gönderilmişti. Ben istifa dilekçemi yenileyip, bir daha verdim. Fakat bana yine aynı cevap geldi. Bunun üzerine bizzat sultanın huzuruna çıkıp, kendisiyle şifahi olarak görüşüp istifamı vereyim diye düşündüm.



II. Abdülhamid Han gerçekten çok celadetli bir padişahı. Ben yaveriyle görev icabı uzun zaman bir yerde kalmıştım. O, sultanın hallerini bize anlatırken 'Abdülhamid faytonda giderken faytonun sağında ve solunda bulunanlar neredeyse nefes almaya bile korkarlardı.' derdi. Efendim, Allah O'na rahmet eylesin, Abdülhamid Han

evliyaullahtan bir zattı. İşte ben durumumu anlatmak için bizzat o celadetli ve haşmetli padişahın huzuruna çıktım ve: 'Hünkarım! sizden istifamın kabulünü rica edeceğim, durumum ise böyleyken böyle' diyerek istifa sebebimi anlattım. Bunun üzerine bir müddet derin derin düşündü. Yüzündeki ifadeden istifa etmemi istemediğini anlıyordum. Ben bunu sezince istifa konusunda biraz daha ısrarcı oldum. Abdülhamid Han Cennetmekan, benim böyle ısrar ettiğimi görünce, bakışlarını bana çevirip, öfkeli bir tavırla ve sanki beni elinin tersiyle iter gibi hareket yaparak; 'Haydi seni istifa ettirdik!' dedi. Tabii ben istifamın kabul edilmesi sebebiyle çok sevindim ve hiç vakit kaybetmeden memleketime dönüp işlerimin başına geçtim. Derken bir gece müthiş bir rüya gördüm:

Alemi manada, bütün ordular bir araya toplanmış teftiş ediliyordu. Son savaşı vermek üzere, memleketin şarkında ve garbında savaşan tüm orduları bizzat Peygamber Efendimiz teftiş ediyordu. Efendimiz Aleyhissalatü Vesselam, Yıldız Sarayı'nın önünde duruyor, bütün Türk ordusu Efendimizin huzurundan geçerek büyük bir disiplin içerisinde teftiş veriyordu. O esnada orada Osmanlı padişahlarının ile-

ri gelenleri de vardı. Sultan Abdülhamid Han ise, edebi hürmetle, kemerbeste-i ubudiyetle, Kainatın Efendisi'nin hemen arkasında duruyordu. Bütün ordular huzurdan tek tek geçiyordu. Derken sıra, benim istifa etmeden önce komutam altında bulunan birliğe geldi. Fakat birliğin başında kumandanı olmadığı için askerler darma dağınıktı.

Bu hali gören Efendimiz Aleyhissalatü Vesselam, Abdülhamid'e dönüp:

-Ey Abdülhamid! Bu ordunun kumandanı nerede?

Buyurdu. Bunun üzerine Sultan Abdülhamid, mahcup bir halde başını önüne eğmiş olarak, hürmeti edeple Efendimize:

-Ya Resûlallah! Bu ordunun kumandanı istifa etti. Bu konuda çok ısrar ettiği için biz de onu istifa ettirdik..

Dedi. Bunun üzerine Efendimiz Aleyhissalât ü Vesselam:

-Senin istifa ettirdiğini, biz de istifa ettirdik.

Buyurdu. Söyle, bunu duyduktan sonra ben ağlamayayım da kim ağlasın?

Ve Mehmet Akif diyor ki: Yaşlı adam ağlamasına, inlemesine devam etti. Derdi büyüktü.

Sessizce yanından uzaklaştım. Zaten başka da yapabileceğim bir şey yoktu. Zira bu yaşlı adam tesellisini Peygamber Efendimiz'den bekliyordu. Pişmanlığının ve tevbesinin kabul edildiği müjdesi gelmeden belli ki ağlaması, inlemesi dinmeyecekti."

Ben de diyorum ki; bu ilahi ikaz o Binbaşı'ya değil, Mehmet Akif'e yapılmıştır. Nitekim öyle pişman olmuştur ki; o pişmanlıkla olsa gerek şu "EŞEKLER" şiirini yazmıştır:

Eşeklerin canı yükten yanar, aman derler,
Nedir bu çektiğimiz dert, çifte çifte semer!
Biriyle uğraşırken gelip çatar öbürü;
Gelir ki taş gibi hain, hem eskisinden iri.
Semerci ustası geberseydi, değmeyin keyfe!
Evet, gebermelidir inkisar edin herife.
Zavallı usta göçer bir gün akibet, ancak,

Makamı öyle uzun boylu nerede boş kalacak?
Çırac mı, kalfa mı, kim varsa yaslanır köşeye;
Takım biçer durur artık gelen giden eşeğe.

Adam meğer acemiymiş, semerse hayli hüner;
Sırayla baytarı boylar zavallı merkepler.

Bütün o beller, omuzlar çürür çürür oyulur;
Sonunda her birinin sırtı yemyeşil et olur.

"Giden semerciyi, derler, bulur muz şimdî?

Ya böyle kalfa değil, basbayağı muallimdi.

Nasıl da kadrini vaktiyle bilemedik, tuhaf iş:

Semer değilmiş o rahmetlininki devletmiş!"

Erbakan'a gelince:

Onu toprağa gömüp üstüne de beton dökmekle övünenlerin gittiği yolu ve geldikleri noktayı görüyoruz. Yine de diyoruz ki; sonları İttihatçı Paşalara benzemesin, akıllanıp kendilerine gelsinler.

Sözümüz Milli Görüş hareketinin erlerine, onbaşılara, çavuşlarına, binbaşılara, paşalarına:

Tarihten ibret almaz mısınız? İlla ilahi ikaz mı istiyorsunuz? İlahi ikaz geldiğinde çok geç olmuş olmayacak mı? Mehmet

Akif'ten, Saidi Nursi'den, Elmalılı

Muhammed Hamdi Efendi'den, daha pişman olmuş kocaman bir milletin düştüğü durumdan ibret almaz mısınız? Bunca musibet bir nasihat etmedi mi?

Ordudan istifa eden binbaşılardan ibret almaz mısınız?

Elbette kendimi de, bu hareketin başarısı için yeteri kadar gayret gösteremediğimden, bu ibret almazların içine katmam gerek. Ya ömrümüz müsaade eder de ileride bir "EŞEKLER" şiiri de biz yazmak zorunda kalır mıyız?

Ya ömrümüz müsaade etmezse, pişmanlığa bile vaktimiz kalmazsa! Çocuksu bir akılla yola çıkıp büyülenmiş bir vaziyette yanlışın peşinde koşanların, büyümek ve akıllanmak için bir fırsatları belki kalmıştır.

Bu fırsatı kullanmak için son nefesin sınır olduğunu unutmamalı.

BÜYÜLENMİŞLERE

Sanki çocuklar koğuşundasın,
Etkisine almış seni kara büyü,
Yaşlı bir çocuğun ağuşundasın,
Büyü artık, büyü, büyü, büyü!



Güvencesiyle!



BOLCA HİNDİ LEZZETLERİ

KÜLBASTI

Proteini bol, besleyici ve ekonomik Bolca Hindi ile külbastı lezzetini yeniden keşfedin.

Bolca sağlık, Bolca lezzet, Bolca Hindi.



www.bolcahindi.com.tr





COVID-19 VE YENİ DÜNYA FORMATI

Yeni tip Corona Virüs'ün insanlara çok hızlı bulaşması, dünya geneline yayılması, öldürücü etkisinin yüksek olması gibi nedenler; virüsün pandemi olarak sınıflandırılmasına ve tüm toplumların hayatlarında değişiklikler yapıp, önlemler almasına sebep oldu. Bazı çevreler, virüsün laboratuvar ortamında üretildiğini, bilinçli olarak mutasyona uğratıldığını savunmaktalar. ABD yönetiminin, her fırsatta, Çin'i bu virüsü bilinçli yaymakla suçladığını hatırlamakta fayda var. Buna göre şöyle bir soru akla gelmekte: Oluşturulmaya çalışılan yeni bir dünya formatı mı var? Format kelimesini, düzen sözcüğünün yerine özellikle kullanmak istedim. Çünkü dünyanın, virüs öncesinde bir düzeni; insan ve toplumların arasında adaleti sağlayan bir yapısı bulunmamaktadır. Mevcut düzen, düzensizlikler üzerine bina edilen, bir "Ezen-ezilen" sistemidir. Eğer yeni bir format da oluşturulacaksa, bunu kurgulayanlar muhtelif bazı zengin aileler mi, yoksa belli başlı bazı ülkeler

mi? Bu mevzularla ilgili farklı görüşler bulunmaktadır. Bu teorilerin doğruluğunu savunanlar, her iki durumda da oklarını; kendi ülkesel veya bireysel çıkarları için dünyayı ateşe atmaktan çekinmeyen, yeraltı zenginliklerini sömürdükleri devletlerin kaynaklarından kendilerine yapay bir refah ortamı oluşturan bazı ülke veya aileleri gösterdiğini söylemektedirler. Daha da netleştirmek adına, olayı biraz geçmişten ele alıp değerlendirelim. Kapitalist sistemde, dünya üzerinde iki tip toplum vardır. Biri sömüren azınlık, diğeri sömürülen çoğunluk... Afrika ve Ortadoğu başta olmak üzere dünyayı bu hale getiren, son bir buçuk asırda sömürgeleştiren ve sömüren devletler hangileri; geri bırakılan ve sadece ekonomik değil, her alanda pazar haline getirilen ülkeler hangileri? Acaba dünyanın şımarık çocukları hep aynı oyunu oynamaktan sıkıldılar mı?

Hatırlayacak olursak Trump, topyekûn bir savaş halinde olduklarını ve düşmanlarının gözle görülmeyen küçük bir

mikroskopik canlı olduğunu söylemişti. Virüs bir ölüm makinesi gibi, dünyanın farklı ülkelerinden birçok can aldı. Özellikle ABD, Çin ve Avrupa ülkelerinde ölümler çok olunca, etekleri tutuştu ve önlemler alınmaya başlandı. Bir soru ile devam edelim: Virüsün bu kadar yankı uyandırmasının nedeni, sebep olduğu ölümlerin çokluğu mu? Hâlbuki virüsün yoğun olduğu bu günlerde, dünyada, açlıktan ölenlerin oranı, virüsten ölenlerin oranının, en iyimser haliyle 22 katı.

Ölüm açlık olup, başta Afrika olmak üzere, insanların canlarına mal olduğunda, kendilerini dev aynasında gören 8-10 şişman ülkenin, burnu havada yöneticileri için golf oynamak, paparazzilere poz vermek daha önemliydi. Onları telaş, kendileri de çembere dâhil olunca sarıverdi. Neden, başka diyarlarda ölenler insan değil mi? Üstelik virüsün şu an aşı ve ilaç çalışmaları devam ediyor. Yani ona göre belirlenmiş net bir aşı, ilaç yok. Ama açlığın sebepleri de, çözümleri de belli. Dünya yaşadığımız evden, binadan, köyden, mahalleden, şehirden ibaret değil. Dünyanın bir yerlerinde her türlü mağduriyeti yaşayan mazlumların acısı bizi sarmayana kadar, hayatın tozpembe olmadığının farkına varamıyoruz. Çünkü kalplerde, merhametin yerini öfke, paylaşmanın yerini

bencillik almış durumda. Böyle olmasaydı, dünya daha yaşanabilir bir yer olurdu. Bunun içindir ki Yüce Yaradan zekâtı, infakı, sadakayı emretmekte, israfı menetmektedir. Bu kavramları hayatına tatbik edebilenler daha şefkatli ve hayatta daha mutludurlar. Bir iki örnekle durumun vahametini anlatayım. Sadece Türkiye’de bir yılda 1,7 milyar ekmek çöpe atılıyor. Yapılan gıda israfı ise 214 milyar lira. Dünya Bankasının raporuna göre, açlıktan ölen insanların on beş katını doyuracak kadar yiyecek çöplere atılmaktadır. Virüs mü daha tehlikeli, merhametsizliğimiz ve savurganlığımız mı?

“İslam filozofları ahlak tanımını nefsin güçlerini dünya ve ahiret mutluluğu için doğru şekilde yönetmek olduğunu ifade etmişlerdir.”

“Hayat normalleşene kadar” sözü de bana garip geliyor. Sanki daha önce hayat normaldi de, şimdi anormal oldu. Bunun yerine “insanlar normalleştiğinde” sözü daha yerindedir diye düşünüyorum. Doğaya ve içindekilere zarar veren en tehlikeli canlı insandır. Evde bulunan bu süreçte ozon tabakasının kapanması ve bazı sulara balıkların tekrar gelmesi dahil, yeryüzü insanoğlunun zararlarından şimdilik kurtulmanın adeta sevinciyle kendine gelmektedir. Umarım ki, insanlar virüs sonrası yeni hayata dönüşlerinde insanlıklarını da yanlarına alırlar. Tabiatın babalarının malı olmadığını, başka canlıların da doğada var olduğunu, onların da yaşamaya haklarının olduğunu, canilik yapıp sebepsiz yere sokak hayvanlarına zarar verilemeyeceğini,

susuzluk bahanesiyle deve katliamı yapmanın medeniyetsizlik ve cahillik olduğunu; yılandan kemer; fok, kedi, köpek, tilki ve sincaptan palto, mont yapılamayacağını; bunu yapan paraperestler olsa bile, siz yaban hayvanı derisinden bot, kürk talep etmediğiniz sürece bu canlıların derileri için öldürülmeyip hayatta kalacaklarını; insanların doğaya yüzlerini sevgi ve

şefkatle çevirmeleri gerektiğini; yarasadan çorba, kedi, köpek etinden öğün yemeği olmayacağını umarım anlarlar. Dünyadaki düşkün, fakir halkı kendilerine düşman seçen kan emicilerin şunu artık görmeleri gerekir ki; oluşturacağınız yeni format, mazlumların kanı üzerinden O-LA-MAZ. Virüs birileri tarafından mutasyona mı uğrattıldı, yoksa yaşananlar sonucu doğal olarak mı ortaya çıktı? Yorumu size bırakırken, yazımı Allah’ın kelamıyla bitireyim.

“Onlar böyle bir tuzak kurdular, biz de kendileri farkında olmadan onların planlarını altüst ettik.”(Neml-50)



UZAKTAN GELİŞİM

Gelişim, hayretle başlayıp gayretle süren öğrenmeyi öğrenme yolculuğudur. Bireysel ve toplumsal olarak iki kanatlıdır. Sadece özgünlük peşinde koşanlara verilen bir hediyedir. Çünkü hedefi kendini ve çevresini geliştirmek olan herkes için dert, daima yol gösterir. Salgın süreci, beden sağlığımızın gelişimine oldukça katkı sağladı. Akıl ve ruh sağlığımızın gelişmesi için de yeni süreçlere ihtiyacımız var. Bu açıdan teknoloji ile birlikte “uzaktan” öğrenme ve çalışma şekilleri, gelişmeyi destekleyen boyutlara ulaştı. Ancak ruh sağlığımız için uzaktan değil, yakından bir etkileşim yolu bulunmalıdır.

Uzaktan gelişim, “Öğretme yoktur, öğrenme vardır.” mantığı ile güçlenebilir. Bu açıdan “okuryazarlık” uygulamaları dikkatle incelenmelidir. Dünyanın okullarında, bugünün bilgileri ile yarına hazırlanmaya zorlandığımız bu süreçte, dünyanın içerisinde bulunduğu durumu ve gidişatı okumaya yarayacak uzaktan erişim uygulamalarına önem verilmelidir. Aksi takdirde sadece bireysel gelişim hayal kırıklığı oluştura bilir. Bu açıdan belki de günümüzde

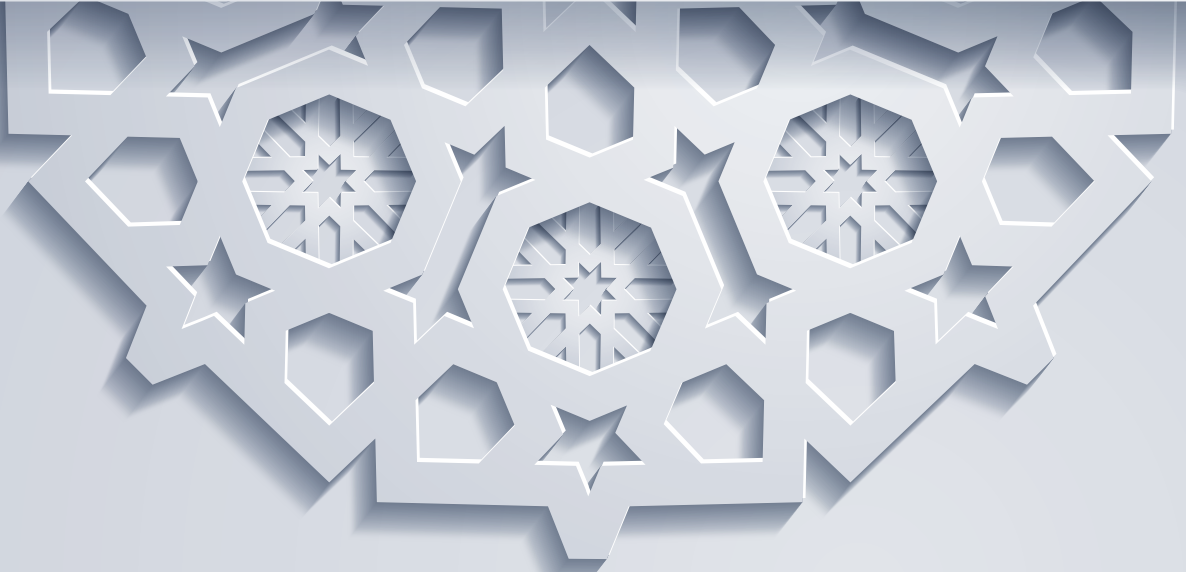
gelişme, “hayal kırıklığından hayata geçiş” olarak adlandırılacaktır.

Gelişmenin boyutlarını, hayretin ve gayretin sonuçları belirler. Çünkü hayret, merak, ilgi ve bilgi sürecinde gelişim tamamlanır. İnsan önce hayret eder, hayretine cevap bulduğunda bu meraka dönüşür. Merak, yüzeysel de olsa o konuda bir şeyler karıştırmakla ilgiye dönüşür. İlgi, okuryazarlık sayesinde derinlik kazanır ve uzmanlaşmayı başlatır, bilgiye kapı aralar. Asıl gelişme ise, bu bilgi ile insanın varoluş amacına dönüş yapabilmesidir. Ancak bu sayede beden sağlıksız ortamlardan kaçınacak, akıl sağlıksız düşünceden sakınacak, ruh da yaratıcısına sığınacaktır.

İster uzaktan olsun ister yakından olsun, yaşadığımız gelişme, bizi sorumluluklarımızın farkına vardırıyorsa bir yaşam biçimine dönüşemez. Yaşam biçimine dönüşmeyen gelişim de, sorgulamayı başlatamaz. Okutarak cahilliğin, çalıştırarak fakirliğin, barış diyerek barbarlığın arttığı bir dünyada olduğumuzu görmüyor muyuz? Sorgulamayı başlatacak bir gelişme, insanın hem

vazifesidir hem de menfaati gereğidir. Bizi “bir duruşun yer aldığı hayatın sadeliğine” koşturacak, hayatın bütününe yayılan bir program olacak “gelişme endeksleri”miz olmalıdır. Böylelikle insan, kendini için bir oluşum, bir mücadele içinde olacaktır. Gündelik koşuşturma yüzünden sınırlı bakış açısıyla değerlendirdiği olayları, yeniden değerlendirme fırsatı bulacaktır.

Beden sağlığı, temizlik, hijyen nasıl ki bir kişiyi değil, tüm dünyayı ilgilendiren bir bütünlükle ele alınıyorsa; gelişme de beden-akıl-ruh bütünlüğü ile ele alınmalıdır. Kariyer, başarı ve güç kavramları, bu bütünlükle yeni anlamlar kazanmalı; ruhları ve duyguları kirleten, toplumu ve sosyal hayatı lekeleyen unsurlardan temizlenmeye vesile olmalıdır. Bunlara vesile olacak bir geliş(tir)menin göstergesi ise; bütün insanlığı beceri, bilgi ve hikmetle yöneten bir düzeyin yakalanması için “insan yetiştirmek” ve “müessese oluşturmak”tır. Çünkü uzağı yakına, zoru kolaya, karamsarlığı umuda çevirecek gelişmeler bilinçle, bilinçli olmak ise niyetle ortaya çıkmaktadır.



Kur'an'dan

İSLAM; TEK HAK İTİKAT VE DÜZENDİR.

Bütün peygamberlerin insanlara tebliğ ettiği tek hak din; itikat ve düzen olarak, sadece İslam'dır. İnsanlığın dünya imtihanı İslam iledir. Bugün ben Müslümanım diyenlerin çoğunluğunun İslam dediği şey, gerçekte Allah'ın itikat ve düzen olarak insanlara indirdiği İslam değildir. Müslümanım diyen çoğunluk, atalarından gördüğü şeye Müslümanlık diyor. Gerçek İslam; Kur'an'da ve Peygamberimizin sünnetinde tanımı yapılmış, insan ve toplumun her şeyine karışan İslam'dır. Bu İslam; dünya ve ahiret saadetimizin tek çaresidir. Bu İslam'ı öğrenip yaşamak bize dünya sınavını kazandıracaktır. Emredilen İslam da budur.

ALİ İMRAN SURESİ AYET 52: "Nihayet İsa, onlardaki inkârcı ve inatçı tavrı sezince, etrafındaki müminlere seslenerek: "Allah yolunda zalimlere karşı başlattığım mücadelede kimler bana yardımcı olacak? diye sordu. Bunun üzerine havariler derhâl ileri atılıp; 'Allah'ın elçisinin yardımcıları biz olacağız. Zira biz, Allah'a yürekten iman ettik. Şâhit ol ki, biz tüm benliğimizle O'na boyun eğmiş Müslüman kimseleriz' diye cevap verdiler."

NEML SURESİ AYET 81: "Ve yine sen, vicdanları kirlenmiş, gönül gözleri körelmiş olan zalimleri, saptıkları yanlış yoldan çevirip hidayete iletemezsin. Sen bu çağır-yı, ancak ayetlerimize inanmaya yönelmiş olan iyi niyetli, temiz yürekli insanlara işittirebilirsin ve zaten onlar, Rablerinin emirlerine boyun eğen Müslümanlardır."

ANKEBUT SURESİ AYET 46: "İçlerinden hakikati inatla reddeden, zorbalıkla sindirmek için sizezulmedenler hariç, ehli kitap-

la ancak en güzel şekilde mücadele edin ve onlara deyin ki: Bize indirilen Kur'an'a, hem de size indirilen Tevrat'ın, Zebur'un ve İncil'in aslına iman ettik. Aslında bizim ilahımız da sizin ilahınız da aynı ilahdır. Ancak biz O'nun emirlerine boyun eğmiş Müslümanlarız."

BAKARA SURESİ AYET 132: "İşte hem İbrahim, hem de torunu Yakup, bunu oğullarına şöyle vasiyet etmişlerdi: "Oğullarım; Allah size şu dupduru ve insanın fitratına uygun mükemmel itikat ve hayat düzeni İslâm'ı bahşetti. Öyleyse, ancak son nefesinize kadar Allah'a boyun eğen, hiçbir zaman O'na teslimiyetten ayrılmayan bir Müslüman olarak can verin."

ENBİYA SURESİ AYET 108: "O hâlde, tüm insanlığa seslenerek de ki: Bana sadece, sizin ilâhınızın eşi ve ortağı olmayan tek bir ilah olduğu bildirilmiştir. O hâlde hala siz, Rabb'inizin emirlerine boyun eğen bir Müslüman olmayacak mısınız?"



UZAKTAN EĞİTİM GÜNLERİ

1 3 Mart'ta okuldan, öğrencilerimizden ayrılırken ayrılığın bu kadar uzayacağını hiçbirimiz (en azından ben) düşünmemiştik.

İki haftanın sonunda özel okullarda canlı dersler başlayınca bir bocalama yaşadım. "Ben de canlı ders yapmalıyım." dedim. Ama sonra bütün öğrencilerime ulaşamayacağım gerçeğini düşününce, (öğrencilerimin maddi imkânları, şartları özel okul öğrencileri ile aynı değildi malesef) dersi takip edemeyecek öğrencilerime haksızlık yapmış olacağımı düşündüm, üzül-düm, hiç başlamadım. Eba TV frekans ayarlarını sınıf whatsapp grubundan defalarca paylaştım. Mutlaka dersleri takip etsin çocuklar diye uyardım. Ders saatlerini kaçıranlar için tekrar ders saatlerini tekrar tekrar paylaştım. Dersler TV'den olunca öğrencilerin ulaşamama sorunu olmayacaktı en azından. Eba TV'de de dersler gayet güzel işleniyordu. Bu şartlarda olabilecek en iyi şekilde yapılıyordu.

Eba TV'den dersleri takip ediyor, ona göre Eba eğitim portalından ödevlendirmeler yapıyordum. Ama malesef Eba eğitim portalına ulaşım çok zordu, ben kendim bile çok zor girebiliyor-

dum. Öğrencilerimin birçoğu da Eba'ya girememekten yakınıyordu. Öyle olunca birçok öğrencim verdiğim çalışmaları yapamıyordu. Bazı veli ve öğrencilerden hiç ses çıkmamıştı. Velilerimi tek tek aradım. Öğrencilerimin Eba TV'yi mutlaka takip etmeleri gerektiğini, verdiğim çalışmaları yapmaları gerektiğini açıkladım. Velilerin isteği üzerine bazı öğrencilerle birebir görüştüm, çocuklardan dersi takip edeceklerine yönelik söz aldım. Ama herkesin şartları aynı değildi. Bu süreci çocuğuyla birlikte evde geçiren veli olduğu gibi çalışmaya devam etmek zorunda olanlar vardı, bu süreçte işleri bozulan ekonomik olarak çok zora giren velilerim vardı. Ekonomik olarak zora giren velilerim eğitim işini ikinci plana attılar. Çocukları ile yeterince ilgilenemediler çünkü geçim derdine düşmüşlerdi. Bir de her zamanki gibi en çok zarar gören parçalanmış aile çocuklarıydı. Anne baba iletişim kurmayıp çocuk ile ilgilenmeyip çocuğun ders takibini yapmıyorlardı malesef. Bunda bile birbirlerini suçlamaya devam ediyorlardı.

İki haftalık ara bitmişti, süre tekrar uzatıldı. Belirsizlik içinde olmak insanı çok geriye götürdü. Ders ücretlerimizi tam

ders yapmış gibi alıyorduk, buna karşılık ders yapamıyor oluşum beni çok rahatsız ediyordu. Canlı ders yapmak istiyordum ama bu konuda hiç deneyimim yoktu. Bu konuda bir bilgilendirme yapılmamıştı bize. Endişeliydim, "Ya yapamazsam?" kaygısı taşıyordum. Ara uzatılınca bir velimden "Canlı ders yapar mısınız?" isteği geldi. "Biz dört veli görüştük, onlar da istiyor, eminim başka katılan da olur." deyince (iyiki eşim elektronikçi hemen ona dönüp yardımcı olup olamayacağını sordum. "Olurum." deyince,) yine whatsapp grubuna iş düştü. Gruba yazdım, velilerin çoğu "Olur, katılırız." dedi. Cevap yazmayan velileri de tek tek aradım onlar da "Nasıl olacak?" endişesi taşıyorlardı, bilgilendirdim. Hepside derse katılmak yönünde görüş bildirince sevindim, hevesle başladım. İlk kullandığım program 10 kişiden fazla katılımcı kabul etmeyen (10 katılımcıdan sonrası paralı olan bir programmış, bunu bilmiyordum.) Öğrencilerin bir kısmı deniyor ama derse katılamıyordu. İki gün bunu denedim. Zoom programı ile ilgili sorunlar vardı, programla ilgili birçok söylenti çıkmıştı, ayrıca il millî eğitim müdürlüğünün bir uzaktan eğitime bu programla katılmıştım ve hiç memnun kalmamıştım. Ama üçüncü

gün mecburen zoom programı ile ders yapmaya başladık. Daha sonra da Eba eğitim portalından (üçüncü sınıfları okutuyorum çünkü) bize de ders saati ayrılınca içim daha rahat olarak ordan ders yapmaya başladım.

Malesef katılım hiç yüzde yüz olmadı. 20 öğrencim var, en fazla 16 kişi derse katılabildi. Kendim ders saati ayarlarken öğleden sonraya ayarlıyordum ders saatlerini, katılım daha fazla oluyordu. Eba üzerinden yapmaya başlayınca biz üçüncü sınıfların dersi haftada üç gün sabah saat 8.00-9.00 arası, iki gün de 11.00-12.00 arası. Haftada üç gün ders saatleri çok erken olunca (ramazana da denk geldi. Oruç tutan öğrencilerim vardı, sahura kadar oturanlar vardı.) sabah derslerine katılım daha az oluyordu. İki gün de birer öğrencim ders sırasında ekran başında uyudu kaldı.

Bakalım bayram sonrası katılım nasıl olacak? Daha fazla katılım olmasını umuyorum. Çünkü veliler oldukça memnun. “İyi ki başladık Hoca hanım, TV’yi ciddiye almıyorlardı. Siz üzerlerinde daha etkilisiniz.” diyorlar, bu da beni memnun ediyor. Hiç erişim sağlayamayan iki öğrencim oldu.

Bu iki öğrenciden biri hiperaktif, diğeri matematikte sınıfın en gerisinden gelen öğrencim malesef. Hiperaktif olan öğrencimin derse ulaşması internet ve araç (bilgisayar, tablet, telefon olarak) sıkıntılı. Babasının işleri de bu süreçte bozulmuş malesef. Evde bilgisayar, tablet yok. Akıllı telefon sadece babada var, ona da çalışma ortamında muhtaç baba, işi ona bağlı çünkü. Evde internet yok. Dolayısı ile öğrencimin Eba eğitim portalına ve canlı derse erişimi yok. Zaten dersleri arkadaşlarına göre geri olan öğrencim malesef bu süreçte derslerden büsbütün kopmuş durumda.

Derslere katılamayan diğer öğrencimin ise annesi babası nasıl yardım edeceklerini bilemiyor. Defalarca açıkladım, bir bilenden yardım almalarını önerdim ama malesef öğrencim bir türlü derse katılamadı. Bu öğrencim çok istekli, çok çabalayan bir çocuk ve bu durum beni çok üzüyor.

İlk zamanlar katılım tam olmayınca çok üzüldüm. Liseye giden kızım “Anne niye üzülyyorsun ki biz sınıflarda 90 kişiyiz (üç dokuzuncu sınıfı birleştiriyorlarmış.) ama katılım 20-25 kişi oluyor.” deyince içim biraz rahatladı. Demek erişim sorunu onlarda da vardı. Bazı öğrenciler bile isteye derse katılmıyorlarmış. “Hocaların anlattığı dersleri ben ders sitelerinde buluyorum ve onların anlattığından daha iyi anlıyorum.” diyen arkadaşları varmış.

“Veli ve öğretmen olarak uzaktan eğitim ile ilgili eksiklerimiz var mı? Evet var. Bu sürecin veli desteği olmadan sürdürülmesi mümkün değil.”

Bu süreci ben hem öğretmen olarak hem de bir veli olarak yaşıyorum. Geçen gün kızımın biyoloji öğretmeni whatsaptan kızımın ödevleri ile ilgili bana yazdı. Oldukça tavırlıydı. Ben de kızıma kızdım. Kızım geçen yıl 8. sınıftı, Fen Bilimleri dersini aşırı seviyordu, hatta biyoloji çalışıyordu, hocası engelliyordu. Bu sene biyoloji dersinde böyle sıkıntılar olunca canım sıkıldı. Kızım önce “Ödev tarihinin bitmesine iki gün olduğunu sandığını söyledi, bugün bittiğini bilmiyordum. Hem verdiği ödevler Eba’daki videolar ve ben onları zaten istediğim zaman seyredebiliyorum. Ayrıca her öğretmen sadece kendi dersi varmış gibi ödev veriyor, ödevler çok fazla oluyor. (Bu konuda benim öğrencilerim de zaman zaman serzenişte bulunuyor.) Yetiştirmekte sıkıntı yaşıyoruz.” dedi. Üstüne gidip sıkıştırınca hocanın genel olarak öğrencilere suçlu gibi davrandığını, sadece kendine yönelik değil ama bütün öğrencilere karşı böyle davrandığını ve öğrencilerin dersten soğuduğunu, biyoloji dersinden nefret etmeye başladığını anlattı. Ben kızıma kızdım.

Öğretmenin mutlaka onların iyiliğini düşündüğünü, sorumluluklarını zamanında yerine getirmesi gerektiğini anlattım. Sevmek zorunda değilsin ama dersi takip etmek zorundasın, saygılı davranmak zorundasın dedim.

Geçen gün canlı dersi varmış, (Bana kolay kolay anlatmaz, -kızıyorum diye herhalde- çok sevdiği bir ablasıyla konuşuyordu, benim orda bulduğumu unuttu, boş bulundu ve Biyoloji öğretmenin canlı derste onun ve başka bir arkadaşının üstünden bütün sınıfa kızıp bağırıldığını söyledi. Ben “Ne?” deyince bozuldu. İşte “Sadece bana değil, Rabia ya da kızdı.” falan dedi. Nedenini sorunca “Bana bir soru sordu, mikrofonum olmadığı için cevabı sınıf whatsapp grubuna yazdım. Arkadaşlarım söyleyene kadar, benim cevabımı beklemeden Rabia’ya sordu. Onun da mikrofonu yoktu. Bu arada başkası cevap verdi. Hoca canlı dersi açıp gezmeye gidiyorsunuz diye bize bir sürü bağırıldı, arkadaşların ‘Onların mikrofonu yok.’ değişlerini duymadı bile” dedi. Bir öğretmen öğrencileri hakkında neden kötü niyetle düşünür anlayamıyorum. Kızım bunları anlatınca (kızım ağlamaları beğenemiyordu, çok üzülmüştü, arkadaşlarının önünde yapılan onu çok üzmüştü.) ben de çok üzüldüm.

Evet, hem veli hem öğretmen olarak bu uzaktan eğitim ile ilgili eksiklerimiz var mı? Evet var. Ama hazırlıksız yakalandığımız bir sürecin iyi şekilde yönetilmeye çalışıldığını düşünüyorum. Bu sürecin veli desteği olmadan sürdürülmesi mümkün değil. Anne babadan destek alamayan veya şartları uygun olmayan öğrencilerimizin yüzyüze eğitim başlamadan hemen önce veya hafta sonları mutlaka telafi eğitimine alınması gerektiğini düşünüyorum. Diğer türlü arkadaşlarından bilgi olarak kopacak, eğitim öğretimden uzaklaşacaklardır. Bize uygulanan anketlerde buna yönelik çalışmalar görüyorum ve bu beni mutlu ediyor. Demekki yüzyüze eğitim başlayınca bu yönde bir çalışma olacak.

İnşaallah sağlıklı, güzel günlerde öğrencilerimize kavuşacağız, eksiklerimizi telafi edeceğiz.



EĞİTİM HAYATIN TAMAMINI KUŞATIR

İSLAM dininde eğitim hayatın her safhasını kuşatır. İnsan yavrusu anne karnında bile ilgisizliğe terk edilmemiştir. Annenin helal gıdalarla beslenmesi istenmiş, Allah korusun, çocuğun haram yollardan yedirilip içirilmesinin genlerini etkileyeceği bildirilmiştir.

Dünyaya gözlerini açan yavrunun sağ kulağına ezan, sol kulağına kamet okunması, ona yapılan ilk telkin (eğitim) dir. Müslüman bir aile içinde yetişen çocuk, gördükleri ve yaşadıklarından etkilenecek ve bu etkinin bir ömür kalıcı izleri olacaktır. Gerek helal lokma ile beslenmesi gerekse güzel örneklerle karşılaşması, çocuk üzerinde büyük bir titizlik gösterilmesi sonucu gerçekleşecektir.

İnsan başıboş bırakılmış rasgele yaşayan bir varlık değildir. Hayatta “bilgi”nin egemen olması gerekir. İncamızın bize, “Beşikten mezara kadar ilim öğrenmeyi” öğretmesinin sebebi budur. Allah’ın 99 güzel isminden birinin “el-Alîm” (her şeyi hakkıyla bilen); 14 sıfatından birinin de “ilim” (bilgisi her şeyi kuşatan) olduğunu unutmayalım. İlim insana Allah’tan verilen bir hibe, bir lütuf, bir bağıştır. İlminkaynağı Allah’tır. İnsana verilen ise ondan bir cüzdür. İnsan ilim öğrendikçe Allah’ın büyüklüğünü tanır, olgunlaşır, mütevazı bir insan hâline gelir.

İLİM AMEL ETMEK İÇİNDİR

İSLAM dininde ilim malûmat olsun kabilinden öğrenilmez. Bilgi, salih amele dönüştürülmek, yaşanmak, hayata uygulanmak için öğrenilir. Zaman içinde bu uygulamalar “eğitim”e dönüşür. Bildiğini yapmayanın hâli, toprağını sürüp de tohumunu atmayan çiftçinin hâli gibidir. Salih amel (uygulama) ilmin meyvesidir. Amelsiz ilim meyvesiz ağaca benzer.

İlim eşyanın hakikatini kavramaktır. Salih amel, bildiğini “faydaya dönüştürmek”tir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) “Faydasız ilimden Allah’a sığınır.” (Tirmizi) ilimle amel insanı ve toplumu ihya eder. İlmi faydaya dönüştürmek (ilimle amel etmek) bir zorunluluktur. Kıyamet günü insan 5 şeyden sorguya çekilmedikçe Allah’ın huzurundan ayrılamaz. Bunlardan biri de “bildiği ile amel işleyip işlemediği” sorusudur.

İlimle amel, insanın bildiklerine saygıdır. İnsanı olgunlaştırır. Devamlı gelişme içinde olmasını sağlar. Her gün bir önceki günden daha ileri gider. İki günü birbirine eşit geçmez.

İLİM HAYATI KUŞATIR

BİLGİ dendiği zaman hemen “okullar” akla gelir. Okullar bilginin öğretildiği mekânlardır. Okulsuz olmaz. Fakat bilginin salih amele dönüştürülmesi yalnız okullarda yapıl-

maz. Hayatın bütününde uygulanır. Okul bilgiyi öğrenme mekânı, hayat ise bilgiyi uygulama alanıdır. Bu bütünlüğün sağlanmadığı zamanlarda insan bocalıyor, toplum yanlış adımlar atıyor.

Eğitimin kuşatıcı özelliğinin iyi anlaşılmadığını açıklamak için biri bireysel, diğeri toplumsal iki örnek vermek isterim: Bireysel olanı Atakan Kayalar olayı, toplumsal olanı da Covid-19 salgınında yaşadıklarımızdır.

ATAKAN OLAYI

ŞUBAT ayında bir Atakan Kayalar olayı yaşadık. Atakan doğuştan “özel yetenekli” 10 yaşında bir çocuk. Fakat büyüklerin uğraş alanıyla meşgul. Hayal âlemini zenginleştiren kitaplar, bilim kurgu romanları okuyor, felsefi kitaplara ilgi duyuyor, hatta basın toplantısı yaparak her soruya cevap yetiştiriyor.

Bu özelliği basına yansıdıktan sonra sosyal ağlarda tam bir gün hep Atakan konuşuldu. Hayatını anlatan videolar yayınlandı, bir öğretmeni konuşturuldu. Herkeste görülmemiş bir hayranlık! Ona mevki biçenler, parlak bir geleceği olacağını söyleyenler, bilimde nasıl yükseleceğini anlatanlar, Türkiye’de ve dünyada elde edeceği makamları kestirmeye çalışanlar...

Bu manzara bir gün sürdü. Uzmanlar, eğitimciler de konuşmaya başladı. Çocuğun “medya maymunu”na dönüştürüldüğünü ifade edenler, yaşının gerektirdiği hayatı yaşaması gerektiğini dile getirenler, kontrolsüz bir yöntemle Atakan’ın kurda kuşa yem edileceği, geleceğinin karartılacağı görüşünü seslendirenler oldu.

Konuya Millî Eğitim Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı el attı. Eğitimciler, psikologlar, çocuk doktorları görüş bildirdi. İnsan hakları temsilcileri, çocuğun anne babasından izin almadan yapılan video paylaşımlarıyla bir hukuk cinayeti işlendiğini söylediler.

Kısaca, Türkiye’nin beklenmedik bir zamanda karşılaştığı Atakan olayında toplum neredeyse ikiye ayrılacak duruma geldi. Sonunda ilgili bakanlıklar Atakan’ın “özel yetenekli öğrencilerin eğitimi” statüsünde, beş aşamalı bir eğitim programıyla yetiştirilmesi kararı alındı.

SALGIN PSİKOLOJİSİ

TÜRKİYE ve dünyanın hazırlıksız yakalandığı musibetlerden biri de Covid-19 salgını oldu. Pek çok alanda bocaladık. İnsanlarla iletişim, yöneticilerin tutumu, Covid-19 virüsü ile ilgili haberlerin verilmiş üslubuna kadar eğitim psikolojisine aykırı pek çok olayla karşılaştık.

Covid-19’u hazırlayanlar zaten toplumda bir korku ve endişe oluşsun istiyorlardı. Bu konuya hazırlıksız yakalandığımız için yer yer biz de bu yanlışla ortak olduk. Gelişmiş ülkelerin TV’lerinde kan, yaralanma, kavga gibi görüntüler canlı olarak yayınlanmaz. Çünkü bunlar toplum psikolojisi-ni olumsuz etkileyen faktörlerdir.

Şöyle bir hatırlayın! En çok ekranlara gelen görüntüler neydi? Vızır vızır gelip giden ambulans araçları, doktorların ameliyat anındaki görüntüleri, hastalığa tutulanların ürpertici davranışları, karantina altında bulunanların çaresizlikleri...

Genelde hastalığın tedavisi, aşısı, ilaçları, sağlık personelinin fedakârlıkları, aşı testleri, vaka ve ölenlerin sayısı vb. konular öne çıktı. Bu görevler elbette acilen yapılacaktı.

Fakat toplum sağlığını korumak için olayın eğitim ve psikolojik boyutunu yönetecek bir heyetin de bulundurulmasının bir ihtiyaç olduğu görüldü. Çünkü sağlık, bedenin madden ve manen dengeli olmasıydı. İnsanların manen rahatlamasına yönelik çalışmalar yetersiz kaldı. Belki, bu konuda en etkili olan olay, Sağlık Bakanımızın tabii, kararlı, mütevazı ve sükûnet içinde görevini yürütmesi oldu.

Şurası anlaşıldı ki hastalar, sağlıkçılar, yöneticiler ve halkın eğitim psikolojisi alanında eksiklikleri vardı. Eğitim ve

toplum psikolojisi uzmanlarının konuyla ilgili görüşlerinin, hizmetlerde “tamamlayıcı unsur” olacağı ortaya çıktı

PSİKOLOJİK DESTEK

İNSANLIK, dünya savaşlarındaki yıkıma benzer bir travmayla karşı karşıya kaldı. Toplum beklenmedik bir salgının tahribatına hazır değildi. Bunun salgın sonrası da etkisini gösterecek izleri olacaktı. Savaşların geride bıraktığı hastalık ve psikolojik rahatsızlıklar gibi. Şimdi toplumun moral ve psikolojik desteğe ihtiyacı var. Eğitimci ve psikologlara düşen görev, salgının bıraktığı tahribatı önleyici tedbirler ortaya koymalarıdır.

Salgının geride bıraktığı en büyük tahribat karamsarlık ve ümitsizlik! Toplumun morale ve psikolojik desteğe ihtiyacı var. Toplum psikolojinin sağlıklı bir zemine oturması için maddi başarıların psikolojik destekle tamamlanması gerekiyor. Manevi değerlerimizi canlı tutup toplum hayatına yansıtmanın tam zamanı! Manevi değerlerimiz, bizi güçlü kılan yönümüz.



UZAKTAN EĞİTİM OLUYOR MU

Günümüzde ülkeler modern insanlık tarihinin hiç yaşamadığı bir cendereden geçmektedir. İbadethanelerden okullara, marketlerden kiraathanelere kadar bütün toplu yaşam ve uğraş alanları kullanıma kapatıldı. Her ülke kendi şartları çerçevesinde pandemi sürecinde önlemler aldı, almaya devam ediyor ve öyle görünüyor ki bu önlemlerin bir kısmı uzunca bir süre hayatımızda kalmaya devam edecektir. Pandeminin her sektöre farklı etkisi olsa da tüm ülkelerde bu süreçten doğrudan etkilenen en önemli sektör “eğitim” olmuştur. Milyonlarca öğrenci ve öğretmen bu süreçte okullarından uzakta kaldı. Nitekim ülkemizde de 16 Mart 2020’den itibaren okullar fiili olarak eğitim öğretime kapatıldı. Hemen akabinde MEB, EBA üzerinden gerek

TV gerekse de internet aracılığıyla “uzaktan eğitim”e başladı.

Pandemi sürecinin ne zaman biteceği öngörül(e)mediği gibi bundan sonra benzer bir sürecin yaşanamayacağına dair de bir öngöründe bulunmak mümkün olmadığından “Uzaktan Eğitim” süreci pek çok yönüyle değerlendirilmesi gereken bir uygulamadır. İyi-kötü, olumlu-olumsuz tarafları etraflıca araştırılması gerekir.

Uzaktan eğitim, öğretmenin; bilgi, tecrübe ve birikimini farklı fiziki mekanlarda bulunan öğrencilere yazılı veya çeşitli tekniklerle aktarma biçimi olarak tanımlanabilir. Uzaktan eğitim, yüz yüze eğitimin yapılamadığı durumlarda ortaya çıkmış bir öğretim yöntemidir. İnsan sahip olduğu özelliklerle kâinatın en önemli varlığıdır. Her şart

ve durumda, düşünme yeteneği sayesinde çözüm yolları bulabilmektedir.

Uzaktan eğitim, sanılanın aksine bilişim teknolojileriyle başlamamıştır. Tarihteki ilk uzaktan eğitim faaliyeti; “Mektupla Eğitim”dir. Çok eskiye dayanan bu yöntem aynı zamanda tarihin en uzun süren uzaktan eğitim faaliyetlerindendir. Mektup, küçük risaleler ve kitaplarla eğitim; başkaca herhangi bir alternatif bulunamayan dönemin etkili yöntemleridir. Endüstri devrimi sonrasında ortaya çıkan gelişmelere paralel olarak radyolar, sonra televizyonlar ve nihayet internetin yaygınlaşmasıyla birlikte bilişim araçlarıyla uzaktan eğitim yapılmaya devam edilmiştir.

İlk baştan itibaren uzaktan eğitim, yüklerin veya belli bir alt yapısı olan

bireylerin yetiştirilmesinde kullanılan bir yöntem olmuştur. İlk profesyonel uzaktan eğitim faaliyeti olarak kabul edilen ve 1840'ta Isaac Pitman tarafından İngiltere'de başlatılan "Mektupla Steno" derslerinden günümüze kadar hedef kitle hep büyükler olmuştur. Bugün dünya genelinde devam eden uzaktan eğitim faaliyetlerinin hemen tamamı; belli bir alt yapısı olan bireylere, başka bir konuda eğitim verme (sertifika), yüksek öğrenim düzeyinde (ön lisans, lisans ve mastır) bilgi verme şeklindedir.

Ülkemizin uzaktan eğitim durumuna bakıldığında; bu alandaki çalışmalar Cumhuriyet'in ilk yıllarında düşünülse de çeşitli sebeplerden dolayı faaliyete geçilmemiştir. İlk somut çalışmalar 1960'lı yılların ilk yarısında İstatistik ve Yayın Müdürlüğü bünyesinde "Mektupla Öğretim Merkezi"nin kurulmasıyla müşahhas hale gelmiştir. Sonra çeşitli çalışmalar yapılmıştır. 1981 yılında Anadolu Üniversitesi tarafından ilk Açık Öğretim Fakültesi kurulmuştur ve bu fakülte, alanında çeşitli çalışmalara halen devam etmektedir. Milli Eğitim Bakanlığı da "FATİH Projesi" kapsamında 2012 yılında, bugün dünyanın en büyük eğitim portalı olan Eğitim Bilişim Ağını (EBA) kurdu. Günümüzde MEB tarafından yapılan bütün uzaktan eğitim faaliyetleri EBA üzerinden yapılmaktadır. Ayrıca bakanlık, bu platformu daha da geliştirmek için çalışmalara devam etmektedir.

Uzaktan eğitim; dört duvar arasına hapsedilmiş muhafazakâr eğitim anlayışının aksine, sınırları ortadan kaldıran bir yöntemdir. Esnek zamanlaması, özellikle internete dayalı geniş

bir içeriğinin olması, farklı alternatifler sunması, daha ekonomik olması gibi yararlı yönleriyle etkili görülebilmektedir. Ancak öğretmen-öğrenci ve öğrenci-akran ilişkisi sunamaması, eğitimin uzaktan olup olmayacağı, hangi yaş veya seviyeye göre olup olmayacağı gibi değerlendirilmesi gereken tarafları da var.

**"Uzaktan eğitim;
dört duvar arasına
hapsedilmiş
muhafazakâr eğitim
anlayışının aksine,
sınırları kaldıran bir
yöntemdir."**

Bilindiği üzere uzmanlar, eğitimi; bireyin yaşantısında istendik davranış meydana getirme süreci olarak tanımlamaktadır. Öğrenme doğası, akademik olarak planlansa da özünde sosyal bir durumu barındırmaktadır. Tek başına öğrenme, kişiye bir davranış kazandırmaz. Bu sebeple öğrencilerin okul ortamında öğrenmesi; öğretmenleri rol model olarak almaları ve akranlarıyla etkileşimlerinden geçmektedir. Tüm tarih boyunca öğretmenlerin öğrencileri etkileme oranı, yapılan araştırmalara göre % 60-65 düzeyindedir. Yani okulların ve öğrencilerin sahip olduğu imkanlar ne olursa olsun eğitimde en temel etken, öğretmenlerdir. Ayrıca yapılan araştırmalar öğretmenin akademik durumundan çok, onun rol modelliğinin daha etkili olduğunu ortaya koy-

maktadır. İlköğretim düzeyinde henüz kişiliği gelişmemiş bireyler; çevredeki-leri gözlemleyerek, onları taklit ederek model almaya çalışırlar. Bireyin model aldığı kişilerle kendisini özleştirmesi, zamanla pek çok değeri de almasıyla sonuçlanır. Dolayısıyla eğitimde temel amaç; bilgi aktarımı değil, aynı zamanda hayata hazırlanmadır.

Bütün dünyayı kasıp kavuran salgından dolayı içinde bulunduğumuz durum değerlendirildiğinde uzaktan eğitim bir zorunluluk olarak düşünülebilir. Ancak hayata hazırlanması gereken özellikle ilk ve ortaokul öğrencileri için asla yüz yüze eğitimin alternatifi değildir. Çünkü hâlihazırda "Uzaktan Eğitim" sadece lafzi bir isimlendirmedir, aslında yapılan şey "Uzaktan Öğretim" dir.

Öğretmenlerin yaşama hazırlama çabaları ve okulun bizatihi kendisinin sosyalleştirme boyutu birlikte değerlendirildiğinde, ekranlardan yapılan işlemin "Uzaktan öğretim veya uzaktan erişim" boyutunda kaldığı görülecektir. Kaldı ki ülkedeki toplam öğrenci sayısı ve uzaktan öğretimden yararlanan öğrenci istatistikleri karşılaştırıldığında, sürecin çok da arzulanan noktada olmadığı rahatlıkla görülecektir.

Son olarak pandemi süreci, hayatımızda pek çok şeyin eskisi gibi değerlendirilmemesi gerektiğini ortaya koyduğuna göre, yeni bir bakış açısıyla eğitime dair planlarımızı gözden geçirmeliyiz. Geleceğimizin emin ellerde olabilmesi için, her koşulda günü veya anı kurtarmanın ötesinde bütün öğrencilerimize daha nitelikli şartlarda eğitim-öğretim imkânı sunabilmenin arayışı içinde olmalıyız.



FEN BİLİMLERİ VE KORONA VİRÜSÜ

Son yıllarda fen bilimleri, ziraat ve teknoloji eğitiminin maalesef ülke genelinde geldiği yer oldukça düşündürücüdür. Dünyada tarım ürünleri olarak kendine yetebilecek ender ülkelerden olan Türkiye’de, tarım ve ziraat eğitiminin çok büyük yara aldığını, üzülererek ifade etmek gerekir. Ülkemizin üniversitelerinin en eski fakültelerinden olan ziraat fakülteleri öğrenci alamıyor. Bu halin o hal olduğunu; bırakın toprağın, ana gibi cana can katan ürünler vermesini, kendisini bile yaşatacak mecali kalmamıştır. Toprak ölmüş ve çoraklaşmış, neredeyse üzerinde ot bile kalmayacak duruma gelmiştir. Çiftçilerimiz yaşam boyu öğrenme programlarıyla kendilerini güncelleyememiş, hemen yanı başlarında üniversitelerimizin ilk ve en eski fakülteleri olan ziraat fakülteleri olmasına rağmen, ürün çeşitliliği yakalanamamış ve ilkel tarım yapılırmış. Bir zamanlar tabiri caiz ise, insan eksen biter denilen Pasinler Ovası’nda, artık Hasan Gala patatesi bile eski tat

ve lezzetini maalesef vermiyor. Zaten bir kere ekildikten sonra tohumluk olarak kullanılamayan patatesten, tat ve lezzetten bahsedilebilir mi? Elbette ki bu durum sadece Hasan Kale için değil, ülke geneli için de geçerlidir.

Dolayısıyla tohumluk olarak bir daha kullanılamayan sebze, meyve ürünleri tüketen genç ve çocuklarımızı bekleyen çok önemli ve yaşamsal sorunlar ortaya çıkmaktadır. En basit bir genetik hesaplama ile bana göre denilebilir ki; bu ve benzeri sentetik ürünleri tüketenlerin de aynı şekilde, dölü ve tohumu olmuyor. Günümüzde gençler arasında kısırlık kol geziyor. O halde denilebilir ki; yerli tohum ve yerli ürünler korunamamış ve çoğaltılamamış, daha çok dışa bağımlı kalınmıştır. Git gide formatı ve genetiği bozulan gıdalar, her türlü virüse kapı aralar. Anlaşıyor ki, boşuna değilmiş bunca yıldır bu alana yatırılan paralar. Baksana! Korumasız ve bağışıklık sistemleri dayanıksız ka-

lan insanlar, bildiğimiz bir grip türü olan korona virüsüne boyun eğmek zorunda kaldılar. Kesinlikle bilinmelidir ki; işte o durumlar, şimdi yaşadığımız bu durumlara temel oluşturmuştur. Aziz dostlar! Bu dejenerasyon ve bozulmayı sadece biyolojik ve fizyolojik olarak değil, aynı zamanda değerler erozyonu ve çürümesi olarak da ortaya koymak gerekir. Sayın Diyanet İşleri Başkanı'nın, yüce dinimizle ilgili, Yaratıcı tarafından açıkça ifade edilen temel ilkelere vurgu yapmasından rahatsız olan bir edepsiz ve arsız grubun; İstanbul Sözleşmesi çerçevesinde, fikir ve niyet beyanları, işte bu bozulmanın en belirgin örneğidir.

Elbette ki yeni ve akılcı istihdam politikalarıyla ziraat eğitiminin önü açılabilir. Alanı ziraat olan çok değerli ve donanımlı hocalarımızın tarım ve ziraat alanında yep yeni paradigmalara, alanla ilgili ulusal ve uluslararası projelerle alanı canlandırmaları kaçınılmaz olmuştur.

Ziraat fakülteleri neden yeteri kadar öğrenci tarafından tercih edilmiyor? Bu durumun ekonomik ve siyasi temelleri vardır. Diğer tüm nedenler göz ardı edilebilir. Ancak siyasi ve politik gerekçeler asla affedilemez hatalarla doludur. Bir tarım memleketinde ziraat fakültesi mezunlarının boş gezmelerinin izahı mümkün değildir. Bu mezunların her birisi birer ikişer her köye atansa, o köyde yapılan tarım ve ziraatla ilgili köylülere rehberlik ve kılavuzluk yapsa, ortaya çıkacak ürün artışından maaşları çok rahat bir şekilde karşılanabilir. Aynı zamanda tüm ziraat fakültelerinin öğrencilerinden; bu alanda verecekleri eğitimle beraber, uygulama çalışmaları olarak, ülkenin her tarafını ağaçlandırmak şeklinde bir saha çalışması yapılması beklenebilir. Atatürk Üniversitesi'nin ormanlık alanı çamlarla ağaçlandırıldığı zaman, diyelim ki Palandöken Dağı'nın tamamı aynı şekilde çamlarla ağaçlandırılıysaydı, herhalde görüntü ve içerisinde hayat vereceği varlıklar ve o varlıkların insan hayatına katacağı değerler daha farklı

olurdu. Böylece çalışma alanı genişleyen, üretilen hizmetten pay alan ve istihdam imkânları genişleyen ziraat fakültesi mezunlarını fark eden gençlerden, alana ilgi duyanların, bu alanı tercih oranları da mutlaka artacaktır.

Atatürk Üniversite Rektörü Prof. Dr. Ömer ÇOMAKLI, destek vererek yürütmeye çalıştığı, özellikle lisans öğrencisi katılımlı topluma hizmet uygulamaları proje çalışmalarıyla, tüm bu ve benzeri sorunların üstesinden gelmeye çalışmaktadır. Ancak takdir edilmesi gereken şey; daha önceki yönetimlerden kalan bakiye sorunlardır. Sayın Rektörümüzün, meslek yüksek okullarındaki güçlendirme çalışmaları, işlerliği olan yeni bölümlerin açılması, çeşitlendirilen ve genişletilen merkez müdürlükleri çalışmaları,

öğrenci hizmetleri, tüm çalışanları kucaklayan birlik ve bütünlüğü, kurum kültürünün gelişmesi anlamında yaptığı çalışmalar yeni değişim ve dönüşüm sinyalleri veriyor.

Gelelim fen bilimleri ve teknoloji eğitimine. Kafkas Üniversitesi Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr.

Mehmet Ali KIRPIK kardeşimle yaptığı-

mız çalışmalarda, Kars ilindeki ve ülke genelindeki fen eğitiminin durumunu değerlendirmiştik. Kendisine buradan saygı ve sevgilerimi iletiyorum. Ortaya çok vahim durumlar çıkmıştı. Örneğin; birçok lise ve ortaokulda fen laboratuvarı olmasına rağmen kapalı ve bakanlık tarafından gönderilmiş birçok araç ve gerecin toz toprak içerisinde olduğunu gördük. Durum içler acısıydı. İlgili öğretmenlerle görüştük, onların da içleri kan ağlıyordu. Sahada durum buyken, fen bilimleri ve teknoloji eğitimi veren fakültelerimizin durumu nedir? Maalesef eğitim ve öğretim yapacak öğrenci bulamıyorlar. Yaşadığımız pandemi süreci sonrasında; özellikle biyoloji, kimya, fizik, matematik gibi fen bilimleri alanlarının teknolojik ve bilimsel gelişme ile kalkınmanın ana değişkenleri olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır. Bu temel alanları güdükleştirenlerin millet ve devlet adına

“Fen ve teknoloji eğitiminin teşvik edilmediği, adeta toplum bu konularda okur-yazar hale gelmediği sürece, en basit bir salgın durumunda halkı bilinçlendirmek için daha fazla zamana ve imkana ihtiyaç duyarsınız.”

niyetleri salih olamaz. Yüz yüze olduğumuz korona virüsü salgını döneminde, biyolojik çalışmaların dünya ölçeğinde ne ifade ettiğini anladık değil mi? Bu güzel ülkede fen bilimleri ve teknoloji eğitimini bu hale getirenlerin dertlerinin ne olabileceğini anlayabiliyor muyuz? Şüphesiz bir altyapı oluşturma işiydi. Evet evet birileri bizi toplumsal ve kurumsal düzeyde dayanıksız, korumasız bırakacaklar ve basit bir virüsle, bakteriyle alt üst edecekler. Azerbaycanlı bir öğretim üyesi sevgili dostum, yaklaşık 10 yıl önce bu duruma dikkat çekmişti.

Bu alanda da dünya genelinde kendilerini kanıtlamış çok değerli hocalarımız var. Bu hocalarımızın da özellikle fen bilimleri ve teknoloji alanı

ve alan eğitimi konularında çok şey yapabileceklerine inanıyorum.

Meselâ; bu bölümleri öğrencilerin tercih etmeme sebeplerini derinlemesine irdeleyen daha fazla ve etkili olabilecek çalışmalara ihtiyaç

vardır. Özellikle branşlaşma ve uzmanlaşma çerçevesinde alandan gelecek çok değerli çalışma ve projelerle inanıyorum ki bu sorun mutlaka aşılabilecek ve fen eğitimi layık olduğu yere taşınacaktır. Atatürk Üniversite'mizde bu kalite düzeyini yakalamış öğretim üyelerinin olması önemli bir avantaj olacaktır. Önemli olan; bu meslektaşlarımızın uzmanı oldukları kendi alanlarını masaya yatırmalarıdır. Şüphesiz bunu her zaman yapıyorlar ancak ülkemizdeki diğer tüm üniversitelere de örnek olacak değerlendirme ve çalışmalarla; sorunun rahatlıkla çözüleceğine, bu bölümlerin tercih edilebilirliklerinin artacağına gönülden inananlardanım.

O kadar hile, hurda, yalan ve dolanla karşılaşıyoruz ki, artık iyi veya kötü her hamleden şüphe duymaya başladık. Milli

Eğitim Bakanlığı eğitimle ilgili sorunların çözümü için şüphesiz elinden geleni yapmaya çalışıyor. İçerik temelli bir anlayıştan, ağırlıklı olarak, sosyal etkileşim temelli bir yaklaşım içerisine doğru evrildiğini ve bilişsel alan değerleri olarak, bilginin biraz ötelendiğini hissediyorum. Bir eğitim bilimci olarak buna ihtiyaç olduğunu görebiliyorum. Ancak bana göre bunu, bilgi edinilmesini de beraber olacak bir şekilde sürdürmemizin daha anlamlı olacağını düşünüyorum. Şu ana kadar dünya ölçeğinde başarılı olduğumuz eğitim alanındaki konu başlıkları (PISA) ile ilgili yoğun bilgi edinilme süreçlerinin önemli olduğunu sanıyorum.

Eğer biz öğrencilerimizin bilgi edinme süreçlerini zayıflatırsak, rekabet gücümüzü kaybedeceğimizden korkuyorum. Suriye'deki elektronik savaş uygulamasının arkasında işte bu bilgi birikimi ve bilgi üretimi vardır. Bu konu çok hassas bir konudur

ve mutlaka üzerinde çalışılması gerekir. İlke;

çalışanların uzman ve çalışılan alanın da uzmanlık alanı olmasıdır. Eğer bu yok ise, hiçbir şey yok demektir.

Fen ve teknoloji eğitiminin teşvik edilmediği, adeta toplum bu konularda okur-yazar hale gelmediği sürece, en basit bir salgın durumunda halkı bilinçlendirmek için daha fazla zamana ve harcamaya ihtiyaç duyarsınız. Bu eğitimin tam manasıyla verilmediği yerlerde korona virüsü elini kolunu sallaya sallaya gelir ve tuttuğunu da sorgusuz sualsiz alır götürür. İlaç üretemezsin, aşı geliştiremezsin ve halkın sağlık okur-yazarlık düzeyini daha ileri noktalara taşıyamazsın. Çünkü bütün bunlar ülkenizin fen bilimleri ve teknoloji eğitiminin düzeyiyle ilişkilidir.

Umarım meramımı anlatabilmişimdir.



 **sekeroglu**



**KAHVE
SAATİ**

Saray Lezzeti

*Damaktan Dimağa,
Lezzet Yolculuğu*

www.sekeroglugroup.com
www.sekerogluonline.com



MUALLİM PEYGAMBER

H z. İbrahim (a.s.), oğlu İsmail ile birlikte Kâbe'yi yaptıktan sonra şöyle duâ eder:

“Ey rabbimiz! Bizi sana boyun eğenlerden kıl, neslimizden de sana itaat eden bir peygamber çıkar, bize ibâdet usullerimizi göster, tevbemizi kabul et; zira tevbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin.

Ey Rabbimiz! Onlara, içlerinden senin âyetlerini kendilerine okuyacak, onlara kitap ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir peygamber gönder. Çünkü üstün gelen, her şeyi yerli yerince yapan yalnız sensin.” (Kur’ân-ı Kerim, el-Bakara sûresi, 2/128-129.)

H z. İbrahim’in bu duâsını kabul edip, onun neslinden olan Muhammed Mustafa (s.a.v)’i âhir zaman peygamberi olarak gönderen Yüce Allah, ona gönderdiği kitapta, dedesinin bu şekilde duâ ettiğini de haber vermektedir. Sevgili peygamberimiz bir hadîs-i şerîflerinde şöyle buyurur: “Ben, ceddîm İbrahim’in duâsı, İsâ’nın müjdesi, annemin rüyâsıyım” (Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV, 128; Hâkim, Müstedrek, II, 453; İbn Hibbân, Sahih, XIV, 313). H z. İbrahim, Yüce Allah’a yaptığı duâda, neslinden gelecek bir peygamberin, şu üç görevi yerine getirmesine vurgu yapar:

- 1-) İçinden çıktığı insanlara Senin âyetlerini okuyacak,
- 2-) Onlara kitap ve hikmeti öğretecek,
- 3-) Onları temizleyecek ve arındıracak.

Yüce Allah, H z. İbrahim’in duâsını kabul ettiğini Kur’ân-ı Kerim’de bize şöyle haber verir:

“Nitekim kendi içinizden size âyetlerimizi okuyan, sizi kötülüklerden arındıran, size Kitâb’ı ve hikmeti tâlim edip bil-mediklerinizi size öğreten bir Rasûl gönderdik.” (Kur’ân-ı Kerim, el- Bakara sûresi, 2/151)

H z. İbrahim’in duâsını kabul eden Yüce Allah, bu âyet-i kerîmede onun neslinden gönderdiği peygamberin görevlerini hatırlatmakta ve bu görevlere vurgu yapmaktadır. Bu peygamber,

- 1-) Gönderildiği topluma Allah’ın âyetlerini okuyacak,
- 2-) Gönderildiği toplumu kötülüklerden temizleyecek, onları her türlü kirden arındıracak,
- 3-) Gönderildiği topluma Kitâb’ı ve hikmeti tâlim edip, bil-mediklerini de öğretecek.

Peygamberler, Yüce Allah tarafından insanlar içerisinde seçilip, insanlara gönderilen öğretmenlerdir. İlk insan olan H z. Âdem (a.s.), hem ilk insan hem de ilk peygamberdir; yani ilk öğretmendir. Bu öğretmenlik zincirinin son halkası da bizim peygamberimizdir. Peygamberler, insan eğitirler, insan yetiştirirler; toplumu dönüştürürler. Biz, onların bu konuda başarılı olduklarını iddia ediyoruz. Önemli olan, başarılı olduklarını iddia etmek değil; onları başarıya götüren yolu tesbit etmektir.

Bizim peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v.), 610 yılında kendisine peygamberlik görevi verildiğinde yapayalnızdı. 632 yılında vefat ederken de çevresinde büyük bir sahâbe topluluğu ve müminler kitlesi bırakarak gitti Rabbinin huzuruna. Mekke’de başlayan dâvet bütün Arap yarımadasına yayıldı. Onun vefatından sonra da hızla bütün dünyaya yayıldı. Hz. Peygamber’in puta tapan insanları kısa zamanda İslâm’a kazandırması onun gerçek bir muallim olduğunu göstermektedir. Onun bu konuda takip ettiği yol şudur:

Hız. Peygamber, önce insanları bilgilendirir, onların eline hak ile bâtlı birbirinden ayıracak teraziye verir. Elbette ki, o terazi de Kur’an ve ilahî bilgidir. Hz. Peygamber, çevresindeki insanlara Kur’an’ı hem okur hem de öğretirdi. Her yerde öğretirdi, herkese öğretirdi. Câmide, yolda, evde, çarşı-pazarda, seferde, savaşta, barışta her zaman ve her yerde öğretirdi. Çünkü peygamberler muallimdirler. Çevresindeki insanları güzel bir şekilde bilgilendiren Hz. Peygamber, sonra da onları verdiği bilgiler doğrultusunda eğitir, yetiştirir ve terbiye ederdi. Yüce Allah’ın âyette belirttiği gibi onları tezkiye eder ve kötülüklerden arındırırdı.

Peygamberler, insanları bilgi hamalı olarak görmezler. Sadece bilsinler ve öğrensinler diye bilgiyi yüklemesler onlara. Peygamberler, bilgiyi insana, insan-ı kâmil olsun diye öğretirlerdi. Muhâtaplarını insan-ı kâmil mertebesine çıkarmak için uğraşırlar, bunu da başarırlardı.

Mekke döneminde ve Medine döneminde, çevresindeki insanları öğretim ve eğitim tezgâhından geçiren Hz. Peygamber’in bu konudaki başarısı, onun ‘örnek olma’ özelliğinde yatmaktadır. Eğitim ve öğretimden geçen insanlar onu bir örnek şahsiyet olarak görüyor ve ona benzemeye çalışıyorlar. Bugün eğitim ve öğretimin önündeki en büyük engel, eğitilenlerin eğitmenleri örnek olarak görmemesidir. Okul binalarına, sıralara, masalara, kitap ve defterlere, ders araç ve gereçlerine önem verenler bu konuya önem vermiyorlar. Bu sebepten dolayı da, eğitim ve öğretimden istenilen netice alınamıyor.

Hız. Peygamber, toplumun her kesiminin öğretmenidir. Özellikle de câmisinin avlusunda ikâmet eden öğrencilerinin, yani ashâbu’s-suffa’nın öğretmenidir. Onların her şeyi ile ilgilenir ve onları geleceğe hazırlardı. Bizim peygambe-

rimiz okumaya, öğrenmeye, öğretmeye, ilme değer veren bir peygamberdi. Şu olayı dikkatle izleyelim:

Sahâbe-i kiram’dan Abdullah b. Amr anlatıyor: “Hz. Peygamber, bir gün, mescidin bitişiğindeki odalarının birinden çıktı ve gelip mescide girdi. O sırada insanlar mescide iki grup halinde oturuyorlardı. Birinci grup Kur’an okuyor ve Allah’a duâ ediyordu. İkinci grup ilimle meşgul oluyor, birbirlerinden bir şeyler öğreniyorlar ve öğretiyorlardı. Bu durumu gören Hz. Peygamber şöyle buyurdu: ‘Bunların her biri, hayırlı bir işle meşgul olmaktadırlar. Şunlar, Kur’an okuyorlar ve Allah’a duâ ediyorlar. Allah, isterse onlara verir; isterse vermez. Şunlar da ilim öğreniyorlar ve öğretiyorlar. Ben de bir muallim olarak gönderildim.’ Hz. Peygamber, böyle dedikten sonra öğrenen ve öğreten grubun yanına oturdu.” (İbn Mâce, Mukaddime, 17)

Bu olay, Hz. Peygamber’in öğrenmeye ve öğretmeye verdiği ehemmiyeti gösterir. Yapılan güzel işler içerisinde, eğitim öğretimin daha güzel olduğunu göstermek için onların yanına oturmayı tercih etmiş ve ‘Rabbim beni de bir muallim,

bir öğretmen olarak gönderdi’ diye buyurmuştur. Evet, öğretmenlik peygamber mesleğidir. Öğretmenler, peygamberlerin vârisleridir. Bu konuda Hz. Peygamber şöyle buyurur: “Âlimler, ancak ilim mîrası bırakan peygamberlere vâris olanlardır. Bu ilim mîrasını alan, bol ve kâmil bir nasib almıştır.” (Buhârî, İlim, 10)

Toplumun her kesimi ile yakından ilgilenen Hz. Peygamber, çocuklara özel ilgi gösterirdi. Onları hem bilgi-

lendirir hem eğitir hem de terbiye ederdi. Çocuklar arasında ayırım yapmazdı; birini diğerine tercih etmezdi. Ashâbın çocuklarını, kendi çocuğu ve kendi torununu sever gibi severdi. Kendi çocukları ve torunlarını hem sever hem de onların işleri ile yakından ilgilenirdi. Çocukların işlerinin ihmale gelmeyeceğini, ilgili işleri yaparak gösterirdi.

Çocuklarımız ve öğrencilerimiz, her zaman bizden ilgi ve alaka beklerler. Hz. Peygamber, bu ilgi ve alakayı onlardan esirgemezdi. Onları sever, başlarını okşar, kendilerini öper, çeşitli hediyeler verir; çocukları hiçbir zaman azarlamazdı. Çocukların ağlamasına tahammül edemez, onların her zaman gülmesini isterdi. Anne ile küçük çocuğunun arasının ayrılmasını istemezdi. Bu konuda şöyle buyurmuştur: “Anne ile çocuğunun arasını ayıranı, Allah da kıyamet günü sevdiklerinden ayırır.”(Tirmizî, Büyü, 50.)

Çocuklarla çok yakından ilgilenen Hz. Peygamber Efendimiz, yetim çocuklarla da özel olarak ilgilenir, onların ellerinden tutar ve geleceğe hazırlardı. Hicretten sonra yerleştiği Medine’de kendisine anneleri tarafından iki yetim çocuk getirildi. Bunlardan biri Enes b. Mâlik, diğeri de Zeyd b. Sâbit idi. Sevgili Peygamberimiz, bu iki yetim ile çok yakından ilgilendi; ikisini de yanına aldı ve yetiştirdi. Enes, Medine hayatı boyunca Hz. Peygamber Efendimize hizmet etti. On yıl onun en yakınında bulundu. Akşamları annesi Ümmü Süleym’in yanında kalır, bütün gün de Peygamberimizle beraber olurdu. Peygamberimize bir oğul gibi hizmet ederdi. Mekke’de Zeyd b. Hârise’nin yaptığı işi Medine’de Enes yapardı. Hz. Peygamber Efendimizle on yıl beraber olma imkânını çok iyi değerlendiren Enes, onu hayatını sesli ve görüntülü kameraya almış gibi anlatmaktadır. Biz, Peygamberimizin hayatını ve hadis-i şeriflerini en çok Hz. Âişe’den, Hz. Enes’ten ve kendilerine ‘el-mük-sirûn’ dediğimiz diğer sahâbîlerden öğreniriz. Peygamberimiz, hicret sonrasında yanına getirilen bu yetim çocukta böyle bir kabiliyet sezmiş ve onu yanına alarak bir yetimi şeref-lendirmiştir.

Peygamberimizin hayatında iki tane Zeyd vardır, bunları birbirine karış-tırmayalım. Bunlardan biri Zeyd b. Hârise, diğeri de Zeyd b. Sâbit’tir. Zeyd b. Hârise, evlendiklerinde Hz. Hatice annemiz tarafından Peygamber Efendimize hediye edilen bir köledir. Sonra Peygamberimiz onu âzâd ederek hürriyetine kavuşturmuş ve oğul edinmiştir. Bilindiği gibi Zeyd, ilk Müslümanlardandır. Peygamberimiz, onu kendi dadısı Ümmü Eymen Bereke ile evlendirmiştir, bu evlilikten Üsâme adında bir oğulları olmuştur. Zeyd, Mûte Savaşı’nın birinci şehididir. İkinci Zeyd, Medinelidir. Babası Sâbit, Medine’deki son Buâs Savaşı’nda vefat edince yetim kalmıştır. Hz. Peygamber Efendimizin, Medine’de İslâm’ı yaymak için gönderdiği Mus’ab . Umeyr’den dini ve Kur’ân’ı öğrenmiş bir çocuktur. Hicretten sonra annesi veya yakınları tarafından peygamberimizin huzuruna getirilen ve Musab’dan ezberlediği sûreleri huzurda okuyan bu çocukta var olan kabiliyeti Peygamberimiz hemen keşfetmiştir. Henüz okuma-yazma bilmeyen Zeyd, Bedir esirlerinden okuma-yazma öğrendikten sonra Peygamberimizin yanında vahiy kâtibi olmuş sonra da Peygamberimizin yönlendirmesiyle Yahûdîlerin dilini öğrenerek devlet başkanının tercümanı olarak hizmet etmiştir. Peygamberimiz tarafın-

"Toplunun her kesimi ile yakından ilgilenen Hz. Peygamber, çocuklara özel ilgi gösterirdi. Çocukların işlerinin ihmale gelmeyeceğini, ilgili işleri yaparak gösterirdi."

dan yapması istenilen hiçbir işe ‘Ben, bunu yapamam’ dememiş ve hepsini yapmıştır. Asr-ı Saâdette Peygamberimiz tarafından bir ilim adamı ve bir entelektüel olarak yetiştirilen Zeyd b. Sâbit, Hz. Ebû Bekir’in devlet başkanlığı zamanında Kur’ân-ı Kerim’in toplanması işinde, Hz. Osman’ın devlet başkanlığı zamanında da Kur’ân-ı Kerim’in çoğaltılması işinde komisyon başkanlığı görevi gibi önemli bir hizmeti üstlenmiştir.

Hz. Peygamber Efendimizin vefatından sonra, yalancı peygamberler ve irtidat olayları gibi sıkıntılar bertaraf edildi ve İslâm Arap yarımadasının dışına taşıtı. Irak, Suriye ve Mısır cephelerinde fetihler olanca hızıyla devam etti. Hz. Ömer’in devlet başkanlığı zamanında Sâsânî İmparatorluğu

yıkılırken, Bizans İmparatorluğu da köşeye sıkıştırıldı. Müslümanlar, bu dönemde Basra, Küfe ve Fustât adında üç şehir kurdular. Silahlarını da, diğer araç ve gereçlerini de kendileri ürettiler. Bir ekip olarak, bir ordu olarak ve bir devlet olarak ortaya çıktılar. İşte bu devletin başkanlarını, bu ordunun komutanlarını ve mücâhid askelerini, bu dinin dâvetçilerini ve mürşitlerini Hz. Peygamber Efendimiz yetiştirmişti. Peygamberimiz, işte böyle bir muallimdi. Okulu, sınıfı, sı-

rası, masası ve tahtası olmayan bir ortamda yetiştirdi öğrencilerini. Mescid, suffe, hâne-i saâdet, hurma bahçeleri, gazâlar, sohbet mekânları ve seriyyelerden böyle örnek bir nesil çıktı. Peygamberimiz, bunların gönlüne girdi. ‘Bana bakın! Bana benzemeye çalışın! Benim gibi olun!’ dedi ve örnek oldu. Çevresindekilerin hepsi ona özendi, onu gibi olmaya çalıştı ve böylece örnek bir nesil doğdu.

Öğretmen arkadaşlar! Gelin, Peygamberimiz gibi bir muallim olalım! Ben, ona benzemeye çalışıyorum ve onun yolundan gitmeye gayret ediyorum. Gelin, bu yolda beraber yürüyelim. Bu nesil bize emânettir, emânete sahip çıkalım. Biz, bize düşeni yani işimizi yapalım. İnaniyorum ki, Yüce Allah, bizi mahcup etmeyecektir.



ÖĞRETMENLER VAKFI

" Güven Kapısı "

BİR HARF ÖĞRETENİN *
DUA EDEN BİR ELİN *
AÇIK BİR AMEL DEFTERİN *
BİR HAYIR KAPIN *
SIKINTILI ANLARINDA SIĞINAĞIN *
YOKSUL VE KİMSESİZ ÇOCUKLARA BİR KATKIN *
SENİ UNUTTURMAYACAK BİR ESERİN *
GELECEĞİN TEMİNATI BİR NESLİN *
Olsun İster misin?



Öğretmenler Vakfı
Nakdi Bağışlarınız İçin

Kuveyt Türk Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 86 0020 5000
0087 8847 1000 01

Albaraka Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 43 0020 3000
0814 8069 0000 01

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No:2/1 Balgat / ANKARA
Tel: 0(312) 286 18 83 • Faks: 0(312) 287 61 80





TEMBEL ÇOCUKLARIN EĞİTİMİ

Kırk bir yıllık eğitim ve öğretim hayatımda birçok veli çocuğunun tembelliğinden, ders çalışmadığından, ödevlerini yapmadığından, başarısız olduğundan şikâyet etmişlerdir.

Tarihimizde ve günümüzde bu tür şikâyetler hiç bitmemiştir. Bazı çocuklar vardır ki yerinden kıpırdamak istemez. “Armut piş, ağzıma düş.” kabilinden her şeyi hazır bulmak isterler. Bu tip çocuklar insanlık ve ülke için bir kıymet ifade etmez. Hatta biraz daha ileri gidersek böyle tiplerin her-kese zararı dokunur, diyebiliriz.

Cemiyet içerisinde bu tembellik hastalığıyla ciddi şekilde mücadele etmeliyiz. Bireyleri kendisine, ailesine ve topluma yararlı hâle getirebilmek için Sevgili Peygamberimizin “İnsanların hayırlısı, insanlara faydalı olandır.” prensibini baş tacı edip O’nun ilkelerine sıkı sıkıya bağlanmalıyız.

Tembellik rahatsızlığı olan çocukların topluma kazandırılması eğitimin ana hedefleri arasındadır. Bu konuyu çözebilmek için de “Tembelliğin sebepleri neler olabilir?” diye

düşünmek gerekir. Sebep bilirse çözüm kolaylaşır, teşhis konursa tedavisi mümkün olur.

Çocuğun tembel olmasında anne ve babanın çocuğa kötü örnek olmaları önemli ilk sebeptir. Çocuk rol model olarak ebeveynini taklit eder. Davranışlarını ona göre şekillendirir. Onun gibi olmaya çalışır. Eğer anne ve baba tembel ise, çocuğa bir şey veremezler. Genellikle çocuklar onları izler, aynı havayı teneffüs ettiği için de farklı olmaları çok zor olur. Çocuklar “Üzüm üzüme baka baka kararır.” atasözü-müzde olduğu gibi içine kapalı, sönük, sinik bir yapıya bürünürler. Bunun tersi, çalışkan ve başarılı çocukların aile yapılarını incelediğimizde ebeveynin güzel bir rol model olduklarını gözlemleriz.

İkinci olarak çocukları erken yaşta okula göndermek tembelliğe sebep olmaktadır. Bazı veliler çocuklarının erken yaşta toplum hayatına katılmasını sağlayarak daha kazançlı olacaklarını zannederler. Okul hayatına henüz hazır olmayan bu bireyleri eğitim-öğretim hayatının kucağına atarlar. Hâlbuki o yıl aynı sınıftaki diğer çocuklar kendisin-

den daha büyüktür. Onlarla arkadaşlık kurmada zorlanabilir, okula intibakları güçleşir. Arkadaşları dersi kavrayıp anlarlarken erken giden çocuk kavrama güçlüğü yaşayabilir, onlardan geri kaldığından da iç motivasyonu düşer, görevlerini başaramayacağı zannına kapılır.

Çocuklarımızın tembelliğinin altında yatan diğer bir sebep de ders programlarının dikkatsiz hazırlanmasıdır. Öğrenci sınıfa girip arka arkaya zor derslerle karşılaşınca, çalışma arzusu düşer. Kafası yorulan bir çocuk ikinci derste usanç göstereceğinden dersi anlamak onun için zorlaşacak, dersle irtibatını kesecektir. İşi gırgıra, şamataya vurup vakit geçirmeye çalışacaktır. Okul yönetimlerinin ders programlarını yaparken pedagojik ilkeleri mutlaka dikkate almaları kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Öğrencileri tembelliğe iten diğer bir sebep öğretmenin not vermede adil davranmaması. Öğrenciler üzerinde sınıf geçme notlarının büyük etkisi vardır. Bazı öğretmenin “notu bol”

bazısının “notu kıt” olması çocuklar üzerinde değişik etki yapar. Hakkı olmadan yüksek not alan çocuğu tembelliğe sevk eder. Ters durumda da “Ne kadar çok çalışırsam çalışayım, bu öğretmenden geçerli not alamıyorum.” anlayışı da çocukta olumsuz etki yapar. Maalesef memleketimizde not meselesi öğretmenden öğretmene, okuldan okula, şehirden şehire değişebilmektedir. Bu konu ayrıca üzerinde durulması gereken bir konudur. Öğretmenin not vermesinde adaleti elden bırakmaması gerekir. Her türlü istek ve baskıya öğretmen boyun eğmemeli, adil olmalıdır.

Sınıf arkadaşlarının olumsuz etkisi de çocuklarımızın tembelleşme sebebidir. Çocuk sınıfta arkadaşını seçerken çok dikkatli olmalıdır. Tembel, ahlaki zafiyeti olan biri ile aynı sırayı paylaşmak çocuğu olumsuz etkileyecektir. Sevgili Peygamberimiz: “Kişi arkadaşının ahlakı üzerinedir.” buyurmuştur. Atalarımız da “Üzüm üzüme baka baka kararır.” demişlerdir. Bir sınıfın çoğunluğu tembel öğrencilerden oluşuyorsa çocuğumuz da büyük olasılıkla tembel olacaktır. Çocuğumuzu bir okula kaydederken seçici olmalıyız.

Okulla, okul yönetimiyle, öğretmeniyle okulun eğitim seviyesini inceleyip ona göre davranmalıyız.

Ders kitaplarının iyi hazırlanmamış olmasının öğrencilerin tembel oluşunda etkisi vardır. Kitapların komprime bilgi veren kitaplar değil, onu çalışmaya sevkedecek, çalıştığı nispette bilgi edineceği kitaplar hâline getirilmesi lazımdır.

Çocuğun seviyesinin üzerinde, ağır ve kalın kitaplar yerine, ilgisini çekecek, seviyesine uygun, ona davranış kazandıran bir yapıya büründürülmesi gerekir. İlk bakışta gözünü korkutmamalı, severek ve isteyerek taşıyabileceği, okudukça okuma aşkını artıracak, faydalı bilgilerle donatılmış olmalı. Yararsız, çocuğa usanç verecek, çocuğu bilgi hamalına dönüştürecek nitelikte olmamalı. Bilgiye nasıl ulaşacağı metodik olarak anlatılmalı.

“Ders kitapları, çocuğun ilk bakışta gözünü korkutmamalı severek ve isteyerek taşıyabileceği, okudukça okuma aşkını arttıracak, faydalı bilgi ile donatılmış olmalı.”

Tembelliğin sebeplerini ve çözüm yollarını sayfalarca yazmak mümkün olabilir. Bunun dışında da;

- Çocukların üzerindeki anne ve baba baskılarından,
- Ebeveyn-öğretmen ilişkilerindeki olumsuz tutumlardan,
- Öğrencinin ve ailesinin devamlı adres değişikliklerinden,
- Öğretmenin öğrenciye fazla ödev vermesinden,
- Öğrencinin ergenlik dönemindeki sorunlarından,
- Öğrencinin geç yatıp geç kalkmasından,
- Öğrencinin ödüllendirilmemesinden,
- Öğrencinin evdeki çalışma ortamının olmayışından,

kaynaklanan birçok sebep öğrencinin başarı ve başarısızlığına etki edebilecek hususlardır. Anne ve babaların dikkatine sunulmak üzere bir eğitimci olarak bazı konulara temas etmeye çalıştım. İyi insan, salih nesil, dürüst bireyler yetiştirilmesi konusunda önümüze çıkan önemli engeller olduğu düşüncesi ile bu konunun önemini vurgulamak istedim.



EĞİTİMİ YÖNETEBİLMEK

Eğitim, bireyin yaşamını sürdürebilmesi ve toplumda yer edinebilmesi için edinilen bilgi, beceri, anlayış değişiklikleridir. İdeal ve en iyi şekilde yaşama sanatının öğrenilmesi, kazanılması sürecidir.

Aslında eğitim insanın bugünkü ve gelecekteki yaşamına yapılan bir müdahaledir. İnsan düşünce ve davranışlarında amaçlı olarak istenilen yönde bir değişiklik gerçekleştirme sürecidir. İnsanın ve toplumun yararı ve yarını düşünülerek uyumun ve üretkenliğin artırılmasına yönelik düşünce ve davranış değişikliğini yaratma çabasıdır. Bu yönüyle bireyin refleks yayındaki kırılma aşısıdır.

Eğitim, önceden belirlenmiş amaçlar doğrultusunda insanların düşüncelerinde, tutum ve davranışlarında ve yaşamlarında belirli iyileştirme ve geliştirmeler sağlamaya yarayan sistematik bir süreçtir. Bu süreçten geçen insanın kazandığı yeni bilgi, beceri ve tutum onun birey olma ve ait olma bilincini artırır, kişiliğini geliştirir ve onu daha değerli kılar.

Eğitim insanın içinde yaşadığı bireysel, kurumsal ve toplumsal alanları bütünleştirir. İnsanın mevcut performansı ile arzulanan performansı arasındaki farkı kapatmasına yardımcı olur. Sahip olduklarıyla sahip olmak istedikleri arasındaki farkı azaltmasını ve kişisel bütünlüğe ulaşmasını kolaylaştırır, insanın değerler sistemini ve inançlarını etkileyerek hayata bakışını belirler. Hayatı daha iyi anlamasını ve onu daha üretken çabalarla daha güvenli ve huzurlu kılmasını sağlar. İnsanın zamanını daha anlamlı ve verimli yaşamasını kolaylaştırır.

Eğitim bilerek düşünmeye, yaratıcılığa, kişinin içinde bulunduğu kalıpları kırmasına, sınırlarının dışına çıkmasına, dünyaya daha esnek ve daha geniş bir açıyla bakmasına

imkân sağlar, doğumdan ölüme tüm yaşam boyunca çok önemli etkiler yaratır; başarıyı, duygusal bütünlüğü ve toplumsal ilişkileri belirleyici rol oynar.

Çağlar boyu önemi bilinen bir insan faaliyeti olan öğrenme ve öğretme, günümüzde özellikle modern toplumlarda ve kurumlarda, insanların mutluluğu ve başarısı açısından giderek daha kritik bir önem taşımaktadır. İnsanlarının performansını ve mutluluğunu artırmak isteyen ve onlardan belirli davranışları göstermelerini bekleyen toplumlar ve kurumlar eğitime giderek daha fazla kaynak ayırmaktadır.

Bir başka açıdan eğitim, insanoğlunun mağaralardan plazalara transfer olması, küçük bir toprak parçasından tüm dünyaya ulaşması ve hatta uzaya bile gidebiliyor olduğu göz önüne alındığında, hem bireysel hem de küresel olarak asla son bulmayacak olan eğitim insani bir sorumluluk ve de mecburiyettir.

Eğitimin insan hayatını kolaylaştırdığı ve daha yaşanılır kıldığı tartışmasız bir gerçek olup toplumsal yapının oluşturulması yönünde önem taşıyan boyutları dikkat çeken anlamlı bir süreçtir. Toplum yapısının değişmesi sürecinde de etkisiyle de dikkat çeker.

Yeniden yapılanmacı görüşe göre eğitim, özellikle gelişmekte olan ülkelerde ekonomik ve teknolojik gelişmeyi sağlayan, hürriyet, adalet ve eşitlik ilkelerine dayanan yeni bir sosyal düzenin yaratıcısı olarak görülmektedir.

İkinci görüş, tutucu ya da çatışmacı görüşe göre eğitim mevcut toplumsal, ekonomik ve politik düzenin ayrılmaz bir parçasıdır. Eğitim kurumları mevcut sosyal, ekonomik ve politik yapı ve ilişkilerden bağımsız hareket edemez ve dolayısıyla eğitim kurumları mevcut sistem ve ilişkileri korur ve yeniden üretir. Görüşün savunucuları eğitimi,

toplumdaki hâkim sınıf ve grupların kendi kültür ve yaşam biçimlerini toplumun diğer kesimlerine kabul ettirecek “devletin ideolojik bir organı” olarak görür.

Üçüncü görüşü savunanlar da eğitimi hâkim sınıfların kendi çıkarlarına hizmet eden ve onları koruyan bir vasıta olarak görürler. Fakat eğitim kurumlarının hâkim kültür ve kurumları yeniden üretirken biraz da olsa sosyal değişmeye yol açacak bağımsızlıklarından söz ederler.

Dördüncü görüş eğitim yoluyla gerçekleştirilecek sosyal değişimin daha çok toplumdaki diğer politik, ekonomik ve sosyal yapı ve ilişkilerde gerçekleşecek değişikliklere bağlı olduğunu, birinin diğerini etkilediğini iddia etmektedir. Başka bir deyişle eğitim kurumları sosyal değişme meydana getirecek potansiyel ve sınırlılıklara sahiptir. Eğitim sosyal değişme meydana getirebilir. Ancak bu değişme toplumdaki diğer sosyal, ekonomik ve politik kurumların aynı anda aynı istikamette değişiyor olmasına bağlıdır.

John Dewey tarafından benimsenen bu görüş Türkiye örneğine çok uygun düşmektedir. (Bizdeki değişim sürecinde John Dewey etkilidir.) Türk devriminde görüldüğü gibi eğitim kurumlarının yapı ve programlarındaki değişimler toplumdaki diğer politik, sosyal, kültürel ve ekonomik reformlara paralel olarak gerçekleşmiş ve eğitim bir modernleşme, kalkınma ve çağdaşlaşma aracı olarak Türk toplumunda önemli sosyal değişimlerin başlatıcısı olmuştur.

Toplumsal değişim sürecinde eğitim tek başına birinci derecede rol oynamamaktadır. Toplumdaki ekonomik, politik ve benzeri diğer güçlerin birinci aktör olarak rol aldığı toplumsal değişimde eğitim bütün bunlara rağmen gerekli ve oldukça önemli ortak bir etkindir.

Dewey’in ifadesiyle eğitim toplumsal değişmeyi harekete geçiren, hızlandıran ve değişen sosyoekonomik ve politik şartlar için gerekli bilgi, beceri ve değerleri yayarak sonuçlandıran önemli bir toplumsal kurumdur. Eğitim bireyleri toplumun normlarına, kurallarına ve değerlerine uyum sağlaması için toplumsallaştırmaktadır. Bir başka ifadeyle toplumda var olan kültürel mirası yeni nesillere aktarmaktadır. Bu toplumun devam etmesi yani sürekliliğinin sağlanması açısından oldukça önemlidir.

İkinci olarak eğitim aynı zamanda bireylere araştırma ve kabul edilmiş doğruları sorgulama ruhu ve heyecanı vermekle de sorumludur. Değişen şartlara kolay uyum sağlayacak veya toplumun ilerlemesini sağlayacak bireyleri yetiştirmek ancak eğitim aracılığıyla gerçekleştirilebilir. Bu da eğitimin tutucu olduğu kadar yaratıcı bir yönü olduğunu göstermektedir.

Bu önemli tespitler, eğitimin önemine ve toplumsal beklentilerinin derinliğine işaret eder ancak gözden kaçırılması gereken önemli bir husus da eğitim ile ulaşılabilecek/ geliştirilecek “ilim”, sadece kendi başına yetmez ve kişiyi mutlak manada dünya ve ahiret mutluluğuna ulaştıramaz. Çünkü ilim doğru amaçlar için kullanılabileceği gibi yanlış amaçlar içinde kullanılabilmektedir.

Eğitim, bireysel veya kitlesel gizil-aşıkara amaçlara göre yaşanabilecek sapmalar doğrultusunda, bireysel ve toplumsal açıdan zulmün kendisi olur. Kişiyi kendine, ailesine ve

yaşadığı topluma faydalı kılan aldığı eğitim neticesinde edindiği kazanımlar güzel amelle yani doğru yaşantıyla bütünleşiyorsa anlamlıdır.

Eğitim ve öğretim sadece belli yaşla belli yerlerle sınırlı değildir. Özellikle günümüzde tıbbın ilerlemesi neticesinde, anne karnında bulunan bebeklerin dahi annenin davranışlarından etkilendiğini, söylenen sözleri duyduğunu, annenin kendisiyle kurmuş olduğu güzel iletişimden dolayı mutlu olduğu tespit edilmektedir. Hatta bazı annelerin çocuklarının iyi bir müzisyen olmaları için onlara müzik dinlettiklerini yazılı ve görsel medyada yer almaktadır.

Ailenin çocuğuna olan ilgi ve desteğinin ölçüsü; çocuğun sağlığı, eğitimi, başarısı, aile hayatı ve toplumla olan ilişkilerini etkilediği, tartışılmayacak kadar önemli bir boyuta sahiptir. Bu yönüyle eğitim, anne karnında başlayıp, doğumla devam eden ve ölüme kadar sürecek olan bir süreçtir. Peygamberimiz’in (sav) “Beşikten mezara kadar ilim tahsil edin.” sözü bu hakikati özetlemektedir.

Eğitim ve öğretimin ilk başladığı yer aile yuvasıdır. Nitekim insanoğlu kendisine lazım olan ve hayat boyu unutmayaacağı en önemli bilgileri hep bu yuvadan alır. Karakterin şekillenmesi, duyguların oluşması, bilginin öneminin anlaşılması ve dinî hayatın insan üzerinde bıraktığı etki hep bu döneme rastlamaktadır.

Tertemiz bir yaratılışa sahip olan çocuklar iyi veya kötü etkilere açıktır. Son derece meraklı, hevesli, saf, temiz ve iyi niyetli olan çocuklarımızın davranışları, düşünceleri ön yargısızdır. İçlerinden geldiği gibi, düşündükleri gibi davranırlar.

Çocuklar, kendilerine söylenenlerden daha çok gördüklerine, yaşadıklarına ve tanık olduklarına itibar ederler. Onların şekillenmesinde sözlerden daha çok yaşadıkları etkilidir. Bu nedenle doğru model olmak en önemli hassasiyetimiz olmalıdır.

Evde kazandığı değer ve yeterlikler veya kazanmadıkları ile okula gelen çocuklarımız doğru modeli/modelleri okulda bulmaları en büyük şansları olacaktır. Sistemin kurgusundaki temel amaç da bu olsa gerek.

Hatta bu şans sadece çocuklarımız için değil, ebeveynlerimiz için, biz yetişkinler için de en büyük şans olabilecektir. Kullanılabildiği sürece...

Eğitim bir neslin inşasıdır. Rastlantıya bırakılamayacak kadar da önemsenmelidir. Bu hassasiyet savaş devam ederken de ihmal edilemeyecek kadar önemseniyorsa başarı gelir. Tıpkı Kurtuluş Savaşımızda yaşadığımız gibi ...



BEN BİR ÖĞRETMENİM

Hangi işte kim varsa, benim eserim bilin,
Huruf ile zurufu öğreten öğretmenim!
Bütün arzum güzellik, çirkinlikleri silin,
Suhuf ile Mushaf'ı öğreten öğretmenim!

Ağızdan çıkan sözün, nereye vardığını,
Küfürle hakaretin, yüreği yardığını,
Cehlin karanlığının, cahili sardığını,
Doğru laf ile gafı öğreten öğretmenim!

İlim, bilim, irfanın, hayatı ördüğünü,
Marifete erenin, önünü gördüğünü,
Aslında âlimlerin, hükmünü sürdüğünü,
Arif ile tarifi öğreten öğretmenim!

Görünen-görünmeyen, bilinenden gaybına,
Her alışverişteki kâr, kazançtan kaybına,
Sergilenen ahvalın, seçkininden aybına,
Tuhaf ile ithafı öğreten öğretmenim!

Silahtan çok yakışır, insan eline kalem,
Hep sevgiden yana, ağızımdan çıkan nâlem,
Barışla ıslah olur, mihveri kayan âlem,
Matlup sayf ile keyfi öğreten öğretmenim!

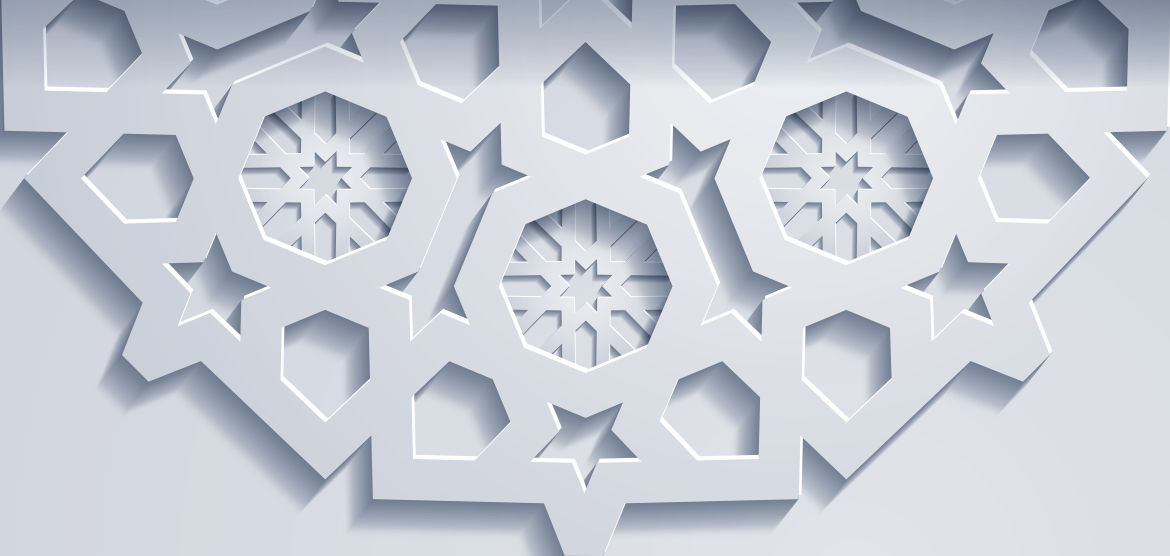
Helal-haram demeden, emvali götürenler,
Faniye tam dalıp da, bakiyi yitirenler,
Sürekli isyanlarla, ömrünü bitirenler,
Bilsin, havf ile hayfı öğreten öğretmenim!

Beyhude meşgaleyle, gerekli olan nedir?
Nura göz kapatana, doğabilir mi bedir?
Pak ruhu kararmışın, karanlık kendinedir,
Zaaf ile muafı öğreten öğretmenim!

Hayat denilen süreç, içerir kolay-zoru,
Üfürülmeden hele, şu Sur denilen boru,
Günahkârız Allah'ım, ne olur Sen bizi koru,
Suçtan af ile saf'ı öğreten öğretmenim!

Kendim sınavda iken ben yaparım imtihan,
Hepimiz yolcu iken dünyayı sayarım han,
Gülde bulunur diken, zıtlık doludur cihan,
Gergef ile hedefi öğreten öğretmenim!

Hem ana, hem babayım; insanoğluna dostum,
Yeryüzünde her yerde serili durur postum,
Doğruları anlatıp paylaşmaktır tüm kastım,
Elif ile telifi öğreten öğretmenim!



Hayat Suyu

PEYGAMBERİMİZDEN NASİHAT

Allah katında İslam'dan başka hak din yoktur. İslam; Allah'ın rızasıdır. Kim İslam'dan başka bir dine mensup olursa bu kula Allah gazap eder. İslam; itikat ve şeriattır, yani hayat düzenidir. Başka hiçbir din ve düzen İslam'ın yerine ikame edilemez. İslam'ı itikat ve şariat, yani hayat düzeni olarak benimseyip yaşayan kimseye Müslüman denir. Bunu dışında başka bir Müslümanlık yoktur. Aşağıdaki hadisleri bu açıklama ışığında okuyalım ve anlayıp idrak edelim.

Müslim, İman 116: Abdullah Bin Mesut şöyle anlatıyor: Resulullah (s.a.s) şöyle buyurdular: "Müslümana sövmek fasıklıktır. Onunla savaşmak ise küfürdür"

Ebu Davud, Salat 361: Ebu Sa'id (r.a) der ki; Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurdular: "Kim: 'Rab olarak Allah'ı, din olarak İslam'ı, Resul olarak Hz. Muhammed'i seçtim derse cennet ona vacip olur."

Müslim, İman 151 : Cabir Bin Abdullah el-Ensarianlatıyor: Peygamberimiz (s.a.s)'e bir zat gelerek: Ey Allah'ın Resulü; cennet ile cehennemi hak ettiren iki şey nedir? diye sordu. Allah Resulü şöyle buyurdular: "Her kim Allah'a hiç bir şeyi ilahlıkta ve İslam'da ortak koşmadan ölürse cennete girer ve her kim ona ilahlıkta ve İslam'da başka bir şeyi ortak koşarak ölürse cehenneme girer."

Buhari, İman 31; Müslim, İman 205: Ebu Hüreyre (r.a) anlatıyor: Hz. Peygamber (s.a.s) buyurdular ki: "Sizden biri içiyle dışıyla Müslüman olursa, yaptığı herbir hayır en az on mislinden, yedi yüz misline kadar sevabıyla yazılır. İşlediği her bir günah da sadece misliyle yazılır. Bu hal, Allah'a kavuşuncaya kadar böyle devam eder."

Buhari, Tevhit 33; Müslim, İman 153 : Ebu Zer (r.a) anlatıyor: Peygamberimiz (s.a.s) buyurdular ki: "Bana Cibrail (a.s) gelerek; 'ümmetinden kim Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmadan ölürse cennete girer, müjdesini verdi' dedi. Ben: "zina ve hırsızlık yapsa da mı?" diye sordum. "Hırsızlık da etse, zina da yapsa"cevabını verdi. Ben tekrar: "Yani hırsızlık ve zina yapsa da ha"-dedim. "Evet, hırsızlık da etse, zina yapsa da" dedi. Peygamberimiz dördüncü kere sinde ilave etti: "Ebu Zer patlasa da cennete girecektir."



TOPLUMUN PSİKOLOJİSİ NİÇİN BOZULDU, NASIL DÜZELİR

Avrupalı tarihçiler insanlığın geçmişte yaşadığı dönemleri kendilerince çeşitli isimlerde adlandırmışlarsa da henüz içinde yaşadığımız çağa net olarak bir isim koyma konusunda uzlaşmamışlardır. Fransız İhtilali ile Yeni Çağın bittiğini Yakın Çağın başladığını iddia eden tarihçiler aradan geçen (1789-2020) 231 yıllık dönemde insanlığın normal hayat akışını değiştiren olağanüstü birçok vaka (I. ve II. Dünya Savaşları vb.) ile bilimsel, teknolojik icat ve gelişmelere rağmen bu çağa isim bulmakta zorlanmışlardır. Bütün bunların ardından bu çağa "Bilim Çağı", Teknoloji Çağı, "Uzay Çağı", "Dijital Çağ" gibi isimler konsa da aslında bunların hiçbirisi nedense tam olarak kamuoyunda tutmamıştır.

Varyüzünde var olduğu günden beri hep mutluluk peşinde koşan insanlar, mutluluğu çok değişik şeylerde aramış; kendi aklı ve bilgisi ile de ne mutluluğu ne huzuru ne de mutlak güveni bulabilmiştir. İçinde yaşadığı zamanı idrak etmekten aciz olan insanların önemli çoğunluğu Yüce Rabbimizin üzerine yemin ettiği Asr Suresinde buyurduğu gibi hüsrana içerisinde yaşamaya devam etmekte ve hüsrana içerisinde ölmektedirler. Yaşadığımız çağ "Esaret Çağı" diye nitelendirilen Prof. Dr. Muharrem Kılıç, bu konuda çok güzel bir tespitte bulunmuştur: "Bazen içinde yaşadığımız ana ve zamana aidiyetimizi unuturuz. Yaşadığımız çağa ruhunu veren ayartıcı uyaranların esir olduğu yaşam teknolojisine esir oluruz. Aştan ve tutkudan yoksunlaştıran ve her geçen gün giderek çoraklaştıran çağ zindanına hapsolürüz. Kimi zaman beşerî evrenimizi ağır bir yıkıma uğratan çağ yangınında yok oluruz. Böylece yaşadığımız çağ, bir esaret çağına dönüşür.

Esaret çağı, idealleri uğruna mücadeleye girişen çocukların değil, erken gelişmiş çocukların çağıdır. Çağ, teknolojilerinin tahakkümü altında sinikleşen, sünepeleşen ve cesareti kırılan

kuşakların çağıdır. Dinlemeye, düşünmeye ve eylemeye cesaretin kırılanlaştığı çağdır. Bu çağ, şeklin muhtevaya; lafzın manaya ve usulün esasa egemen olduğu bir çağdır. Bu çağ, görselliğin sözselliğe ve imajın muhtevaya galebe çaldığı bir çağdır. Bu çağ, bütün beşerî çabasını amacın tahsiline değil, ölçüsüzce ve kuralısızca neticenin elde edilmesine teksif edenlerin çağıdır."

Gerçekten bilim ve teknolojinin esiri olan zamanımız insanı; aslında taparcasına peşinden gittiği, artık onsuz bir hayatı düşünemediği, kesinkes bağımlı hale geldiği bilim ve teknolojinin esareti altına girerek hangi özgürlüklerini kaybettiğini idrak edip anlamaktan bugün artık çok uzaktadırlar.

Yaşadığımız çağın en önemli sorunlarından biri de şüphesiz büyük şehirlerdeki koşuşturmaca ve strestir. Son yetmiş yılda milyarlarca insan köyünü veya kırsal alanı terk edip şehirlere yerleşmiştir. 20. yüzyılın ortalarında dünya nüfusunun yüzde 30'u büyük şehirlerde yaşarken, günümüzde bu oran yüzde 50'yi çoktan aşmış durumdadır. Çok kalabalık şehirlerdeki yoğun trafik, gürültü, hava kirliliği ve tabiatın uzak betonlar içerisindeki hayat elbette insanları madden ve manen yıpratmaktadır. Şehir büyüdükçe stresin de büyüyüp çoğaldığı ve insanların psikolojileri üzerinde olumsuz etkiler oluşturduğu da muhakkaktır. Psikoloji uzmanları tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de halkın psikolojisinin her geçen gün daha da bozulduğunu sürekli olarak dile getirmektedirler. Toplumun yaşadığı sorunların en temel göstergesi suça yönelme oranları ve sağlık problemlerindeki artıştır. Araştırmalar ekonomik sıkıntıların ve zor yaşam koşullarının bu iki vakayı Türkiye'de git gide artırdığını göstermektedir. Haliyle ruh sağlığı bozukluğu beden sağlığının da bozulmasına neden olmaktadır.

Sağlık Bakanlığının psikolojik rahatsızlıklar ve bunların gi-

derilmesinde kullanılan ilaçlara ilişkin verileri ise bu artış doğrular niteliktedir. 2009 yılında psikolojik rahatsızlıklar sebebiyle sağlık kuruluşlarına 3 milyon 21 bin 361 kişi başvururken bu oran 2013 yılında 9 milyon 163 bin 101'e çıkıyor. Bu istatistiğe göre 5 yılda psikolojik sorunlar sebebiyle sağlık kuruluşlarına başvuranların sayısı % 330 artmış gözüküyor. Sosyal Güvenlik Kurumu'ndan alınan verilere göre son 5 yıla ait antidepresan ve benzer özelliklerdeki ilaçların kutu bazında tüketim miktarları da dikkat çekiyor. 2009'da yaklaşık 37 milyon kutu olan tüketim, 2012'de 48 milyon kutuya yükselmiştir. Son 5 yılda tüketilen toplam ilaç ise 211 milyon 577 bin 20 kutu olmuştur. Antidepresan ve benzer özelliklerdeki ilaçların en çok tüketildiği ilk 10 il arasında tabii ki büyükşehirler vardır.

Toplum psikolojisini etkileyen en temel etkenlerin başında çocukluk döneminde yaşanan travmatik olaylar gelmektedir. Küçük yaşlarda karşılaşılan olumsuz sahneler zihinde kalıcı şekilde yer etmekte ve depresyon gelişimine zemin hazırlayabilmektedir. Bu nedenle çocukların şiddet, kavga ve çirkin söylem ve eylemlerin yaşandığı tüm kötü ortamlardan uzak tutulmaları gerekmektedir. Küçük yaşlarda yaşanan stres, endişe ve korkular ileriki yıllarda artık kalıcı olmakta ve çok uzun süre bireyi etkisi altına alarak hayata ve insanlara olumsuz yaklaşımlar sergilemesine neden olmaktadır.

İş hayatında yaşanan olumsuzluklar da insanların psikolojisini menfi yönde etkilemektedir. Sağlıksız iş ortamı, eşit olmayan çalışma şartları ve ücretleri, hoşgörü ve dayanışma yerine daha çok eleştiri ve kıskançlığın tercih edildiği amir-memur, patron-işçi ilişkilerinde "mobbing" diye ifade edilen baskılar, çalışanların psikolojisini olumsuz etkileyerek iş veriminde düşüşe ve iş yerinde çatışmalara neden olmaktadır.

Aile içerisinde yaşanan sorunlar aslında toplum psikolojisinin bozulmasındaki en temel nedenlerin başında gelmektedir. Sevgi, saygı, dayanışma ve yardımlaşma, düzgün iletişim, karşılıklı hoşgörü ve fedakârlığın tam olarak gerçekleşmediği ailelerdeki tüm bireylerde psikolojik rahatsızlıklar bazen had safhaya çıkabilmektedir. Önce ağız kavgasıyla başlayan çatışmalar daha sonra aile içi şiddete ve bunun sonucunda boşanmalara ve ne yazık ki ileriki safhalarda bazen de cinayet işlemeye kadar gitmektedir. Nitekim ülkemizde 6284 sayılı yasanın da kadından yana olup erkeği ezip kıskırtmasıyla kadın cinayetleri her yıl artmaktadır.

Aile içi huzursuzluğa neden olan sorunlardan biri de ekonomik krizlerdir. Maddi sıkıntılar aile bireylerinin birbirine karşı güven duygusunu sarsmaktadır. Ailedeki ekonomik sıkıntıların artmasıyla iletişim bozulabilir ve öfke patlamaları yaşanabilir. Son dönemde hem Korona virüs salgını hem de ekonomik daralma ülkemiz şartlarında hayat pahalılığını büyük oranda etkilemiştir. Salgın hastalık nedeniyle üretim

ve hizmet sektöründe iş hayatının yavaşlatılması ve bazı sektörlerde tamamen durmasıyla işten çıkarılmalar sonucunda işsizler ordusu çoğalmış ve bu durum aile içerisinde büyük sorun ve sıkıntıların yaşanmasına sebep olmuştur.

Günümüzdeki psikolojik sorunların temel nedenlerinden biri de insanların yaşadığı yalnızlık duygusudur. Prof. Dr. Nevzat Tarhan, yalnızlıkla mücadele etmek için rastgele iyilikler yapılması gerektiğini belirterek "Ben yalnızım benimle ilgilenin" diyen insan yalnız kalır. Ama kişi, 'Yalnız kim var onunla ilgileneyim' derse çok dost bulur" derken, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Doktoru Oğuz Tan, yalnızlığın tıbbi bir durum olduğunu ifade ederek "Yalnızlık insan ömrünü on yıl kısaltıyor" demiştir. Bu da dinimizin emrettiği sıla-i rahim (akrabayı ziyaret ve gözetme)'in önemini ortaya koymaktadır. Bu konuda Hazreti Peygamber (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: "Kim rızkının bol olmasını ve ömrünün uzamasını severse, sılâ-i Rahim yapsın."(Buhârî, Edeb 12)

"Meseleye ilahi pencereden bakacak olursak psikolojik bozuklukların temelinde Yaratan ve Yaşatana olan inanç, bağlılık ve güvendeki zafiyetin olduğunu görürüz. "

Aslında meseleye ilahi pence-reden bakacak olursak psikolojik bozuklukların temelinde Yaradan ve Yaşatana olan inanç, bağlılık ve güvendeki zafiyetin olduğunu görürüz. Ra'd Suresi 28. ayette Yüce Rabbimiz huzura kavuşanları: "Onlar inanmışlar, kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşmuştur. Dikkat edin, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzura kavuşur." diye buyurmaktadır. Namaz, oruç, zekât,

sadaka, hac, umre, kurban, ana-babaya, akrabaya, komşuya, yoksula vermek, selamlaşmak ve sıla-i rahim gibi temel ibadetlerden uzak kalan biri nasıl huzur bulacak, nasıl kendisini güvende hissedecektir?

İnsanlığın kurtuluş reçetesi Yüce Rabbimiz tarafından Kerim Kitabında buyrulmuş, Elçisi Hazreti Muhammed (S.A.V.) tarafından da uygulamaya konulmuştur. Kötü hasletler olarak Kur'an ve hadislerde yerilen; kibir, bencillik, kıskançlık, cimrilik, gıybet, iftira, kin, su-i zan, ana-babaya isyan vb. davranışlar yerine tevazu, isar, fedakârlık, güzel amellere gıpta, kardeşinin kusurunu örtme, affetme, cömertlik, hüsnü zan, ana-babaya iyilik gibi güzel hasletler övülmüş, karşılığında cennet va'd edilmiştir. Kötü haslet ve huy sahibi kimsele- rin mutlu ve huzurlu olması, ruhen sağlıklı olması mümkün müdür? Asla başkalarını mutsuz edenler mutlu olamazlar, çünkü onların iç dünyasında fırtınalar esmekte, nice dep-remeler olmaktadır. İyi huy ve ahlak sahibi, yardımsever insanların iç dünyaları sakin ve huzur doludur, onların hiçbir endişeleri, kaygı ve sıkıntıları yoktur. Sahip oldukları sabır, şükür, kanaat ve tevekkül sayesinde her zaman mutludurlar. Rabbim bizleri böylesine razı olduğu salih kullarından ey-lesin.



BANKACILIK VE FAİZ SİSTEMİ

Faiz, İslam'dan önce de sonra da toplumlarda var olan bir borç alma ve borç verme türüdür. Ancak belli bir ahlak prensibine ve sağlıklı düşünce sistemine sahip hiçbir düşünür, filozof, bilim adamı faizi ahlaki ve meşru kabul etmemiştir. Fakat gizli veya açık bir biçimde bu ahlaksız uygulama bir şekilde devam etmiştir. Kapitalizmde bu meşru bir borçlanma yolu olarak kabul edilmiştir.

Avrupa'da 1200'lü yıllara kadar kilise faize karşı olduğu için faiz sistemi, tefeciler tarafından el altından yürütülüyordu. 13. yüzyılda Fransa'da ilk resmi banka kuruldu. Daha sonra Avrupa'nın diğer ülkelerinde de yayılmaya başladı. Başlangıçta bankalar komisyonculuk, nakliyecilik (havale) işlemleri için kurulmuşsa da zamanla kredi ve mevduat hizmeti de sunmaya başladı. Ancak kilise Katoliklere faizi yasakladığı için faizli kredi veren bankacılık sistemi, Avrupa'daki Yahudiler eliyle yürütüldü. 14. yüzyılda Yahudiler Avrupa'nın en önde gelen faize dayalı bankacılığın temsilcileri oldular. 18. yüzyılda adından en çok bahsedilen faizci bankalar zinciri Yahudi kökenli Alman Rothschild ailesidir ki bu aile halen varlığını sürdürmekte ve Siyonizme hizmet etmektedir. 16 ve 17. yüzyılda kilisenin gücü zayıfladığında Hristiyanlar arasında da faize dayalı

bankacılık sistemi yayılmaya başladı. Ancak bu daha çok Protestan ülkelerde görülüyor fakat buralarda da bankaların faiz oranlarına müdahale ediliyordu. Bazı Avrupa ülkelerinde zaman zaman faiz yasaklanıyordu ancak bu durumda da tefecilik olayı acımasızca ortaya çıkıyor, halkın canına okuyordu.

Aynı zamanda bir ahlak profesörü olan A. Smith, tefeciliğin önüne geçilmesi amacıyla faize dayalı bankacılık sistemini tasvip etmiş ancak faiz oranının minimuma düşürülmesi gerektiğini savunmuştur. Ona göre devlet belli bir faiz oranı belirlemeli, bu faiz oranı da en düşük piyasa oranının (enflasyon olabilir) birazcık üstünde olmalıdır. (Adam Smith, Ulusların Zenginliği, sh. 308)

Keynes'in de faizin sıfır olduğu bir toplumda refahın yükselineceğini söyleyerek faizi kötülediği belirtilir. Yine Aristo'dan Marx'a kadar pek çok düşünür, ekonomist ve tüm semavi dinler faize karşıdır.

Aristo faizi açıklarken, "Krematistik (servet toplama) bir yönü ticarete, diğer yönü ise ekonomiye bağlı iki yönlü bir bilim olduğu için ekonomiye ilişkin yönü gerekli ve değerli, ticarete ilişkin yönü ise dolaşıma dayanır ve haklı olarak

hoş görülmez (çünkü bu, doğaya değil karşılıklı aldatmaya dayanır). Bu nedenle tefeci pek haklı olarak nefret edilen bir kimsedir. Çünkü paranın kendisi, onun kazanç kaynağıdır ve icat edildiği amaçlar için kullanılmamaktadır. Para metaların değişimi için meydana geldiği halde, faiz paradan daha çok para yapar. Bu yüzden de adı buradan gelir (faiz ve döl). Çünkü doğanlar doğurana benzerler. Ama faiz, paranın parasıdır ve insanın yaşamını kazanma biçimleri içerisinde doğaya en karşıt olanıdır.” (Karl Marx, Kapital, Cilt 1, sh. 167)

İslam’da faize karşı adeta savaş açılmıştır. Arapça karşılığı “riba” olan faizle ilgili Allâh’ü Azîmüşşân şöyle buyurur: “Ey iman edenler, Allah’tan korkun ve gerçekten iman etmiş iseniz faizden kalanı bırakın./Bunu yapmazsanız Allah ve Resulü tarafından size bir savaş açıldığını bilin...” (2/Bakara, 277, 288) Faizle ilgili 2/Bakara 275, 276; 3/Alî İmran 130; 4/Nisa 160, 161; 30/Rum 39. Ayetlere de bakılabilir.

Faiz, bireyi de toplumu da devleti de helak edici özelliğe sahiptir. Yaklaşık 45 yılını Türk siyasetinin gerek iktidar gerekse muhalefesinde geçirmiş ve özellikle ekonomik teşhis, tespit ve önerileriyle ekonomist ve siyasilerin taktirini kazanmış ve 54. hükümete başbakanlık yapmış olan Prof. Dr. Necmettin Erbakan, faizi bir mikrop olarak tanımlıyor ve “Faiz mikrobu yatırımları pahalılaştıran, yatırımı yapılamaz hale getiren, üretimi baltalayan, işletme sermaye ihtiyacını normalin çok üstüne çıkaran, ticari hayatta bir malın tüketici eline geçmesine kadar her ticari kademede fiyatı yükselten ve neticede bütün bu faizlerin yükselen fiyatlar vasıtasıyla fakir fukaranın sırtına yükleyip kanını emen bir mikroptur.” diyerek faiz sistemini özetliyor. (Prof. Dr. N. Erbakan, Adil Düzen, 21 Soru 21 Cevap, sh. 40)

Gerçekten de faiz mikrobu bir ülkede yatırımı ve üretimi baltalayan en önemli faktördür. 2000 yılında düzenlenen bir Abant Toplantısı’nda ekonomi yazarı Cüneyt Ülsever şu bilgileri paylaşmıştı: “Geçen sene (1999 yılını kastediyor) Türkiye’nin en büyük 500 sanayi kuruluşu, karlarının % 87,7’sini faizden sağlamış, üretimden kâra katkı % 4,6.

Bunun hukuka aykırı hiçbir tarafı olmayabilir ama böyle bir toplumda yani devletin sanayiye beslediği bir toplumun hukuk devleti olup olmayacağından emin değilim.” (Abant Platformu, Demokratik Hukuk Devleti, sh. 27, 28)

1980 darbesinden önce Merkez Bankası Başkanlığı ve Hazine Müdürlüğü yapmış olan Prof. Dr. C. Tayyar Sadıklar, 1994 yılında meydana gelen olumsuz ekonomik gelişmelerden dolayı döviz fiyatlarının üç ay içinde % 230 arttı-

ğını, faiz oranlarının da % 100’lerden % 1000’lere tırandığını belirtir. 5 Nisan kararlarıyla ilgili Prof. Dr. N. Erbakan, şu tespitte bulunmuştur: “Döviz fiyatının yükselişini durdurmak için mevduat faizlerini yılda % 440 hatta (Rant % 1000)’lere çıkarıyorlar. 40 trilyon bula bilmek için üç aylığına % 50 faiz ödüyorlar, yani aldıkları 40 trilyonu üç ay sonra 60 trilyon olarak geri ödeyecekler. Bu, yıllık faiz % 406 demektir. (Prof. Dr. N. Erbakan, age, sh.369)

Ekonomide alışkanlık haline gelen devalüasyona (yerel paranın yabancı para karşısında değer kaybetmesi) karşı alınan ilk tedbir faizin yükseltilmesidir. Böylece vatandaşın döviz bozdurarak yüksek faizle bankaya para yatıracağına ve dövizin piyasada artması sonucu ucuzlayacağına inanılır. Ancak devalüasyonların bazı dış kaynaklı sermaye sahibi spekülâtörler ve yerel işbirlikçileri tarafından gerçekleştirildiği de güçlü iddialar arasındadır. Bu spekülâtörlerden en tanınmışının George Soros olduğu söylenir. Hatta 1992 yılında Soros’un bu devalüasyon oyunuyla İngiltere’de 1 milyar dolar kazandığı belirtilir. Çarşamba krizi olarak da adlandırılan bu olay İngiltere’yi epey zarara uğratmıştır. 16 Eylül 1992 Çarşamba günü spekülâtörlerin poundu kırdığı gün olarak da bilinir. Bu yüzden Soros’un uzun bir zaman İngiltere’ye gidişinin yasaklandığı belirtilir.

Devalüasyonun faizlerin yükselmesine, faizlerin yükselmesinin de enflasyonun yükselmesine yol açtığını iddia eden düşünürler vardır. Bunun için üstat Necip Fazıl, “Enflasyon faizin piçidir.” demiştir.

“Faiz, bireyi de toplumu da devleti de helak edici özelliğe sahiptir. Faiz mikrobu bir ülkede yatırımı ve üretimi baltalayan en önemli faktördür.”



HÜZÜN VAR ENDİŞE YOK

Yaşadığımız şu günlerde en çok konuşulan konuların başında, covid-19 salgını ve sonrasında bizleri bekleyen hayat gelmektedir. "Bu salgına ilaç ve aşı bulunabilecek mi? Bu virüs laboratuvar ürünü mü? Yeni salgınlar olacak mı? Tekrar eski hayata dönülebilecek mi?" gibi insanların korkutan sorulara verilecek en kısa cevap: "Hüzün var, endişe yok."

Bu veciz ifade, müslümanın hayatına yön veren bir inancın ifadesidir. Müslümanlar hüznlenir fakat endişelenmez, ümitsizliğe düşüp karamsarlık göstermezler.

Hüzün yani üzülmek, kalbimizdeki merhametin dışa vurmasıdır ve güzel bir duygudur. Daha ziyade başkalarının başına gelen "istenmeyen" durumlara verdiğimiz insani bir tepkidir. Sevdiğimiz birisinin bedensel veya ruhsal hastalığına, mali durumunun kötülüğüne, ölümüne veya ayrılığa karşı kalbimizdeki şefkat duygusudur.

Biz ümmetine, her söz ve davranışıyla örnek olan Hz Peygamber (sav) oğlu İbrahim vefat ettiği zaman duyulanı ağlayınca kadim dostu Abdurrahman bin Avf: "Ya Rasûlallah! Siz de mi ağlıyorsunuz? Böyle ağlamaktan halkı men etmemiş miydiniz?" deyince O şöyle buyurur:

"Ey ibn-i Avf, Ben size günah ve ahmaklığın ifadesi olan şu iki ağlayış ve bağırsı yasakladım: Nimete kavuştuğu sıradaki eğlence, oyun ve bağırsıdan bir de musibet sırasındaki bağırsıyla yüz göz tırmalayıp üst baş yırtmaktan. Benim bu ağlamam ise şefkatin eseridir, acımadan ibarettir. Merhamet etmeyene, merhamet edilmez!" Sonra da gözyaşlarına hâkim olamadı:

"Göz yaş döker, kalp teessür duyar. Biz, Yüce Rabbimizin razı olacağı sözden başkasını söylemeyiz. Vallahi, ey İbrahim! Senin ayrılığın bizi fazlasıyla mahzun etti!"

Yine Hz Peygamber'in (sav) çok sevdiği iki önemli şahsiyet, eşi Hz Hatice ve amcası Ebu Talib'in vefat ettiği miladî 620

yılına "hüzün yılı" denmiştir. Çünkü bu ölümler gerek Hz Peygamber'i (sav) ve gerekse ümmetini derinden üzmüştür.

Hüzünlenmek, insani bir duygu olup kalbî bir olgunluktur. Başkasının çektiği sıkıntılara üzülebilmek, gözyaşı dökülebilmek, çözümler aramak için gayret sarf edebilmek kalpteki imanın dışa yansımasıdır.

Bu virüsle gelen salgın döneminde ölen insanlara, onların yakınlarının hüznüne, mali kayıplar yaşayanların durumuna, işsiz kalanların sıkıntılarına, camilerin cemaatsizliğine üzülmek her kalp taşıyan insanın merhametinin eseridir. Bu yaşananlara üzülüp çözümler aramak, yardımlar yapmak ve insanların sıkıntılarının bitmesi için dua etmek en asli görevimizdir.

Fakat endişeye gelince ondan uzak durmak gerekir. Medyanın verdiği aşırı bilgi yüklemesi sonunda insanlardaki hüzn endişeye dönüşmüştür. Endişe, "gelecek" korkusudur. Yani henüz başımıza gelmemiş bir olumsuzluğun ileride başımıza geleceğini düşünüp korkmaktır. Bu korku bazen başkası için olsa da daha ziyade kişinin kendisi için duyduğu bir korkudur yani evhamdır.

Hüzün, geçmişteki ve şu andaki başa gelmiş bir duruma verilen tepki iken endişe, gelecekte başımıza gelmesinden korktuğumuz bir duygudur. Endişe, kader inancının eksikliğinden meydana gelen bir korku olup insanın gelecekte "kötü" günlerin beklediğinin kaygısıdır.

"Dünya kamuoyunu aylarca meşgul eden bu salgın biter mi, aşısı veya ilacı bulunur mu, yeniden artar mı, çok büyük ölümlere sebep olur mu, hep böyle mi yaşayacağız, hiçbir şey sonsuza kadar eskisi gibi olmayacak mı?" gibi sorular, insanların duyduğu gelecek korkusu yani endişesidir.

Bir sorunun sebeplerini bütün teferruatıyla öğrenmek ve ona çözüm üretmek elbette bizlerin temel görevidir. Bu çerçevede şunu öğrenmek hakkımızdır. Bu virüs belli mer-

cilerin, insanlığı hükmü altına almak için veya doğayı biraz olsun temizlemek için laboratuvarlarda ürettiği planlı bir virüs müdür? Yoksa insan iradesi dışında oluşan yaban hayvanlardan geçen bir hastalık mıdır? Bu soruların cevapları biraz bilimsel biraz da komplo teorisi.

Komplo teorilerine nasıl bakmalıyız? Sorunun cevabı, bizim dünyaya bakışımızın merkezini oluşturur. Komplo teorilerine tamamen inanmamakla beraber, alternatif bir düşünce olarak her zaman değerlendirilmelidir. Unutmamalı ki sorunlara çözüm ararken her alternatif değerlendirilmeden sağlıklı bir sonuç alınamaz. Bu teorileri inkâr etmekle tamamen inanmak aynı "mercilere" hizmet eder. Ya perdenin ardındakileri görmeden öndeki kuklaciyla uğraşırız ya da tamamen onların propagandalarına kapılır endişelerin psikopati oluruz.

Ne kadar büyük organize olursa olsun her plan sonuçta "insan eseridir" ve insan eseri olan her hain plan, bir başka insanın gayretiyle çöpe atılabilir. Tarih, zalimlerin çöpe atılmış tuzaklarıyla doludur. Dünyaya hükmetmeye kalkan nice hükümdar, nice teorisyen kendi tuzaklarının sonucunda mağlubiyeti tatmış ve yok olup gitmişlerdir.

Ayrıca biz müslümanlar tevekkül inancına sahibiz. Bu inanç ki bizi musibetler karşısında güçlü kılan ve ruh sağlığımızı koruyan bir etkenidir. Allah, dermanını yaratmadığı bir derdi yaratmaz. Onun gönderdiği her musibet bizleri imtihan etmek içindir. Çünkü bizler bu dünyaya imtihan için gönderildik:

"Muhakkak sizi biraz korku, biraz açlık ve mallardan, canlardan, ürünlerden biraz eksiltmekle imtihan ederiz, sabredenleri müjdele. Onlara bir musibet geldiğinde: "Biz Allah'a aidiz ve sonunda O'na döneceğiz" derler. İşte onlar var ya, Rablerinden, mağfiretler ve rahmet onlarıdır. İşte hidayete erenler de onlardır." (Bakara/155-157)

Müslümanlardaki sağlam Allah inancı, onların olaylara daha sağlıklı bakmasını sağlar. Çünkü bir müslüman bilir ki kul irade eder yani plan yapar fakat yaptığı plan ancak Allah'ın izin vermesiyle gerçekleşir. O'nun izni olmadan hiçbir plan başarıya ulaşamaz:

"Yeryüzünde vuku bulan ve sizin başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki biz onu yaratmadan önce, bir kıta yazılmış olmasın. Şüphesiz bu Allah'a göre kolaydır. Böylece elinizden çıkana üzülmesiniz ve Allah'ın size verdiği nimetlerle şırmamayasınız. Çünkü Allah, kendini beğenip böbürlenmiş kimseleri sevmez." (Hadid/22-23)

"Allah'ın izni olmayınca hiç bir musibet isabet etmez. Kim Allah'a inanırsa, Allah onun kalbini doğruya götürür. Allah her şeyi bilendir." (Teğabün/11)

Biz müslümanların nimetlere ve musibetlere bakışı, inançsız birine göre çok farklıdır. Bugün covid-19 virüsü, yarın başka bir musibet hiç fark etmez. Müslüman bilir ki bu dünyada kendisi hiçbir zaman rahat bırakılmayacaktır. Çünkü bu dünyaya gelişinin imtihan gibi bir amacı vardır.

Bizler sadece ilahi müsaade içerisinde çözüm arar, imtihan görür ve ibret alırız. Hiçbir musibet "sebepsiz" gelmemiştir. Ya imanımızı güçlendirir, sevabımızı çoğaltır ve cennette dereceler kazandırır ya da terk ettiğimiz bazı davranışlarımızı tekrar hatırlatır, hatalardan dönmemizi sağlar ve terbiye eder.

Bugün bu salgın döneminde yaşadığımız "mahrumiyetler" aslında terk ettiğimiz ahlaki davranışlarımızı hatırlatmak içindir. Bunlardan bazıları:

Sosyal mesafe uygulamasıyla ziyaretleri bırakınca terk ettiğimiz akraba ve dostların kıymetini hatırladık.

Evde kal sloganıyla gönüllü olarak eve hapsedilince mülteci kamplarındaki veya ceza evlerindeki masum "mustazafaları" hatırladık.

Camilerde Cuma dâhil cemaatle namazlar yasaklanınca normal zamandaki cemaatsiz camileri hatırladık.

Eve kapanınca yıllardır ihmal ettiğimiz ailemizi hatırladık.

Toplantıları internet ortamında uzaktan yapınca yüz yüze teşkilatçılık yaparken ihmal ettiğimiz toplantıların kıymetini hatırladık.

İşler durup da işçi çıkarımları başlayınca işçi ve patronlar olarak birbirimizin kıymetini hatırladık.

Okullar kapatılıp öğrenciler eve hapsedilince öğretmen, öğrenci ve velilerin değerini hatırladık.

Maskeleri, eldivenleri takınca makyajların, manikür ve pedikürlerin ne denli gereksiz olduğunu hatırladık. Ve kaybettığımız daha nice değerleri hatırladık. Bu virüs bizlere unuttuğumuzu hatırlatan bir ders verdi.

Biz müslümanlar dünden ibret alır, ânı yaşar ve yarınları planlar yaparız. Bu planları yaparken asla gelecek için kaygılanıp endişelenmeyiz. Çünkü biliriz ki yarının sahibi "melikül-mülk" olan Allah'tır. Üzülmek ne kadar doğal ve insani ise endişelenmek o kadar gereksizdir. Hatta zamanla kalıcı hastalıklara dönüşen bu endişenin tedavisi İslam'daki "tevekkül" inancıdır. Tevekkül, kulun elinden gelen sebepleri yaparak tüm gayretini göstermesi fakat sonunda "hüküm Allah'ındır." demesidir.

Biz müslümanlar dünden ibret alır, ânı yaşar ve yarınları planlar yaparız. Bu planları yaparken asla gelecek için kaygılanıp endişelenmeyiz. Çünkü biliriz ki yarının sahibi "melikül-mülk" olan Allah'tır. Üzülmek ne kadar doğal ve insani ise endişelenmek o kadar gereksizdir. Hatta zamanla kalıcı hastalıklara dönüşen bu endişenin tedavisi İslam'daki "tevekkül" inancıdır. Tevekkül, kulun elinden gelen sebepleri yaparak tüm gayretini göstermesi fakat sonunda "hüküm Allah'ındır." demesidir.

Ve inanırız ki zalimlerin planları, tuzakları ne kadar büyük olursa olsun, ancak Allah'ın izin verdiği kadarını gerçekleştirebilirler:

"Gerçekten onlar çeşitli hileler ve tuzaklar kurdular. Allah katında da onlara hilelerine karşı azap var; isterse onların hileleri dağları yerinden oynatacak olsun." (İbrahim /46)

"Biz müslümanlar dünden ibret alır, ânı yaşar ve yarınları planlar yaparız. Bu planları yaparken asla gelecek için kaygılanıp endişelenmeyiz."



MUALLİM NACİ'YE GÖRE ÇOCUKLARIN EĞİTİMİ

Çocukların eğitimi, ahlaki tavır ve davranışları tarihin her döneminde duyarlı insanların gündemini meşgul etmiştir. Sokakta kavga eden ya da birbirlerine kötü, kaba sözler söyleyen çocukları gördüğümüzde yaşıyoruz, eğitim durumumuz, konumumuz hatta inancımız ne olursa olsun bu durum bizi, insan olanı rahatsız eder. Onlara müdahale ihtiyacı hissederiz. Ahlaklı, mesuliyet duygusuna sahip bir insan olmanın gereğidir bu. Yöntem ve uygulama esaslarındaki farklılıklarla birlikte çocukların eğitiminin gerekliliğini hiç kimse inkâr edemez, tartışmaz.

Çocuk terbiyesini konu alan kitaplar kültürümüzde bu sebeple önemli bir boşluğu doldurmaktadır. Bugün bu alanda elimizde yüzlerce nitelikli yayın var. 1304 (1886-1887) yılında yayınlanan Vezâif-i Ebeveyn -Çocukların Eğitimi- ismini taşıyan küçük hacimli eser, hacmine rağmen büyük hikmetler/tavsiyeler barındıran ve yayımlandığı dönem hakkında da bize ipuçları veren bu alanda yazılmış önemli kaynaklardır. Kitabın, esasen o dönemin yayıncılarından Kitapçı Arakel Efendinin Batı dillerinde yazılan eserlerden tercüme ettiklerinin Muallim Naci tarafından gözden geçirilmesi, tashih edilmesiyle vücut bulduğunu söyleyebiliriz. Muallim Naci'nin bu esere İslami unsurları ilave ettiği görülmektedir.

Muallim Naci'nin bu yazıda konu edineceğimiz kitabı çocuk terbiyesini ele alan iki eserinden -Ta'lim-i Kıraat ve Mekteb-i Edeb- mühim bir bölümün ayrıyeten basılmasıyla ortaya çıktı. Eserde doğudan Batı'dan çocukların eğitimi ile ilgili farklı düşünürlerin özlü sözlerine de yer verildiğini görüyoruz. Kitabın önsözünde basılmasını sağlayan Kitapçı Arakel'in de mini bir açıklaması var.

Osmanlı'nın son dönemlerinde yetişmiş, Türk edebiyatına önemli eserler kazandırmış olan Muallim Naci (1849-1893) mesuliyet duygusu taşıyan münevverlerinden olup birçok sahada nitelikli çalışmalar ortaya koymuştur. Özellikle şairliği ön plana çıkmakla birlikte edebî tenkit ve sözlük çalışmaları, biyografi, mektup, hatırat alanlarında eserler vermiştir. Vefat ettiğinde II. Abdülhamit Han'ın kendisine yazmasını teklif ettiği Osmanlı tarihi ile meşguldü.

Ebeveynlere, Öğretmenlere Tavsiyeler

Muallim Naci'den ictibas ettiğimiz aşğıda yer alan cümleler çocukların eğitimi ile ilgilenen başta anne babalar ve öğretmenler olmak üzere yetişkin tüm bireyleri ilgilendirmektedir. Kitabın yayınlanmasının üzerinden bir asrı aşkın zaman geçmiş olmasına rağmen yapılan uyarılar/ikazlar hâlâ güncelliğini korumaktadır.

• Ey şefkatli valideler! Ey gayretli pederler! Tabiatı gereği körü körüne araştırmaksızın, öğrenmeye çalışmaksızın anne babalarınızdan edindiğiniz alışkanlıkların tesirine uyarak değil meşru muhabbet ve muhabbetlerin kalbinize verdiği sebepler evlatlarınıza bakınız. Fazla sertlikten kaçınarak Montaigne'in şu sözüne dikkat ediniz: "Evladını, öğrencini mihnet ve meşakkate alıştı. Onu her çeşit rehavetten, yiyecek ve içeceklerden, giyimle ilgili her türlü nefasetten uzak tut. Sözün kısası kendisini her türlü hâle mukavemet edebilecek bir surette büyüt."

• Her isteklerini yerine getirmeyerek çocukların kuvvetini artırmak lazımdır. Mesela koşmak, sıçramak, oynamak gibi bedeni hareketlerin, özellikle özgürce yapıldığı takdirde pek çok faydaları vardır. (...) Daima meşru ve münasip olanlarını yerine getirip uygun olmayanlarını yapmaktan kaçınmalı ve çocuklar feleğin sıcak ve soğuşuna alıştırılmalıdır.

• Çocuklar umumiyetle çok yiyip içmek arzusunda bulunurlar. Sıhhatin kaynağı olan ve çocuklarda kolayca icra oluna-bilen itidal sınırına alıştırarak onların bu tabiatlarını kırmaya çalışınız, her şeyden ziyade bu hususa dikkat ediniz.

• "Oğlun senin sözlerini duymaya başladığı zaman onun ta'lim ve terbiyesine başla! Lakin ta'lim ve terbiyenin dere-

cesinin onun yaşıyla uygun olacağını ve onunla birlikte büyüüp gelişeceğini de sakın unutma!" (Ebuzziya Tefvik)

- Güzel sanatların (jimnastik, binicilik, ressamlık, musiki) hepsi birer eğlence değerinde olup ancak ona vakit, durum ve mevkîye göre itidal sınırları içerisinde kullanılmalıdır. Bu dereceden fazlası zararlı olabilir.

- Eğer mali servet ve kudretin müsaade ederse evinde evlatların için mükemmel ve muntazam bir kütüphane oluştursun. Bir kütüphanede bulunması önemli olan kitapların başlıcaları lügat, tarih, coğrafya, şiir ve edebî yazılar, kadim ve halis edipler, filozoflar ve şairlerin en güzel eserlerinden seçerek onların en seçkin eserleriyle diğer bazı ilim ve fenlere ait güzel eserler gibi dinî, edebî ve ahlaki kitaplar alıp bunları bulundurmak ve kütüphaneyi böyle güzel kitaplarla donatmak lazımdır.

- Bir öğretmen öğrencisinin fikirlerini aydınlanmasına çalıştığı, edep ve dinin kaynağını öğretmeye başladığı gibi onun meşrebini de dikkate alarak düşüncelelerini aydınlatmaya ve ahlakını da düzeltmeye çalışmalıdır.

- İyi terbiyenin ilk esası itaattir. İtaat olmayan yerde hiçbir iyilik olmaz. Böylece çocuklar itaatın ne olduğunu bilmeden öğretmen onlara bunu fiilen yaptırıp sonra itaatın ne olduğundan, faydalarından ve faziletlerinden bahsetmelidir.

- "Bir çocuğun ilk gözyaşları bir rica makamında ise de eğer her zaman kabul edilip yapılırsa yavaş yavaş emretmeye başlar." (Rousseau)

- Çocukların hemen siyah ve beyazı fark etmeye başladıkları günden başlayarak onların inatlarını kırmaya ve sert tabiatlarını yumuşatmaya çalışmalıdır. Çocukların çoğunun ilk ve başlıca kusurları bu inatlarıdır.

- Uslu ve rahat durduğu zaman çocuğu sev! Fakat uslu durduğün için seviyorum de! Arsızlık etmeye başladığı gibi sen dargın gibi davran ve uzak dur! O küstahlığını artırdıkça sen de küskünlüğünü artır. Böylece yavaş yavaş küstahlığı bırakır.

- Çocuk senin söylediğini fiilen yerine getirişini sende görmedikçe onların doğruluğuna kanaat getirmez.

- Çocuk kısmına ya hiçbir şey vaat edilmemeli veya vaat edilen şey her zaman yapılmalı. Böyle olmadığı hâlde yalan ve yalancılık tohumunu onun fikir tarlasına kendin ekersin ve sonra da yalancı olmasına sebep olursun.

- Akıl dairesinde düşüncesi genişledikçe dinî akideler, mezhebi farzlar ve insani faziletlerden bahsederek yeri, göğü ve tüm mahlûkatı hiç yoktan yaratan bir Allah olduğunu ilahî emir ve yasakların olduğunu bildirmelidir.

- Öğrencilerinize (ya da çocuklarınıza) kendinizi sevdirmek ve saydırmak isterseniz daima iyi davranışlarda bulunup hayırlı işler yapmaya çalışınız. Dikkat ediniz ki öğrencileriniz sizde en hafif bir kusur ve kabahat bile görmesinler. Çünkü sizde az bir kusur ve kabahat görürlerse size borçlu oldukları hürmet ve saygıda kusur etmekten çekinmezler.

- Bir öğretmen daima öğrencisine anne ve babası, velileri ve büyükleri hakkında göstermesi gereken hürmet ve saygıda kusur etmemelerini ve onların Cenab-ı Hakk'ın yeryüzünde birer vekili makamında olduğunu, anne babasına itaat, muhabbet, hürmet ve saygı göstermenin Cenab-ı Hakk'ın bir emri olduğunu anlatmalıdır.

"Çocuğu tamamen oyun oynamaktan uzaklaştırıp daima ilme yönleltmek kalbini öldürür, zekâsını aptallaştırır ve her zaman üzgün görünmesine sebep olur."

- Çocuğu ne iyiliğinden dolayı o kadar övmeli ne de bir kötülüğünü gördüğünde çok fazla kızıp öfkeyle bakmalı. İki durumda da orta yolu bulup öyle davranmalı ve karşılık vermemelidir.

- Korku verme ve sert davranma bir hastaya başka ilaçlar fayda vermediği takdirde son çare olarak verilebilecek etkili bir ilaca benzer. Ya öldürür ya da istenen etkiyi gösterir. İşte sert davranılarak korkutulan çocuk da böyledir. Sert davranmanın genellikle çocuklar hakkında iyi etkilerinden çok kötü etkileri vardır.

- Bir çocuğun üzerinde iyilik ve erdemlilik izleri görünmeye başladığı anda bu izleri ortaya çıkaran vasıtalar ve tedbirler kuvvetlendirilmeye çalışılmalı ve buna ihtimam gösterilmelidir.

- Bir çocuğun akli dağınık bir hâlde olduğu zaman kendisine her ne söylene, ne kadar nasihat ve tembih verilse asla tesir etmez. Fakat kalbi huzurlu ve düşüncesi yerinde olduğu zaman büyük tesirli olur.

- (Öğrenciler, çocuklar) Kendisini öyle bir hâlde tutmalıdır ki eğlencesinden bile bir istifade ve her hâl ve hareketinde kendisi için faydalı bir ders olmalıdır.

- Babası çocukta temiz emareler gördüğünde onu daha fazla korumaya dikkat etmelidir. Çocuğun hayâ ederek bazı davranışları terk etmeye başlaması ancak aklın nurunun onun üzerine ışıklarını yaymasından doğar ki o ilahî nur ile bazı şeyleri kötü ve uygunsuz görür.

- Çocukta güzel ahlak ve övgüye değer davranışlar belirdiğinde kendisine ikram edip sevineceği şekilde mükâfat vermeye dikkat edilerek insanlar arasında met-hedilmelidir.

- Çocuğu tamamen oyun oynamaktan uzaklaştırıp daima ilme yönleltmek kalbini öldürür, zekâsını aptallaştırır ve her zaman üzgün görünmesine sebep olur.

Yukarıda yer alan tavsiye/nasihatlere genel olarak baktığımızda eğitimcilerin, ebeveynlerin her hâl ve şartta davranışlarının tutarlı/ölçülü/dengeli olmasının çocuk eğitiminde baş rol oynadığını görüyoruz. Bizler davranışlarımızda özellikle çocukların eğitiminde itidalli olursak (Kur'an'da Bakara suresi 143'te buyrulduğu üzere: "ümmeden vasata") evlatlarımızın ve öğrencilerimizin de dengeli, ahlaklı, şahsiyet sahibi olacağını unutmamalıyız. Ayrıca çocuk eğitiminde kişisel özellikleri, meşrebi dikkate almanın, büyüklere hürmet duygusunun ilk başta verilmesi gerektiği gibi konuların da altının çizildiği görülmektedir.

Muallim Naci'nin çocukların eğitimiyle ilgili kaleme aldığı hususlar, (tavsiyeler) belki bazı konularda bugün biraz daha esnek davranmamız gerekse de geçerliliğini korumakta ve eğitimcilere ve ebeveynlere katkı sağlamaktadır. Yarının Türkiye'sini hakikat temelli inşa etmek istiyorsak bu ancak manevi ve ahlaki yapıları sağlam, karakteri oturmuş, azim ve gayretli, yaşadığı dönemin gerektirdiği malumata sahip gençleri yetiştirmekle mümkündür.

Hz. Ali'nin söylediği rivayet edilen bir sözü ile yazımızı noktalayalım: Çocuklarınızı sizin yetiştirdiğiniz zamana göre değil kendi yaşadıkları çağa/ortama/devre göre terbiye ediniz.



COVID-19 CİHADIMIZA VİRGÜL KOYDURMASIN

“Corona” kelimesiyle başlayan bir cümlemin ve yazı başlığının artık çok itici gelmeye başladığının farkındayım. Birçok okurumuz bu girişten dolayı belki bu yazıya okumadan geçecektir. Çünkü hiç olmadığı kadar corona ile ilgili malumata ve paylaşımlara maruz kaldık. Eğer bu satırları okumaya devam ediyorsanız da muhtemelen yüzünüzü ekşitiyorsunuzdur. Bunu öngördüğüm için hiç konuşulmayan mevzulara yönelik zihin dünyamıza yeni pencereler açmak istedim.

Bu satırları 21. Yüzyılın 21. Yılı'nın 21. Haftasına girerken kaleme alıyorum. Her zaman kullanılan bir tabir vardır “tarihe şahitlik ediyoruz” diye. Bu tabir yaşadığımız bu günler için her hâlde ilk defa bu kadar yerine oturmuştur ve karşılığını bulmuştur. Çünkü bu süreci en ihtiyarımız dahi tecrübe etmedi, tarih böylesini yazmadı, zira tarihte eşi yok böyle bir hadisenin.

Salgının başladığı ilk günlerde yaşadığımız tehlikenin sebep ve boyutu hakkında hepimizin zihni daha bulanıktı. Şimdilerde ise sis perdesi daha bir kalkmış, tehlike alenileşmiş, yaklaşmakta olan tehlike daha açık seçik

görülebiliyor artık okuyabiliyoruz büyük resmi. Çok farklı kanallardan takip ve teyid ettiğimiz bilgiler fazla aymazlık göstermiyor, tam aksine örtüşüyor artık. Bu netleşen bilgilerden çok kısa bahsetme zorunluluğumuz var kısaca değinip sonra esas mevzuya vurgu yapacağız.

Durumla ilgili yapılan analizlerin kapsayıcılık ve kuşatıcılıktan yoksun olduğunu ifade edelim. Bireysel çaba ve yorumlardan öteye gidecek ne devlet nezdinde ne de sivil alanda çok kurumsal analize rastlayamıyoruz. Bu ferdî çabaya dayalı analizlerde bütünü görme anlamında doğal olarak eksik kalıyor. Finansal, medikal, ekonomik, stratejik konular didik didik edilirken işin sosyolojisi, siyaset felsefesi ve dinî perspektifi neredeyse yok derecesinde analize muhtaç. Konuya ilişkin fikir jimnastikleri yok denecek kadar kısır.

Kuşatıcı bir analiz ve tespit yapmadan, yapmadan bunlar üzerinde mutabakat sağlayıp milletimizi hatta tüm insanlığı topyekûn bilinçlendirmeden bu tehlike ile mücadele etmek imkânsız. Herşeyden ve hepsinden evvel bunu başarmamız gerekiyor. Sahipsizliğimiz

burada da kendini bağıra bağıra gösteriyor. Bu öyle bir süreç ki Küresel sermayeye düşman olduğunuz ABD ile yanyana omuz vermek zorunda kalacağız kim bilir. Birlikte mücadele ettiğimiz insanlar bizim dinimizden bile olmayabilecek. Bu mücadele tarihte hep yaşanan hâliyle köleler-efendiler, zalimler-mazlumlara mücadelesidir ve ayrıımıdır.

Tüm uzmanlar, siyasetler, kanaat önderleri, âlimler, bilimciler kucaklayıcı bir yaklaşımla bir masa etrafında toplanabilmeli, ortak paydada birleşmeli milletimiz ve İslam ümmeti, insanlık ve onun kurtuluşu hakkında ciddî stratejiler üretilmelidir, buna mecburuz. Devlet düzeyinde bunu bizden başka yapabilecek dünyada bir ülke olacağını sanmıyorum. Öyleyse sorumluluğumuz çok büyük. Bu konu sadece devletin değil milletin ve insanlığın beka sorunudur. Anlamakta savunma ve tarruz stratejileri üretmekte gecirsek sonumuz malum: ya salgınla kırılmak ya köleliğe razı olmak. Üçüncü seçenek var bir de: şeytani akılla işbirliği yapıp ona taşeronluk yapmak.

Kestirmeden ifade ediyorum. Tanrılık

iddiasında bulunan ve “dünya hâkimiyetinin tam zamanı” diyen, bunu tekrar eden zaman dilimlerine denk düşüren, coronayı bir katalizör olarak kullanan, kendilerine ait dergilerinde sembollerle gizemleştiren, siyonizm ideolojisinden daha da tehlikeli bir güç var. Allah’a kafa tutan bilişim teknolojisini bir zulüm aracı olarak kullanan organize, şeytani bir akıl. Üst akıl kelimesini kullanmıyorum çünkü bu ifadeyi kullanmak onları üst görmenin bilinçaltında kabulü demektir. Bu aşağılık akılsızlar kendi hırsları ve sapık inançları uğruna dünyayı ateşe verdiler. Tarihte Firavunun Nemrut’un yaptığı ile bunların yaptıkları kısaca özünde aynı şey. Farkları ise lokal değil global.

Ulus devletler yıkılıp atomizasyon yöntemi ile kendileriyle mücadele edemeyecek şehir devletleri kurulacak, sınırlar, dinler, kutsallar, cinsiyetler olmayacak, smart şehirler ve lojistik şehirler ihdas edilecek. Bireyler aşı ile hasta edilecek ya da çiple bu düzene mecbur edilecek. Biyolojik çip 5G internet teknolojisi, yapay zeka ve oluşturulan algoritmalar yoluyla en mahremine kadar insanlar izlenebilecek, nüfus kısırlaştırma ve hastalık bulaştırma yoluyla azaltılacak, kendi ülkesine sığmayan uluslar Afrika’dan yer isteyecekler, yapay ay ve güneşle iklimler yönlendirilmek istenecek. Tek bir dünya devleti ve hükümeti kurulacak, hatta dünya vatandaşlığı, emeklilik sistemi oluşturulacak, tek bir dil kullanılması istenecek. Üretimde robot teknolojisine geçilecek. Küresel sermayenin koçbaşı olarak kullandığı Çin ürettiği ürünleri Bir Kuşak Bir Yol projesi ile dünyaya pazarlayacak.

Türkiye’de çok övünülen betonsal yatırımların bu projeye hizmet ediyor olması çok çok ilginçtir. Adeta lojistik anlamda kara, hava deniz yolları ve ulaşım yatırımları entegre edilmiştir. Buna ilişkin bir detayı fazla açık vermeden Binali Yıldırım seçim sürecinde ifade etmiştir. Kanal İstanbul bu işin içinde pekâlâ olabilir, biz projenin son hâlini kestiremediğimiz için bugün anlamsız şeyleri tartışıyor olabiliriz. Türkiye Çin ilişkileri ve bu projede Türkiye’nin yeri benî çok endişelendirmektedir, şüphelerimi çoğaltmaktadır. Küresel zorbalara bugünkü aşamaya kadar bile hazırlık safhasını meğserse yapmış ve adımlarını teker teker atmış. Sıra bu işi taçlandırma safhasında onlar için.

Saydıklarımız Küresel Sermaye’nin hedef ve planları. İtibari para sistemi petro-dolar sistemi bitirilip kaydı para sistemine geçilecek. Karıştırmamız gereken bir durum var. Geçiş sürecindeki -bu süreç çoktan başladı- ve kavga halindeki yaşanacaklarla nihai hedefi iyi anlamalıyız. Mesela ulus devletler geçiş sürecinde güçlenip totaliter hale gelirken nihayetinde ise sıfırlanacak. Dolar bu süreçte aşırı yükselecek ve hiper enflasyonlar yaşanacakken en nihayetinde çöpe atılacak. Şu anda Merkantalistler dediğimiz Ulus devletleri savunanlar ile Küresel Sermaye kavga hâlinde. Artık ABD İsrail bayrağı değil Çin bayrakları yakacağız belki de Cuma gösterilerinde.

Tüm stratejilerin ve din âlimlerinin dedikleri kehanetler cuk oturuyor. Kurulacak düzenle ilgili her şeyi yazsak yazının ve derginin hacmi yetmez. Zor sancılı günler, yıllar yaşayacağız. Bu sürecin sonunda benim tahminimce 7-8 yıl sonra inşallah güzel günlere ereriz diye ümidim var. Şayet kışa dayanabilirsek Rabbim ömür verirse baharı göreceğiz. Tehlikenin büyüklüğünden daha çok umudumuzun büyüklüğünü asla unutmamalıyız. İnsanlığı bu buhrandan Mehdi a.s. in kurtaracağı görüşleri bile hatırı sayılır şekilde yer alıyor. Mehdi a.s. in çekeceği tekbir ile dünyada elektrik, elektronik, teknolojik ne varsa sıfırlanacak diyen paylaşımları bir tuşla bulabilirsiniz.

Biz bugün bütün kısıtlamalara önlemlere rağmen sanal toplantılarımızı yaptık, aidatlarımızı EFT’lerle ödedik, diye övünürken aslında digital düzenin alfabetini de öğrenmeye ona angaje olmaya başlıyoruz. Şuurlu ve uyanık olmak bizim en büyük vasfımız. Geçmiş kavimler etleri demir taraklarla lime lime edildi de imanlarından vazgeçemediler. Biyolojik çip takmazsak bize hayat şansı yok diye öyle sanıyorum bizler de ağır imtihanlar yaşayacağız. Aile içerisinde bile görüş farklılıkları, tartışmalar, kavgalar yaşanacak belki. Bir kısım köleliğe razı olup yaşamak isteyecek, bir kısım ise ölecek de çiplere ve afedersiniz bu piçlere teslim olmanın imani mücadelesini verecek.

Esaslı bir “Laa” çekmeye zihnimizi ve kalbimizi hazırlayalım. Bu Laa şimdiye dek binlerce defa zikirmatikle çektiğimiz zikirlerden farklı olacak. Laa demenin bedelinin ağır olduğu zamanlar gelecek. Belki dünyayı, dünya malını metaini değil de şehadeti tercih eden-

ler olacak (Rabbim o zümreden eylesin bizleri). Toprağa, tarıma, helal ve organik gıdaya, çevreye, köye, altına, b yükklere, kadınlarımıza, ailemize, maneviyatımıza, tasarrufa, gıdaya, Kur’an ve sünnete, tebliğe, davete, irşada, cihada, gerçek hayatta dostlar edinmeye, komşuya, akarabaya, camiye cumaya, kodlamaya, organize bilgiye, attarlara, koca karı ilaçlarına -yanlış duymadınız, çünkü DSÖ’den daha zarsız- rağbet edelim. Bundan 50 - 100 yıl önceki geleneksel ziraat ve zenaatı öğrenin diyen uzmanları sizin de duymuş olmanız lazım.

Küresel sermayeyi kendi silahı ile vurmamak gerek. Bilmem duyuyor musunuz şu anda bile aleyhte araştırma yapanlar, yayın yapanlar öldürülüyor veya susturuluyor, videosu Youtube’den kaldırılıyor. Facebook Youtube Google birçok global şirket ve DSÖ hepsi Küresel sermayenin. Tüm insanlığı uyandırmak ve ayağa kaldırmak gerekiyor. İran’a ya da başka bir partiden diye kardeşine kin ve nefret besleyen, kininde boğulan sığ akıllılar ABD, Rusya ile bile kol kola verip mücadele etmeniz gerekebilir, yazın bir kenara.

D-8’lerin tam vaktidir bence de. Hem İslam Birliği’nin elzem olmadığı zaman mı olurmuş. Bu imani bir gereklilik değil mi? Siber ordular, yazılım, ar-ge çalışmaları, savunma sanayi, öncü kuvvet olunacak alanlar. Her alanda kendi kendine yeten ülke olmak bir mecburiyet. Bu Digital Krallığı yüksek bir mücadele ruhuna ve yüksek teknolojiye sahip olarak yıkabiliriz. Merhum Mücahid Erbakan Hocamız “Konvansiyonel yöntemle bu iş olmaz.” demişti, hatırlayalım. Yine biz bu zalimleri Erbakan Hocamızın açtığı ufukla, bilişim ve yazılımda teknolojiye ilerleyerek yıka-acağız. Sonra da adalet ve merhametin hâkim olduğu, yeryüzünü rahmet ve bereketin kapladığı yüksek ahlaki ve maneviyatı önceleyen, yüksek teknolojiyi insanlığın saadeti için kullanan Adil Düzen yılları gelecek İnşallah.

Corona’nın içimizde yeşerttiği umutları hatırlayın, muhafazakâr zihinlerde putların corona ile kırıldığını (artık kimse ABD batmaz demiyor, süper güç diye tapmıyor) hiç aklınızdan çıkarmayın. Ve Corona Virüsü var diye hayatınıza İslami çalışmalara virgül koymayın, tedbiri elden bırakmayarak son hızla cihad çalışmalarına devam edin.



AHLAKA VE ADALETE DAYANMAYAN EĞİTİM OLMAZ

Su, ateş ve ahlak dostluk kurmuşlar; dolaşırlarken birbirlerini merak etmeye başlamışlar.

Suya sormuşlar: “Kaybolursan seni nasıl bulacağız?”

Cevap: “Nerede bir şırıltı, çağıldı duyar-sanız ben oradayım.”

Ateşe: “Seni yitirirsek ne yapalım?”

Ateş: “Bir duman gördüğünüz yerde ben varım.”

Sıra ahlaka gelince, cevap şu olmuş:

“Beni kaybederseniz, bir daha bulamazsınız!”

Yukarıdaki hikaye bendenizin kalem aldığım ve geçen ay Kitapyurdu Doğrudan Yayıncılık tarafından neşredilen, “Hayatı Güzelleştiren Hikayeler” kitabından alıntıdır.

Tarihle bilgi, belge ve bulgularla sabittir ki; ahlakı kaybeden toplumlar adaleti de kaybetmiş ve de toplum hızlı bir

şekilde çökmüştür. Sosyolojide, “anomi” diye tabir edilen olgu, işte tam olarak toplumun adalete ve ahlakını kaybettiğinde belirsizliğe, çürümeye ve hatta çökmeye işaret eden bir kavramdır. Anomi toplumun bireylerine az kültürel ve ahlaki rehberlik durumudur. Toplumun bireyle olan sosyal bağının kopması tanımıdır. Örnek olarak; haksız yönetim sonucunda, sosyal kimliğin bireysel düzeye inerek ufak parçalara indirgenmesi ve bireyin toplum değerlerine karşı olması verilebilir.

Adalet Mülkün Temelidir

Adaleti dünyada herkese adilane dağıtan Hz. Ömer ve torunu Ömer ibn-i Abdülaziz, adeta devletin dininin “adalet” üzere bina edildiğine işaret etmişlerdir. Çünkü adalet olmazsa, bir nevi din de olmaz. Çünkü ülkeler küfür ile idare olunur ama zulüm ile yani adaletsizlik üzerine asla yönetilemezler. Hz. Ömer’den mülhem,

Türkiye dahil birçok devletin meclis kürsülerinin hemen başında: “Adalet Mülkün Temelidir” sözü, duvarlara yazılmasından öte zihin ve gönüllere de işlenmesi gereken çok önemli bir terazidir. Hz. Ömer, Kur’an’dan ve Hz. Peygamberimizin uygulamalarından öğrendiği yönetim biçimini adalet üzerine bina etmiştir.

“Kenar-ı Diclede bir kurt kapsa koyunu, gelir de adl-i ilâhi Ömer’den sorar onu!” şeklindeki ifadeyi, Hz. Ömer’e izafe eden Mehmet Akif Ersoy, bu ifadeye Safahat’ındaki “Koca Karı ile Ömer” şiirinde yer vermiştir. Dicle’de bir koyun sahipsiz kalırsa, onun hesabını Ömer’den sorar derken adaleti kastetmektedir. Akif referansını Asr-ı Saadet’ten almıştır.

Adalet teorisi!

“Ne güneşin doğuşu, ne de güneşin batışı adaletin tecellisi kadar hayranlık

vericidir.” der Aristoteles. İnsanlığın, ahlak ve adaletin dili ortaktır. Bu ortak dil, insani ve hukuki değerler olmadan, medeniyetleri inşa etmenin mümkün olmayacağını bildirmektedir. Medeniyeti etkin kılmanın yolu ahlak ve adalet eğitimiyle olabileceği, ahlak ve adaletin olmadığı yerde medeniyetten söz etmenin mümkün olamayacağı bilinmelidir.

Adalet kavramı eşitlik kavramıyla yakından ilişkilidir. Eşitlik kavramının iki farklı boyutu bulunmaktadır. Bunlar; hukuki-siyasal eşitlik ve ekonomik eşitliktir. Hukuki-siyasi eşitlik yasalar önünde herkesin eşit muamele görmesi, eşit siyasal haklara sahip olması, insan hak ve özgürlüklerinin yasalar önünde korunmasıdır. Aslında bir adalet teorisi geliştirmek demek, bir toplum teorisi geliştirmek demektir. Bütün düşünce tarihi boyunca adalet konusunda söyleyecek bir şeyleri olan hemen hemen her düşünürün, aynı zamanda adalet anlayışına dayanan veya onun etrafında biçimlenen bir toplum teorisi de geliştirdiği görülmektedir.

Ahlak ve adalet!

Ahlak, Arapça “hulk” kelimesinin çoğuludur. Bu kelime de; seciye, huy, tabiat, din, insanın iç ve dış dünyalarını ifade eder. Arapça “Ahlak-ı hasene” iyi ahlak, “ahlak-ı zemime” ve “ahlak-ı seyyie” kötü ahlak anlamına gelmektedir. Ahlak kavramı batı dillerinde de şöyle kullanılmıştır: Yunanca “ethos” ve Latince “mos” kelimelerine dayandığı etimolojik olarak kabul edilmektedir. İngilizcede ahlak kelimesinin karşılığı olarak kullanılan “ethics” kelimesinin kökeni ise Yunanca “ethos”tan gelmektedir. İngilizcede ahlak kavramını ifade etmek için kullanılan “morality” kelimesi, Latince “mos” kelimesinden türetilmiştir.

Ahlak, belli bir yer ve zamana özgü olarak, iyi davranışlarla kötü davranışların tanımlarını yapan ve kurallarını koyabilen bilimdir. Din dışı ahlak

altında, ferdiyetçi ahlaklar (mutluluk ahlakı, vazife ahlakı, varoluşçuluk ahlakı) immoralizm (ahlaksızlık ahlakı), sosyolojik ahlak, psikolojik ahlak, biyolojik ahlak gelmektedir. Dini ahlaka, ilahiyatçı ahlak da denilmektedir. Dini ahlak, gücünü doğaüstü bir güçten alır. Ahlakın ilahi bir emirden doğduğunu kabul eder. Dini ahlak olarak; İslamiyet, Hristiyanlık ve Yahudilik ahlakı söylenebilir.

Bilimler ahlaktan beslenir!

Ahlak, oldukça geniş kapsamlı bir konudur. Bilimlerin tümü ondan beslenirler. Ahlak, hiçbir bilime dayanmamasına karşılık, bütün bilimler, hayatın hizmetinde örgütlenmek için ona dayanırlar. O bütün bilginin “en üstün iyi”sidir. Ahlak, bilimlere insan varlığını anlamaları için ışık tutar. Bilimler onu kendi açılarından yorumlarlar. Ahlak, dört farklı alana denk düşen anlamlarla karşılık bulmaktadır. Bunlardan birincisi; toplum tarafından ortaya konmuş ve benimsenmiş davranışların bütünü anlamını karşılamaktadır. İkincisi; belirli normlara bağlı olarak sergilenen davranışlardır. Üçüncüsü; pek nadir kullanılan, törebilim anlamına gelmektedir. Dördüncüsü; ahlak felsefesi, yani etikdir.

“Bilimlerin tümü ondan beslenirler. Ahlak, hiçbir bilime dayanmamasına karşılık, bütün bilimler, hayatın hizmetinde örgütlenmek için ona dayanırlar.”

Aslında, ahlak bir taleptir, bir neden değil ve bizim ahlaki hayatımız benliklerimiz arasındaki ve içindeki bir çatışmadan ibarettir. Bu durum bütüncül ahlak anlayışını modern dünyada yetirmektedir. Ödev biçimine bürünmüştür ahlak. Bizi anlamlı bir hayata götüren seçimlerimize rehberlik etme-

ye değil, bu seçimlerimizi kısıtlamaya çalışmaktadır.

Ahlak bir toplumun hayat biçimi ve sesidir. Tamamıyla toplumun üyelerine seslenmektedir. Bireyin toplumsal hayat biçimiyle uyumlu olabilecek davranışlara rehberlik etmektedir.

Sevgi ahlakı!

Doğru anlamıyla adalet, sevgiden doğar.

Sevgi Hukuku ve Sevgi Ahlakı’nın davranış kuralları birbirini tamamlarlar.

Hukuk’un temel kavramı, yaptırımlar (müeyyide) getirebilen “adalet”dir.

Adalet, “zorunlu ahlâklılık” demektir. Ahlâk daha yüceyi hedefler: nifak ve riya üzerine Hukuk Devleti bina edilmez.

“Adalet” asgarî ahlâklılıktır. Bir kimse de, yöneticilerde, bu da olmazsa neye yarar?

Medeniyet ve Siyaset...

Aristo insanı “zoon-politikon” (siyasal canlı) olarak nitelemişti. İslâm düşünce literatüründe bu nitelendirme, tabiatı itibarıyla insanın medenî bir varlık olduğu (medeniyün bit’-tab’) şeklinde karşılık buldu.

İnsan, tek başına bütün ihtiyaçlarını karşılamaktan acizdir. İhtiyaçlarını karşılayabilmesi için diğer insanlarla dayanışma ve yardımlaşma mecburiyetindedir. Bunun için toplumda iş bölümü yapılmalı, her insan özel işte maharet kazanmalı ve sonra da herkes; ihtiyaç duyduğu şeyleri, kendi ürettiklerine karşılık olarak vermek suretiyle elde et-

meye çalışmalıdır. Bu da toplumun çok iyi organize olmasını ve iyi idare edilmesini gerektirir. İşte bu; “Medeniyet Siyaseti”dir.

Toplum ne denli iyi idare edilirse, o denli huzurlu ve mutlu olur ve böyle bir toplum sonraki nesiller için de örnek teşkil eder.

Gelişmemiş toplumlarda fertlerin ka-

biliyet, bilgi ve becerileri de heder olur.

Medeniyetin cansız unsuru binalar, canlı unsuru ise insanlardır. Ancak insanları gelişi güzel cansız binaların içine soktuğumuzda bir medeniyet ortaya çıkmaz.

Toplumsal bilinç!

Toplu halde yaşayan insanların, en yüksek toplumsal hayat düzeyine ulaşması için adaletli bir yönetim biçimine ihtiyaçları vardır.

Medeniyetler şehirlerde kurulmuş, medeniyetleri şehirli kurmuşlardır.

Bilim ve teknolojinin bu kadar geliştiği zamanımızda dahi, bina denilen gelişi güzel barınaklarda, sözüm ona şehir denilen yerlerde, kalabalıklar halinde yaşayan insan toplulukları vardır.

Bir medeniyet için en önemli unsur toplumsal bilinçtir. Öyleyse herkes, fert olarak şahsî ihtiyaçlarını karşılamaya çalıştığı gibi, toplumun ihtiyaçlarını da karşılamaya çalışmalıdır.

Herkes bilmelidir ki; insanların şahsî ihtiyaçlarının en yüksek düzeyle karşılanması, herkesin en yüksek düzeyde toplumun ihtiyaçlarını da karşılamaya çalışmasına bağlıdır.

Ferdin mutluluğu toplumun mutluluğunda, toplumun mutluluğu da ferdin mutluluğundadır.

Fert ve toplum arasındaki ilişkinin sağlam temellere oturtulabilmesi için de adaletli bir yönetim biçiminin oluşturulması gerekir.

Medeniyet, toplumun adalet ve ahlak ilkeleri doğrultusunda organize edilmesi ve yönetilmesi demektir.

Medeniyet, siyasetli olmaz. Bu anlamda siyaset ve yönetim, medeniyetin temel unsurları arasında yer almaktadır. Ancak siyaseti, öyle; bir kişinin veya bir zümrenin, toplum adına kural koyup, ona kendi istekleri doğrultusunda şekil vermek anlamında bir yönetim tarzı olarak düşünmek büyük hatadır.

Eğitim

Bir toplumda eğitimin nasıl olması gerektiğine ilişkin cevabı, o toplumun benimsemiş olduğu veya ağırlıklı ola-

rak uyguladığı eğitim felsefesi verir.

Bireylerin, psiko-sosyal açıdan sağlıklı bir şekilde gelişmeleri ve yaşadıkları çevreye uyum sağlayabilmeleri için onlarla olan olumlu sosyal etkileşim oldukça önemlidir.

Sosyal bir varlık olan insanın diğer

“Ahlak ve adaletin ilk verileceği yer hiç şüphesiz başlangıçta aile ocağı ve daha sonra okullardır.”

insanlarla ilişkilerinde iletişim becerileri önemli rol oynar. Etkili bir iletişim becerisine sahip olan birey hem kendisine hem de çevresine kolay bir şekilde uyum sağlayabilir. Bu sayede kendini ayarlayabilmenin yolunu öğrenir ve nerede nasıl davranacağına dikkat eder. Böylece olaylara, durumlara ve geleceğe iyimser bir bakış açısı geliştirir.

İnsanın ilişki sahası, merkezden çevreye doğru gittikçe genişleyen daireler şeklinde ortaya çıkar. Bu dairenin odak noktasında aile bulunur.

Çok önemli toplumsal kurum: Aile

Aile çevresinde dünyaya gelen insan, doğumdan bir süre sonra; anlamak, konuşmak, hareketlere tepki vermek gibi ruhi ve fiziki nitelikte davranışlar kazanır.

Aile, özellikle yaşamın ilk yıllarında çocuğun gelişimini destekleyen en önemli kurumdur. İnsanın kişiliğini kazanmasına, hayata hazırlanmasına en çok tesir eden çevrelerin başında aile ocağı gelir. İnsanın ömrü boyunca en çok etkisi altında kaldığı bu aile çevresi, insani ilişkilerin başladığı ilk iletişim alanıdır.

Aile ocağında ilişkiler uyum içerisinde sürdürülüyorsa orada çocuklar huzurlu ve mutludur. Aile, insan ilişkilerinin sergilendiği bir sahne gibidir. Çocuk, bu sahnede insan ilişkilerini bütün yönleriyle gözlemler ve yaşar.

Çocuk dünyaya sadece kendi istekleri açısından bakan bir canlıdır. Eğitimin amaçlarından birisi de çocuğun dünyaya, insanlara ve olaylara sadece kendi istekleri açısından değil de birçok açıdan ve boyuttan bakabilme yeteneğinin geliştirilmesi olmalıdır.

Sonuç

İnsanlığın, ahlak ve adaletin dili ortakdır. İnsanlık için olmazsa olmaz; ahlak ve adalettir. Bu iki kavram düzgün işlemediği ve toplumda yerini bulmadığı zaman kargaşa ve zulüm olur. Ahlak ve adaletten yoksun toplum ve devletler yok olmuşlardır. Bunların örneklerini tarihin her döneminde bulmak mümkündür. Ahlak ve adalet gibi bu ortak dil, insani ve hukuki değerler olmadan, medeniyetleri inşa etmenin mümkün olmayacağı bilinmektedir. Medeniyeti etkin kılmamanın yolu ahlak ve adalet eğitimiyle olabileceği, ahlak ve adaletin olmadığı yerde medeniyetten söz etmenin mümkün olamayacağı bilinmelidir.

Ahlak ve adaletin ilk verileceği yer hiç şüphesiz başlangıçta aile ocağı ve daha sonra okullardır. Bu iki kavram ferdin benliğinde belirgin bir şekilde yer etmelidir. Ahlak ve adalet eğitimi hayatın her safhasında verilmelidir. Özellikle ortaöğretimde, “Adalet ve Ahlak” veya “Ahlak ve Adalet” isminde bir ders müfredata konularak okullarda okutulmalıdır.

İstikbale hazırlanan gençlere kültür, edebiyat ve geçmişimizi tanıtmak üzerimize düşen vecibedir. Milletler kendi öz değerlerini iyi anlayıp öğrenirlerse istikbal için geçmişteki hatalara düşmezler.

Eğitim ve öğretimde ahlak ve adalet kavramları doğru ve düzgün bir şekilde öğrencilere öğretilirse, gelecek nesil oluşturacağı dünyaya düzgün bir yerden bakmış olur.

Unutulmamalıdır ki; devletin dini adalet ve dahi ahlaktır. Adalet ve ahlak ise milletin birlik ve beraberliğinden geçer. Vesselam...

Şevki Karabekiroğlu ... 1gn
Türkiye'nin 1 numaralı sorunu
eğitim seviyesi değil
Eğitilmişlerin seviyesi.



Serdar @serdrsad · 3sa
eba tv ilkokul izliyoruz yeğenim
kendini okul ortamında
hissediyor diye tenefüste kantin
yerine mutfağa götürüp 2,5 tl ye
tost sattım #ebaTV

ibrahimdemirkan @ib... · 1sa
Soğan zarı gibi koymasaydın
bari peyniri



Gelecek Eğitimde ... 15sa
“Öğretmenin gölgesine bile
basılmaz.” Kore Atasözü

Pedagoji hakkında bilgi sahibi
olmayanlar; öğretim yöntem ve
teknikleri hakkında ahkam
kesmemelidir..

MEB @tcmeb · 2sa

Uzaktan eğitimle evleri sınıfa
dönüştürdüğümüz zor günlerde
en büyük destek fedakar
öğretmenlerimizden geliyor.
Bilgisayar ekranından ders
anlattığı öğrencileri için yemek
masasını ve mutfak dolabını
tahtaya dönüştüren Melike ve
Mustafa Öğretmenlerimiz gibi.
İyi ki varsınız!



Alev Alatlı @Alev... · 19 sa
Usta öğretmen çocuk yetiştirir,
usta olmayan öğretmen
müfredatı yetiştirir.



Prof. Dr. Hayati AKYOL ... 4sa
Sınıf öğretmeni okuma yazmayı
sevdiren, öğreten ve geleceğe
kapıları açan bir rehberdir.
Dolayısıyla ülkede en önce
kontenjanı doldurulacak alan
burasıdır



Selahattin Turan @ST... · 4sa
Daha önce ifade etmiştim.
Bana göre; öğretmenin ücretlisi,
kadrolusu, sözleşmeli, özeli,
devleti, pikteslisi olmaz.
Öğretmenlik, sanat yönü ağır
basan profesyonel bir
meslektir. Özge bir ifadeyle
öğretmen öğretmendir.



Abbas Güçlü @Abb... · 2dk
Eğitim deyip
geçmeyin. Öğrencisi, öğretmeni,
velisi, idari personeli, hizmetlisi
ve servis çalışanlarıyla, 50
milyonluk bir aile!
Eğitim çökerse, diğerlerine
benzemez, derin yaralar açar!
Eğitimi ciddiye
almayanlar, bilsinler ki, eğitim
her şeydir!
Sektör mutsuzsa, ülke mutsuz
demektir.



EY İNSANOĞLU ÖLECEKSİN

Yapılan bir araştırmaya göre (PRB) dünyamızda, günümüze kadar yaklaşık olarak 109 milyar insanın yaşadığı tahmin ediliyor. Bugün dünya nüfusunun ortalama 8 milyar olduğunu düşünürsek, 101 milyar insan ceset durumunda... Aslında dünya büyük bir morg ve milyarlarca insan bu cesetlerin üzerinde yaşamakta... Ve yine aynı dünyada bir günde ortalama 155 bin insan ölmektedir. Bu ölümlerin ortalama 25 bini açlığa bağlı olarak gerçekleşmekte ve yine günlük susuzluktan ölenlerin sayısı savaşta ölenlerin sayısını geçmektedir.

Ölümün bu kadar insanoğluya iç içe olmasına rağmen ve her şey insana ölümü hatırlattığı halde, niçin insanlar hiç ölmeyecekmiş gibi bu dünyaya dört elle sarılır ya da

Corona örneğindeki gibi kendi başına gelmedikçe ölümü gündemine almaz veya çok basit tedbirlerle önlenabilir, çaresi olan ölümler için parmağını bile kıpırdatmaz?

Maalesef daha çocuk yaşta ölümü insanlardan uzaklaştırmak ve dünya sevgisini artırmak için hileler başlar. İlk kumbarayla tanışır çocuklar ki ellerine geçen paraları paylaşmayı değil de biriktirmeyi öğrensinler diye. Sonra bir bakıyorsunuz ki o nesil hastalıktan ölme korkusu baş gösterince stokçuluğa başlamış. “Biriktir ilerde kullanırsın.” mantığıyla yaşamları garanti altına alma fikri, iki gün sokağa çıkma yasağı olduğu zaman açlıktan öleceği hissini beraberinde getirmiş.

Sonra bir işe girip zengin olmak amacıyla okumak aşkıyla nesilleri donattılar. Her şeyin önüne geçti okuma azmi. Namazlar feda edildi, oruçlar yenildi, dini inançlarımızdan tavizler verildi okumak aşkı için. İşe girildi, evlenildi. Bütün eşyalar taksitle alınmaya başlandı. On yıl, on beş yıl taksitlendirmeler yaptı, yarın yaşama garantisi olmayan insan-
noğlu. Ben çıktım çocuklarım çekmesin anlayışı altında, onların da geleceğini inşa etme adına, bu dünyaya kazık çakmalarının zeminini oluşturuldu. Bu kadar yatırım yapılan dünyadan artık kopamazdı insan-
noğlu. Dünya ona hoş, ölüm ise uzak geliyordu. Ayrılmak için geldiği bu dünya artık onun bütün amacı olmuştu.

Eşyanın insana hükmettiği bir çağ haline geldik. Aşırı tüketim çılgınlığı, beyin yıkayan reklam ve propaganda araçları; dünyaya bağlılığı körüklemekte, insanı maddeye köle haline getirmektedir. Ölümü unutan insanların

çoğu için dini ekonomi, imanı para, mabedi banka olmuş durumdadır. Bir sivrisinek kanadı kadar değerinin bulunmaması gereken dünya, cazibesıyla insanın gözünü, gönlünü ve zihnini doldurarak onu esir almış; sonunda dünyanın efendisi olan insan, dünyanın kulu haline gelmiştir.

Dünyanın parlak cazibesine kapılan insan-
noğlu, önce hayat standartlarını yükseltmek için bütün çarelere başvurmakta, ardından bu yüksek hayat standartlarını düşürmemek için daha çok kazanmaya, kendini daha fazla dünyaya vermeye mecbur hissetmektedir. Bu durum da kulluk görevinin ihmal edilmesine sebep olmakta, helal haram anlayışını zedelemekte, salih ameller işlemeyi unutturmaktadır. Zenginlik, ilim, güzellik, şöret, gençlik, yüksek mevki ve makamlar bize verilen emanetlerdir. Bu nimetler kulluğun

gereği olarak emanet sahibinin rızası yönünde kullanılmalı ve asıl yatırım ahirete yapılmalıdır. Zira dünya ahiretin tarlasıdır.

Ahireti unutmak ve unutturmak dünyevileşme düşüncesinin ilk adımıdır. Şurası gerçek ki, ölümü unutmanın bizi getireceği nokta maalesef büyük bir tehlikedir. Peygamber Efendimizin hadisinde geçen şu tarihi uyarısına kulak verelim: “Ey insanlar! Sanki ölüm bizden başkası için mukadder kılınmış, sanki mükellefiyet bizden başkasına vacip olmuştur... Ebediyete uğurladığımız ölümler sanki seyahate çıkmışlar ve kısa bir süre sonra bize döneceklermiş düşün-

cesiyle onları kabirlerine koyuyoruz ve sanki biz bu dünyada ebedi kalacakmışız gibi onlardan kalan mirası tüketiyoruz. Ne o, yoksa biz öğüt ve ibret veren her şeyi unuttuk ve bütün mu-
sibetlerden emin mi

“Nefsinin doyumsuzluğuna köle olan insandan kimseye fayda gelmez. Normal ihtiyacından fazla dünyalık peşinde koşanın kalp gözü ve basireti kapanır, gönlü de kararır.”

olduk!” (Heysemî, Mecmeu’z-Zevâid, [Beyrut trs.], X. 229; Muttakî el-Hindî, Kenzü’l-Ummâl, [Beyrut 1985], XVI. 125-126).

Nefsinin doyumsuzluğuna köle olan insandan kimseye fayda gelmez. Normal ihtiyacından fazla dünyalık peşinde koşanın kalp gözü ve basireti kapanır, gönlü de kararır. Cimrilik, açgözlülük ve aşırı dünya sevgisi toplumu ve huzuru bozar. Dünyaya bağlanma hastalığından kurtuluşun yegane yolu; sürekli tazelenen Kur’an bilinci, Nebvi bir yaşayış, ahrete endekslenmiş bir hayat oluşturmaktır. Şu Corona günlerinde yeniden şapkamızı önümüze koyup düşünelim. Rabbim bizleri Ahireti unutturan her şeyden muhafaza etsin.



AİLE YAPIMIZDAKİ ÇÖZÜLME

Ş uurlu Öğretmenler Derneği Erzurum Şubemizin Atatürk Üniversitesinin katkı ve desteği ile bu sene 6.sını düzenlediği Yerel Eğitim Şûrası'nda Anayasamızın 41. maddesi gösterilerek "Aile Türk toplumunun temelidir." ilkesi referans alınarak "Geçmişten Günümüze Güçlü Aile Yapısı Önündeki Engeller ve Çözümler" konusu ele alındı.

05 Ocak 2020'de gerçekleştirilen şûrada konuşmacı olarak Atatürk Üniversitesi Eğitim Fakültesinden Prof. Dr. Ali Osman Engin, Hukuk Fakültesinden Prof. Dr. Yasin Kurban, Türk Ocakları Başkanı Eğitimci/Avukat Nizam Işık ve Remzi Sakaoğlu, Bilim Sanat Merkezi Müdürü Psikolog Uğur Elmas hocalar katıldı. Toplantımızda "Güçlü Aile" konusunda tespitler ve öneriler konuşuldu. Şûrada konuşulan öneriler raporlarımız tarafından not alınarak şûra sonrasında şûra raporu hazırlandı.

ÖNEMLİ BAŞLIKLAR VE ÖNERİLER

Kadim geleneğimize uygun sağlam ve mutlu bir aile yapısı için planlamalar, yasal düzenlemeler aileyi koruyucu tedbirler alınmalıdır.

Birçok sorunun temeli olan aile yapımıza olumsuz etkileri olan "zina" yeniden suç kapsamına alınmalıdır.

Süresiz nafaka kaldırılmalı bu konudaki yasal düzenlemeler adil ve güncel hâle getirilmeli, yoksulluk nafakası kusursuz eşe verilmelidir. Nafaka ödeyemeyen eşe tazyik hapsi kaldırılmalıdır.

Kadını boşanmaya teşvik eden faktörler ve boşanmayı kolaylaştıran hukuki düzenlemeler gözden geçirilmelidir.

Evlilik içinde yaşanan problemleri daha fazla büyümeden çözebilecek bir aile büyüğünün günümüz modern aile yapısında bulunmayışı da boşanmaların artışında önemli bir pay sahibidir. Aile sorunlarının çözümü için mahalle aile merkezleri, Aile Bakanlığı, Diyanet temsilcileri ve aile büyüklerinin katılımı ile arabuluculuk komisyonları oluşturulmalıdır. Rehberlik ve danışmanlık hizmeti yaygınlaştırılmalıdır. En küçük tartışmada mahkemeye koşan bir yapı aileyi ciddi sarsmaktadır. Pek çok kimse için evlilik hayatının mahremiyetini adliye salonlarına dökmek oldukça bü-

yük bir sıkıntıdır. Bu nedenle çoğunlukla insanlar birtakım göstermelik bahaneler ardına sığınarak boşanma davalarını açmaktadırlar.

6284 Sayılı yasada "Sadece kadının beyanı esastır." ifadesi ciddi sorunlara yol açmaktadır. 6284 Sayılı yasa acilen değiştirilmelidir.

Cinsiyeti ortadan kaldıran toplumsal normlarımıza ve değerlerimize aykırı olan eşcinselliği legalleştiren İstanbul Sözleşmesi iptal edilmelidir. Aile yapımıza etki eden en önemli unsurların başında İstanbul Sözleşmesi ve buna bağlı değişen bazı düzenlemeler aile yapımızı olumsuz etkilediği açık açık görülmektedir. İstanbul Sözleşmesi'nin toplumumuza etkileri her geçen gün daha çok artıyor. Kadınları korumak için kabul edilen bu sözleşmenin kadınları korumadığı verilerde açıkça görülmektedir.

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Projesi toplumsal aile yapımıza aykırı eşcinselliği yaygınlaştırmak için ortaya atılmış ve uygulanmaktadır. ETCEP gibi AB merkezli cinsiyet eşitliği adı altındaki projeler toplumsal gençlerimize aykırı uygulamalardır. Tarihi aile yapımıza dışarıdan müdahale eden bu tür düzenlemelerde mutlaka iyice incelenmeden kararlar alınmamalıdır.

Türk toplum yapısıyla hiçbir şekilde örtüşmeyen nikâhsız yaşam, zina ve aldatma da toplumun adeta kanıksamasına neden olacak bir yoğunlukta televizyonlarda yer almaktadır. Bu durum Türk aile yapısını, manevi değerleri derinden etkilemektedir.

TV'lerdeki evlilik programları, geleneklerimize aykırı dizi ve filmler toplumsal kodlarımızı bozmaktadır. TV dizi ve programları aile yapımıza ciddi sorunlar oluşturmaktadır. Dizi ve filmlere aile yapımıza uygunluk şartı getirilmelidir. Boşanma, aile içi şiddet, kadına ve erkeğe yönelik şiddet gibi birçok sorun basın yayın organlarında sürekli gündem olması toplumda olumsuzlukların artmasına sebep olmaktadır. RTÜK, kötülüğü, şiddeti, ahlaksızlığı yaygınlaştıran toplumu bozan programlara karşı daha etkin olmalıdır.

Aile eğitimleri gerek diyanet gerekse Aile Bakanlığı tarafın-

dan artırılmalıdır. Evlilik öncesi eğitimler “evlilik sertifikası” gibi uygulamalarla bilinçli aile yapısı için çalışılmalıdır. Kadın ve erkek evlilik ve eş seçiminde nelere dikkat etmeleri gerektiği konusunda bilinçlendirilmelidir.

Güvenli internet kullanımı zorunlu hâle getirilmelidir. İsteyen dilekçe ile başvurup tüm kanallara açabilir. Ancak tüm aboneler öncelikle güvenli internet hâline getirilmelidir.

Günümüzde toplumumuzun yoğun temposu en küçük sistem olan aileyi de değiştirmektedir. Gergin ve yoğun günlük yaşam temposu içinde, aile içinde yaşanan iletişim sorunları, tartışmalar, kavgalar bir çok insanın yaşamını olumsuz etkilemektedir. Ancak insanlar artık çok çalışmak, çok kazanmak gibi kavramların yanında, “ilişkilerimi nasıl daha sağlıklı kurarım?” sorusunun yanıtını aramalıdır. Buna yönelik TV programları artırılmalıdır.

Aile içi demokratik iletişimin yitirilmesi ailede krizi artırmakta, bunun sonucu aile üyeleri kendilerini mutlu kılacak sanal mutluluklar peşinde koşmaktadırlar. Son zamanlarda haberlerde hiç toplumumuzda görülmeyen; kültürümüz, toplumsal değer yargılarımızdan uzak gelişmeler izlemekteyiz. Toplumumuzda çabuk öfkelenme, sorgulamadan, somutlaştırmadan suçlamalar, şiddet ve hızlı aile çözümlerini sayabiliriz. Bunlarla ilgili aile eğitimleri artırılmalıdır.

Evlilik öncesi ve sonrasında yapılan aşırı lüks harcamalar gençlerin evlilik sonrası problemler yaşamasına bu da aile birliği ve mutluluğuna engel olmaktadır.

Kadına pozitif ayrımcılık yapılırken erkeğin mağdur edilmemesi gerekir. İşe alımlarda kadınlar büyük çapta işe alınırken evli erkekler veya iş bulup evlenmek isteyen erkeklerle az kontenjan verilerek büyük haksızlık yapılmaktadır. Evlilik oranlarının azalmasına ve evli ailelerde aile sorunlarının yaşanmasına yol açmaktadır. İşe alımlarda öncelik evli tek maaşlı erkeklerle sonra diğerlerine kontenjan tanınmalıdır.

Ev hanımlığı toplumda sürekli itibar kaybettirilmektedir. Annelik ve ev hanımlığı toplumsal algısı yeniden düzeltilmelidir.

Çalışan evli bayanlara birçok fırsatlar tanınırken ev hanımları Aile Bakanlığı tarafından sürekli dışlanmamalıdır. Ev hanımına çocuğun yetişmesi süresince çocuğu bakıp yetiştirebilecek oranda bir maaş “annelik ücreti” bağlanmalıdır.

Kadınların iş hayatındaki yoğunlukları birçok aile sorunlarına yol açmaktadır. Kadınlar için esnek çalışma şartları oluşturulmalı. kadının iş hayatında yer almak suretiyle artan iş yükü karşısında aile yaşantısında destek göremediği gibi kendisinden geleneksel rolünü devam ettirmesi yönündeki beklentinin devam etmesi de kadınların boşanma fikrine sıcak bakmasına sebep olmuştur.

Günümüzde gelir artışıyla birlikte yaşanan tüketimdeki artış toplumları daha çok tüketmek ve daha lüks bir yaşantı sürmek konusunda bir yarış içine sokmuştur. Bireylere kitle iletişim araçları vasıtasıyla yüklenen tükettikçe mutlu olunacağı yönündeki fikir insanları üretmekten uzaklaştırırken toplumu kanaatkâr ve paylaşımcı olmaktan da hızla uzaklaştırmıştır. İnsanlar mutluluğu tüketim odaklı dünyalarında arama yoluna girmişlerdir. Tüketmekle aranan mutluluk bulunamadığı gibi aile içi anlaşmazlıklar ve dağılmalar baş göstermiştir.

Toplumda hızla yaygınlaşan nikâhsız ilişkiler ve flört evlilik oranlarını azaltmakta, aldatılma evli ailelerde büyük oranda boşanmalara sebep olmaktadır. Ülkemizde evlilik

Medenî Kanun ile düzenlenmiştir. Evlilik nikâhla gerçekleşir. Nikâh, tanıkların önünde yapılan resmî evlilik sözleşmesidir. Nikahsız birliktelikler aile yapımıza yönelik en büyük tehditlerden sayılabilir.

Diyanetin Aile Merkezleri önemli boşluğu doldurmaktadır. Diyanet Aile Merkezleri yaygınlaştırılmalıdır. Ailelere destek hizmeti verecek merkezlerde uzman kişilerin boşanma aşamasındaki ailelere ulaşması ve aile içi sorunları çözme konusunda çiftlere destek olunması gerekmektedir. Aile danışma merkezlerinin fonksiyonları genişletilerek yerel uygulamalarda artış sağlanmalıdır. Ailelerin, yeni evli çocuklarına yapıcı müdahalelerde bulunabilmek için nasıl bir yol izlemeleri gerektiği hakkında bilinçlendirilmelidir. Vaazlarda aile konusu çokça gündem yapılmalıdır.

Anne Sütü Bankası toplumu bozmaya yönelik bir girişimdir. Toplumun genlerini bozacak değerlerimize aykırı bu uygulamaya kesinlikle izin verilmemelidir.

Aile rızası veya iki tarafın rızası ile erken evlenen aileleri mağdur eden hapis cezaları kaldırılmalıdır.

Aile için eğitim kadar değerli ve önemli olan bir diğer husus “ahlaklı bireyler” olmasıdır. Ahlak, insanla ilgili bir disiplindir. Bu disiplin planlı, programlı, dengeli, sevgi ve merhamet temelli verilmelidir.

Her binanın bir temeli vardır. İslam’ın temeli de güzel ahlaktır. Ailede çocuklarımıza verilecek güzel ahlak eğitiminde anne ve babaya büyük sorumluluklar düşmektedir.

Ailelerin zihin, duygu, sosyal yönden sağlıklı olmaları geleceğimizi de umutlu kılacaktır. Bu da çevremizi etkiler. Bu nedenle anne ve babaların oldukça hassas olmaları, kendilerini eğitmeleri gerekmektedir.

Geniş ve çekirdek aile özelliklerini birlikte taşıyan bir aile biçimidir. Kırsal alanda nüfusun çoğalması toprağın yetmemesi, işsizlik ve geçim sıkıntısının başlaması nedeni ile köyden kente göç hızlanmıştır. Köyden kente göç eden aileler çekirdek aile görünümündedir. Fakat geniş aile özelliklerini korumaktadır. Ayrıca bu aileler düzensiz kentleşme nedeni ile yaşamlarını olumsuz bir çevrede sürdürmektedirler.

Belediyeler aile kurumunu güçlendirebilmek için sosyal, ekonomik, kültürel vb. ilişkilerin sürdürebileceği az katlı komşuluk ilişkilerinin yoğun olabileceği mahalleler, şehirler kurulabilirse bunun ailenin ve aile değerinin sürdürülebilmesinde önemli bir vasatı oluşturacağı düşünülebilir.

Orta öğretimi sadece modern kavramların, soyut kuralların öğrenildiği bir yer olmaktan çıkarak toplumun kültürünü genç kuşaklara aktaran ve gençleri hayata hazırlayan bir süreç hâline getirebilmek önerilebilir. Bireylerin toplum değerlerini kazanacağı kurumlar aile başta olmak üzere eğitimidir. Eğitim kurumlarını; gençlere toplumun tarihî geçmişinden gelen değerleri günümüz gerçekleriyle bütünleştirerek aktara bilecek duruma getirebilmek, gençlerin aile içindeki sorunlarını daha kolay çözebilmelelerine ve aile yaşantısının çatışmalı durumlardan nispeten arınmasına hizmet edecektir. Eğitim kurumunda toplumun üyelerine kazandırabileceği ortak değerlerle ailenin desteklenmesi toplum hayatı açısından fonksiyonel olacağı düşünülebilir.



KORONA VİRÜSÜNÜN OLUMLU VE OLUMSUZ ETKİLERİ

Çin'de başlayıp tüm dünyayı etkisi altına alan yeni tip Koronavirüs (Covid-19) salgını, Türkiye'de 10 Mart'ta ilk vaka tespit edildi ve bugüne gelindi. Dünyada ise özellikle, İran ve İtalya, İspanya gibi bilahare ülkelerde ciddi bir şekilde kendisini gösterdi. Şimdi ise ABD başı çekiyor; en büyük ölüm ve vaka sayısı burada, bu kıtada.

Bu virüs, Yüce Allah'ın bir mahluku, bir yaratığı. Allah'ın iradesi dahilinde vuku bulan bir olgu, bir canlı. Öyle bir varlık ki onu görmek ancak özel cihazlarla mümkün. Nemrud'u bitiren sinek, Covid 19 ile karşılaştırılamayacak kadar cisman büyük bir mahluk. Ancak küçüklüğün zirvesinde bir mikrop olmasına rağmen devasa büyüklükteki ve güçlüke ülkeleri bile çaresiz bırakacak kadar tesiri büyük bir yaratık.

"İnsan eliyle üretilen ve dünyayı hizaya getirmeye çalışan birilerinin kötü niyetli bir üretimi midir, yoksa sadece külli irade kapsamında vuku bulan bir hadise midir?" bunu ben bilemem. Ancak bu konuda çok ciddi iddialar ve tartışmalar var. Kalbi kara, niyeti kötü, sömürü ve zulümden başka bir amacı olmayan sadist ruhlu, zalim ellerin her daim çalıştığı muhakkaktır. Allah'ın mülkünde O'nunla savaş ilan etmiş olan bu gürhun bir çalışması mı, bir ürünü mü? Bunu şuan tam bilemiyoruz ancak bu konuda çok ciddi soru işaretleri olduğu da kesindir.

2015'te vefat eden büyük bilim adamı Oktay Sinanoğlu, sadece ABD'de bu virüsleri üretmek için kurulan iki laboratuvarın varlığından bahsetmektedir. Abdullah Çiftçi, Abdurrahman Dilipak gibi kişiler de benzer şeyler söylemektedir. Bu virüsün laboratuvar ortamında üretildiğini iddia edenler gibi tam tersini iddia edenler de vardır. Bu virüsün bir imtihan olduğunu, tabii bir şekilde, sadece külli iradeyle, yüce Allah tarafından bir hikmete binaen yaratıl-

mış bir canlı olduğunu söyleyenler de bulunmaktadır.

İnsanın müdahalesi olsun veya olmasın, her hâlükârda yüce Rabbimizin iradesi dahilinde olan bir vakadır. İnsanın cüzi iradesi de, yine külli iradeye mütealliktir, O'nun izni ve muradı olmadan hiçbir şey olamaz.

Bu tüm alemleri etkileyen bir durumdur, yani evrensel bir salgındır. Batı lisaniyla bir pandemi olup bütün dünyayı ilgilendiren umumi bir ikazdır. Cismani boyutu itibarıyla çok küçük olsa da psikolojik ve ekonomik tahribatı çok büyük olmuştur. Pek çok insanın ölümüne ve hastalanmasına sebep olmuş, bütün dünya, bu Covit 19 virüsünden korunmak için seferber olmuştur. Ülkemizde en üst yöneticilerden temizlikçisine kadar bütün sağlık çalışanları, sürecin en hasarsız şekilde atlatılması için canla başla çalışmaktadırlar. Bu süreçte oluşturulan Bilim Kurulunda veriler burada müzakere edilmekte ve bir kararlar alınmaktadır. Bizlere düşen görev, alınan kararlara uymaktır. Dinimizin emir ve tavsiyeleri de benzer şeylerdir: Efendimiz (sav), bir yerde veba, taun baş gösterirse oraya gitmeyin, olduğunuz yerde baş göstermişse orayı terk etmeyin" buyurarak bugünkü karantinanın önemini aynen tembihlemiştir. Bu mücadeledeki en önemli hususlardan birinin 'temizlik' olduğu sıklıkla vurgulanmaktadır. Ellerin yıkanması belki de en önemli tedbir ve tavsiyelerinin başında gelmektedir. Dinimizde de temizlik, çok önemli bir hadisedir. Günde defalarca abdest almamız, yemekten önce ve sonra ellerimizi yıkamamız dinimizin emir ve tavsiyeleridir. Neticede bilim ve mükemmel olan dinimiz aynı şeyleri söylemektedir. Bu kurallara uymak sağlığımızı korumak için elzemdir.

Bu büyük hadiseden dolayı neredeyse bütün insanlık eve hapsedilmiştir. İnsanlar evden çıkamayıp işinin başına gi-

demeyince ekonomik sıkıntılar baş göstermiş; üretim, imalat ve ihracat büyük hasar görmüştür. Esnaf kirasını verdiği ve başka sabit giderlerini ödediği halde bir süreliğine de olsa dükkanına kilit vurmamak zorunda kalmıştır. Bu virüs Dünya ekonomisini adeta teslim almıştır. Zaten çok olan işsiz güçsüz insan sayısı, bu süreçte daha da artmıştır.

Her çeşit sportif ve kültürel faaliyetler askıya alınmış, bu alanlardaki bütün aktiviteler geçici bir süre durdurulmuştur. Bu tedbirlerle açılmış tüm işletmelerde aktivitelere ara verilmiş ve bu sektörde de ekonomik bir hasar meydana getirmiştir. Dünyada olduğu gibi bizde de hayat maddi anlamda zorlaşmıştır.

Bütün camiler, ibadethaneler, medrese ve ilim merkezleri, özel ve devlet okulları ve yurtlar, tüm eğitim kurumları kapatılmış, eğitim öğretim faaliyetleri geçici olarak askıya alınmıştır. Alternatif çalışmalar yapılmakla beraber, internet üzerinden yapılan bu sanal çalışmalar bir yere kadar verimli olmaktadır. Haremeyn, Kabe ve Mescidi Nebvi'de bile mahzun bir şekilde ibadete ara verilmiştir.

Virüsün yayılmaması için sosyal mesafe kuralı getirilmiş, kucaklaşma şöyle dursun akraba, dost ve komşu ziyaretleri yapılamamış; en yakın akrabalar bile birbirlerine gidip gelememişlerdir. Şehirler arası ve uluslararası gidiş gelişler askıya alındı. Kimse birbirine yaklaşmadı. Sosyal mesafe korundu. Taziyeler, düğünler ve benzeri hiçbir sosyal aktivite yapılamadı. Tüm bu sonuçlar zorlu bir sürecin yaşanmasına sebep oldu. Halk da bu mücadeleyi kazanmak için tedbirlerin uygulanması konusunda gereken hassasiyeti gösterdi. Ülke olarak ve özellikle Sağlık Bakanlığımızın, bu konuda iyi bir sınav verdiğini düşünüyorum.

Peki, bu salgının iyi ve olumlu tarafları da yok mu? Kanaatime göre en az olumsuz yanları kadar, faydalı ve iyi cihetleri de olmuştur.

Her şeyden önce, Rabb'ul Alemin, kendisini bir kez daha hatırlatmıştır. Dünya sevgisinde boğulan gafil ve azgın insanların uyanmasına bir katkı sunmuştur, uyarıp ikaz etmiştir: "Bu dünya nimetlerinin kim tarafından insanlığa bahşedildiğini hatırlatmış; bu dünyanın sahibi, maliki ve hâkimi sadece benim demiştir. Güç, kuvvet ve kudret sahibi sadece Kadir'i mutlak olan yüce Allah'tır mesajını vermiştir. Benim mülkümde, ilahlık taslasan da nankörlük etsen de koyduğum kuralları çiğnesen de zulmetsen de ey insanoğlu sen aciz ve zavallı bir varlıksın mesajını vermiştir. Hakimlerin hâkimi olan Cenab-ı Allah (cc) insanlara adeta "Aklini kullan, kendine gel, fitratına dön ve tövbe et..." ilahi mesajlarını vermiş; kendisine isyan edip baş kaldıran ve

birbirlerine karşı zalim olan kimselerin acizliğini, cüceliğini, hiçliğini hatırlatmıştır. Belki de bu ikaz, en azından bir kısım insanları uyandırıp doğru yola koyacaktır. Bu büyük bir kazanım olur ki bunun bazı belirti ve işaretleri vardır.

Bu salgının bize sağladığı bir diğer kazanç da son dönemlerde çokça ihmal ettiğimiz ailemiz ile ilgilidir. Aile kurumunun önemini anlatmama gerek yok sanırım. Aile toplumun temel taşıdır. Ancak bu kutsal yapı çok yönlü bir saldırı altındadır. Özellikle son yıllarda bu olumsuz durum artmış, aileler parçalanmış, yavrular sevgisiz, şefkatsiz, ailesiz kalmaktadırlar maalesef. İşte tam da böyle bir zamanda zorunlu da olsa evde kalınmış; bu vesileyle biraz daha kaynaşma, bütünleşme gerçekleşmiştir. Geçmiş günlerde, doğru düzgün evine uğramayan, eşini, çocuklarını ihmal eden kimseler, tabir caizse eve hapsedilmişlerdir. Zorunlu bir beraberlik sağlanmıştır. Bu da bağların güçlenmesine imkân oluşturmıştır.

Camiler kapatılmış ancak bir kısım evlerimiz; adeta cami ve mescitlere, sohbet meclislerine, eğitim kurumlarına ve kütüphanelere dönüşmüştür, elhamdülillah. Evinde sürekli

cemaatle namaz kılan, dini sohbetler yapan, çok kitap okuyan ailelerin ortaya çıktığını biliyoruz. Evin bir odasını mescit niyetiyle kullanan, tefekkür ve itikaf niyetiyle ibadette bulunan Müslüman kardeşlerimiz oluşmuştur. Bu dönemin önemli bir artısı da budur.

Salgının hâkim olduğu bu günlerde, kumar ve her türlü oyun yerleri ve salonları, milli piyango ve bütün şans oyunları, içki ve uyuşturucu alemlerinin yapıldığı mekanlar kapalı tutulmuş; çok zararlı olan bu cürüm ve günahlar büyük oranda yapılamamıştır. Dedikodu, gıybet,

kavgalar, ölümler, öldürmeler, trafik kazaları, gasp, soygun gibi pek çok zararlı şeyler azalmış; hatta yapılamamıştır. Affedersiniz ülkemizde de kasaplık hayvan statüsünde olan domuz eti, otel ve restoranlar kapalı olduğundan tüketilmemiştir. Başka zararlı faaliyetler de yapılamamıştır. Bunlar da birer kazanım olmuştur.

Sözlerimi toparlarken, "Siz bazı şeyleri kerih ve çirkin görürsünüz, sizin için onda hayır vardır, bazı şeyleri de seversiniz, sizin için onda şer vardır. Allah bilir siz bilemezsiniz." şeklindeki Rabbimin ilahi mesajını da hatırlatmak isterim. Corona virüs virüsünden çok daha tehlikeli maddi ve manevi başka virüslerin olduğunu da unutmamak gerekir. Nasıl ki temizliğin maddi ve manevi cihetleri, yönleri varsa sağlığın da maddi ve manevi cepheleri vardır. Hepsisi de önemlidir. Vücut ve beden sağlığımız önemliyse, bütün organlarımız değerliyse, ki öyledir, aynen öyle de manevi sağlığımız da çok önemlidir. Her türlü mikroptan korunmak lazım. Mevla muhafaza buyursun. Âmin, Allah'a emanet

**"Nasıl ki
temizliğin
maddi ve manevi
cihetleri, yönleri
varsa sağlığın da
maddi ve manevi
cepheleri vardır. "**

SÖZÜN GÜCÜ

Milli Gazete
*okumayan,
24 saat içinde
yakayı ele verir.*

Necmettin Erbakan

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
54. T.C. Başbakanı
Milli Görüş Lideri





ÖĞ-DER ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ YAYINLARI



Seçkin Yayınevleri

Kitabevleri

Alışveriş Sitelerinde...

[illegible]